

- ta fuisset: *l. 4. c. 9. n. 79. p. 574.*; ita ut confiscationem non faciat, sed jam incursum declarat: *n. 80. p. 574.*
- Sententia pro uno lata an, & quando alteri noceat, vel profit? *tr. 1. l. 2. c. 12. de n. 100. ad 102. ex p. 269.*
- Sententia præcipitanter lata est nulla: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 101. p. 34.*; quia præcipitata resolutio noverca justitiæ est: *n. 102. p. 35.*; maturoquæ consilio, ex allegatis, & probatis, proferranda: *n. 103. 104. p. 35.*
- Sententia notoriè injusta executioni mandari non potest: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 163. p. 40.*
- Senatûs sententia ab inferioribus iudicibus est sequenda: *tr. 1. l. 1. c. 12. n. 19. p. 165.*; & stylus Curix: *ibi n. 20.*; licitum tamen est eis ab illis recedere; tùm quia injustum est aliquem cogere alterius iudicium omninò sequi: *n. 16. p. 164*; tùm quia nemo potest suum deponere iudicium, stante in contrarium ratione evidenti, & convincenti: *n. 17. 18. p. 164*; tùm quia licitum est etiam inferioribus à sententiis Senatûs recedere: *n. 21. p. 165.*; eo quòd legibus, non exemplis iudicandum: *n. 22.*, & non utique melius pronuntiat, qui novissimus sententiam profert: *n. 24.*; imò sæpe in gradu appellationis sententiæ revocantur in peiùs: *n. 23. p. 165.*
- Sententia, seu res iudicata, facit de albo nigrum: *tr. 2. l. 8. c. 3. n. 48. p. 802.*; de indebito, deque non ente, debitum, ensquæ: *ibi n. 49.*; per eam cessat omnis disputatio: *n. 50.*; ita ut ulterius nequis audiatur: *n. 51.*; & semel in rem iudicatam transacta, à solo Principe mutari valet: *n. 52.*
- Executioni est mandanda: *tr. 2. l. 8. c. 4. à n. 1. p. 805.*, & jam tetigimus in verb. *Executio p. 160.*
- Semper est proferenda secundùm allegata, & probata: *tr. 2. l. 8. c. 4. n. 15. p. 806.*
- Quæ non justificatur ex actis, est notoriè injusta: *tr. 2. l. 8. c. 4. n. 14. 15. p. 805.*
- Qualisnè sit nulla? Jam sermo nobis fuit in verb. *Nullitas, vers. Sententia nulla p. 302.*
- Prolata adversùs antecessorem quando successorì noceat; & quænam sententiæ alteris officiant? Etiam dedimus in verb. *Nocere p. 299.*
- Extrahere sententiam à processu nequit scriba sine petitione partis: *tr. 2. l. 8. c. 25. à n. 171. ad 173. p. 878.*; aliàs salarium ei non solvitur: *n. 170.*; imò invidi, ambitiosi, & aliquid amplius videntur: *n. 174. 175. p. 878.*
- Sententia ex falsis allegationibus, probationibus, & instrumentis prolata, ipso jure retractatur: *tr. 3. l. 3. c. 14. n. 2. p. 142.*
- Lata contrà minorem sine curatore, est ipso jure nulla: *tr. 3. l. 5. c. 7. num. 23. p. 290.*
- Lata contrà tutores, seu curatores finito eorum officio adversùs eos non exequitur: *tr. 3. l. 6. c. 15. n. 18. p. 31.*, nisi pro expensis, si litigandi legitimam causam non habuissent: *ibi n. 19. p. 31.*
- Sententia nulla, sed justa, potest, imò debet confirmari: *tr. 3. l. 5. c. 8. n. 93. p. 309.*
- Sententia debet esse conformis libello: *tr. 4. l. 1. c. 15. n. 32. p. 51.*; sed si proferatur super annexis, & connexis, nec ideò desinit esse conformis libello: *ibi n. 38. p. 52.*; siquidem ultrà petita ferri nequit sententia, ut jam diximus in verb. *Petitio p. 329.*
- Sententia, antequàm per Chancellariam transeat, executionem non habet: *tr. 4. l. 8. c. 4. n. 35. p. 233.*
- Sententia condemnans ad reddendas rationes interlocutoria est: *tr. 4. l. 1. c. 3. n. 3. p. 32.*; & ab eâ condemnato appellare non licet: *ibi n. 9.*; nisi ab incompetenti iudice prolata sit: *n. 10. p. 32.* Ratiocinii verò sententia, tam contra dantem, quàm contra petentem mandatur executioni: *tr. 4. l. 1. c. 5. n. 41. p. 53.*
- Sententia aliquem ad mortem condemnans,

nans, non exequitur, donec condemnatus rationes, quibus est obstrictus, præstet: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 59. p. 25.*
 Quando confirmatum vitio laborat, sententia confirmatoria vitiatur, & revisione est digna: *tr. 4. l. 1. c. 5. n. 31. p. 51.*
 Sententia, adversus alium lata, contra tertium non citatum haud exequitur: *tr. 4. l. 8. c. 12. n. 1. 2. p. 292.*, & clariùs supra in verb. *Executio. p. 160.*
 Sententia quomodo proferri debeat? *tr. 5. c. 20. n. 35. p. 43.*; & ista erit impedienda antequàm per Chancellariam transeat: *ibi n. 36. p. 43.*
 Sententia recusationis quomodo proferenda? *tr. 6. l. 6. c. 19 à n. 1. ad 4. p. 388.*
 Sententiæ appellatione venit etiam interlocutoria: *tr. 6. l. 4. c. 11. n. 7. p. 196.*; aliquando revocantur in peiùs: *ibi à n. 12. p. 197.*
 Lata per iudicem recusatum, est ipso jure nulla: *tr. 6. l. 5. c. 7. n. 12. p. 303.*
 Lata in causa criminali, in utraque domo Ulyssiponensi, & Portuensi, valida est, si pars in allegatione finali non exprefferit, quos Senatores suspectos habeat, & per quas causas, & nominet testes: *tr. 6. l. 5. c. 7. n. 36. 37. 38. p. 306.*
 A' sententia lata in causa recusationis quando appellari, aggravari, de nulitate agi, & revisio peti possit? *tr. 6. l. 6. c. 20. tot. à p. 393.*
 Diversis sententiis à iudice recusato, & adjuncto prolatis, quæ earum, anve neutra valeat? *tr. 6. l. 5. c. 10. tot. p. 317.*
 Sententia Senatùs magnam habet auctoritatem: *tr. 9. q. 84. n. 11. p. 448.*; quò ad similes casus jus facit: *q. 99. n. 13. p. 520.*
 In re dubia, ac deficiili iudicatis standum est: *tr. 9. q. 84. n. 12. p. 449.*
 Sententiam non habere, vel habere, & esse nulla, paria sunt: *tr. 9. q. 66. n. 11. p. 385.*
 Nulla est sententia ex falsa narratione: *tr. 9. q. 96. n. 11. p. 506.*
 Cujuslibet indocti est sententiam pro-

ferre, docti verò fundamenta dilucere: *tr. 9. q. 65. n. 6. p. 377.*
 Omnes deliberationes unam sententiam constituunt: *tr. 9. q. 63. n. 20. p. 366.*
 Ultrà petita nè judicandum? Minime: *tr. 9. q. 36. n. 9. 10. p. 203.* & *q. 53. n. 28. p. 296.* & *q. 56. n. 21. p. 324.*; aliàs est nulla sententia: *q. 36. n. 11. p. 203.*; aliquando tamen (præcipuè in Senatu) licet: *q. 36. n. 19. 20. 21. p. 205.*; aliàs regulariter proferenda est sententia secundum in libello, ac replica petitum: *q. 36. n. 8. p. 203.*
 Sententia lata abique partium instantia nulla est: *tr. 9. q. 36. n. 16. p. 204.*
 Res judicata quando attendatur? *tr. 9. q. 52. n. 9. p. 290.*
 Contractus sententiâ confirmatus quam vim habeat? *tr. 9. q. 41. tot. à p. 237.*
 Mandatum, seu præceptum de solvendo, modus executivus est: *tr. 9. q. 88. n. 1. p. 465.*; vim sententiæ definitivæ habet, ex eoquè actio oritur, prout ex sententia: *ibid. n. 2. p. 465.*
Separatio matrimonii: vide *Matrimonium*, & *Divortium p. 283.* & *129.*
Sepultura. Ignominia mariti est, (vel è contra) uxorem insepultam relinquere: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 35. p. 512.*
 Obligatio funerandi possessorem maioratùs pauperem ex conjecturata mente instituentis provenit: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 37. p. 512.*; quia ratio naturalis suppeditat successorem in maioratù autecessorem insepultum relinquere non debere: *ibi n. 39. p. 512.*
 Idem dicimus de consanguineo propinquiore erga consanguineum pauperem: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 40. p. 513.*; idem de successore in beneficio: *ibi n. 41.*; idem de Episcopis, Vicariis, perpetuis Cardinalibus, Abbatibus, Summis Pontificibus: *n. 42. p. 513.*; idem de donatario omnium bonorum: *l. 4. c. 8. n. 167. p. 558.*
 Sepultura an sit deneganda occidenti se ipsum? *tr. 2. l. 2. c. 4. à n. 9. p. 149.*
 Quisnam eam pro alio eligere possit? *tr. 3. l. 6. c. 16. tot. à p. 32.*, ubi n. 3. quod adul-

- adultus sine curatore potest sibi sepulturam eligere.
- Sequentia* secundum præcedentia intelligenda sunt: *tr. 5. c. 2. num. 60. p. 15.*; etiamquæ antecedentibus declarantur: *tr. 9. q. 63. n. 32. p. 367.*
- Sequester*, seu *sequestrarius*, qua actione, & ad quid adstringatur? *tr. 4. l. 5. c. 8. n. 86. 87. p. 382.*; carceratur si rem non restituat sequestratam: *l. 5. c. 6. n. 59. p. 359.*; reddere rationem constringitur: *l. 6. c. 9. n. 9. p. 86.*; & non tantum de rebus sequestratis, sed de eorum fructibus, & accessionibus, sive possideat, sive non: *ibi n. 10. 11.*; & hoc coram iudice sequestrum fieri iubente: *ibi n. 21. p. 81.*; quantumvis sit Clericus: *n. 22.*; & quando reddenda? *n. 33. p. 88.* Bona conservare, fructus custodire, ac vendere, & eorum pretium servare tenetur: *ibi num. 12. 13. p. 86.* Omittens facienda, faciendæ omittenda de dolo, & culpa lata tenetur: *n. 13.*; aliquando de levi, & de levissima: *n. 15. 20. p. 86. & seqq.*; & similiter tenetur de fœtibus vacarum matricium, si eas tauro submittere neglexit; sicut non locando domus, aut prædia locari solita: *n. 14. p. 86.*; constringitur colligere fructus, & in loco tuto reponere, nec non dissipata, & malè ablata revocare: *n. 24.*; fructus tempore perituros distrahere, & pretium ad litigantium utilitatem conservare: *n. 25. p. 87.*; non tamen debet pretium in emptionem prædiorum convertere: *n. 27.* Sequester, possessionem bonorum habens, potest iudices nominare ad beneficia vacantia præsentandum, & omne jus honorificum exercendum: *l. 6. c. 9. n. 16. p. 86.*; sequestrum semel susceptum, deponere nequit: *ibi n. 17.*; sed rem apud se sequestratam tradendo, liberatur: *n. 18.* Salarium habere debet, quod apud nos est pars vigesima fructuum rei sequestratæ: *n. 19. 20. p. 86.* Præscribere rem sequestratam nequit: *ibid.*
- n. 28. p. 87.*; expensas (pro quibus etiam retentionem habet) & omne, quod iudicis mandato solvit, repetit: *n. 31. 32. p. 88.*
- De sequestrario concursus creditorum plura invenies in *tr. 4. l. 6. c. 10. tot. à p. 97.*
- Sequestrum* definitur: *tr. 4. l. 6. c. 9. n. 2. p. 85.*; ei simile est arrestum, & in quo conveniat, in quo differat? *n. 38. p. 88.* Dividitur in voluntarium, & necessarium: *n. 3. 4. p. 85.*; voluntarium in omni casu, & tempore permissum: *n. 5.*; necessarium è contra omni jure prohibitum: *n. 6.*; nisi in casibus à jure permissis: *n. 7. p. 85.*
- Fidejussio, & cautio est medicina sequestri: *tr. 4. l. 6. c. 9. n. 33. p. 88.*; & an sufficiat juratoria? *ibi n. 34. p. 88.*
- Possessio quando ex sequestro amittatur? *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 40. p. 636.*; & quando non? *tr. 4. l. 6. c. 9. à num. 29. p. 87.*
- Sequestrum decerni potest in fructibus appellatione pendente: *tr. 1. l. 1. c. 1. n. 40. p. 74.*; & ratio in *n. 41.*
- Contra tertios possessores ad sequestrum non est procedendum ex eo tantum, quod bona ab eis possessa in delinquentium inventario reperiantur scripta, si inventarii tempore illa jam possidebant: *tr. 1. l. 1. c. 4. n. 27. 28. 29. p. 91.*
- An ob occultationem bonorum procedatur ad sequestrationem? In inventariis defunctorum, & personarum particularium minimè; in inventariis confiscatorum utiquè, habita prius summarie occultationis informatione: *tr. 1. l. 1. c. 9. num. 165. p. 128.*
- Sequestrum quando fieri debeat, vel non, ob non confectum inventarium, aliavè de causa? *tr. 2. l. 6. c. 12. à n. 49. ad 62. à p. 675.*
- Sequestrum aliquando pro deposito accipitur, verum in quo differant, videtis in *tr. 4. l. 6. c. 9. n. 1. & 8. p. 84. & seq.*

- Ante rationes redditas non relaxatur sequestrum factum contra socium administrantem: *tr. 4. l. 6. c. 4. n. 65. p. 47.* Per litem tamen terminatam finitur: *l. 6. c. 9. n. 34. p. 88.*; & aliis in casibus, de quibus in *num. seqq.*
- Servare** Per quodnam tempus duret in scribis obligatio servandi acta civilia, criminalia, & inventaria? Quære paulò suppra in verb. scriba *p. 416.* Quod pluribus placet, difficile est servatu: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 27. p. 154. col. 2. in fin.*
- Servitia** benemeritorum remunerare tenetur Princeps: *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 126. p. 147.*
- Servitus** an dividi queat, vel ejus commoditas? *tr. 2. l. 2. c. 9. n. 33. p. 198. l. 3. c. 6. n. 26. p. 302.*
- Servitus** realis eò vadit, quò res, cui debetur, transit: *tr. 2. l. 3. c. 6. n. 28. p. 302.*
- Servitus** nequit constitui à patre in bonis filii ultrà tempus vigentis ususfructus: *tr. 3. l. 2. c. 1. n. 87. 88. p. 34.*
- Servitus** aquæ non sistendæ quænam sit, & quibus constituatur modis? *tr. 9. q. 39. n. 6. p. 220.*
- Servitus** aquæ ducendæ quo tempore acquiratur? *tr. 9. q. 39. n. 19. p. 222.*
- Quo tempore in flumine publico jus prohibendi cæteris acquiratur? *tr. 9. q. 39. n. 14. 27. p. 221. 224.*, & videtis verb. *Aqua* *p. 39.*
- In re minoris servitus constitui nequit: *tr. 9. q. 41. n. 17. p. 240.*
- Summariè servitutes, & itinera in antiquo statu reponi debent: *tr. 9. q. 56. n. 2. p. 322.*
- De servitute pascendi, videtis verb. *Pascua* *p. 322.*
- Quodnam spatium relinquere debeat, ut luminum obscuratio non attendatur? *tr. 9. q. 87. n. 5. p. 463.*, & videtis verb. *Præscriptio* *p. 339.*
- Servus** Dominus, qui servum exponit, vel non alit, aut in infirmitate non curat, illius dominium perdit: *tr. 2. l. 1. c. 7. n. 59. 60. p. 73.*; sic verò non est, licet eum in carceribus non defendat *n. 61. p. 73.*
- Servus** Familiarium, officialiumque Sanctæ Inquisitionis, an gaudeat privilegio fori? *Vide tr. 7. in cap. 8. affirmativè; & in cap. 17. negativè,* sed hæc non est nostra sententia.
- Servire** magnis dedecus non est: *tr. 3. l. 5. c. 14. n. 28. p. 389. & num. 60. p. 400.*
- Orphani, orphanæve quando alicui servire debeant? *tr. 3. l. 5. c. 12. tot. à p. 357.*
- Pueri, & puellæ non sunt cogendi extrà patriam servire: *tr. 3. l. 5. c. 12. n. 33. p. 368.*
- Compelli debent ad serviendum postquam locatio facta est: *tr. 3. l. 5. c. 12. n. 36. p. 369.*
- A' servitio conductorum an possint divertere orphani? *tr. 3. l. 5. c. 12. à n. 45. p. 370.*; & à *n. 46.* justæ divertendi causæ inveniuntur.
- Servitiæ** mariti sunt justa causa, ut ab eo uxor divertat, matrimonique vinculum (quò ad thorum tantum) separetur: *tr. 2. l. 4. c. 13. num. 46. p. 420.*
- Servitia** justa est causa, ut uxor, & filius, seorsim à viro, & patre habitent, & eis extrà domum alimenta præstentur: *tr. 3. l. 5. c. 3. num. 51. p. 246.*
- Sigillum**, vulgò *Sinete*. Appositio sigilli subscriptionem non suppleat: *tr. 1. l. 2. c. 4. n. 11. p. 188.*
- Signari** debet recusatio ab Advocato: *tr. 6. l. 3. c. 13. à n. 15. p. 101.*
- Signum**, **Signare**: videtis verb. *Scrivere* *p. 416.*
- Similitudo** rationis an faciat privilegia extendi? *tr. 7. c. 25. n. 19. p. 372.*
- Amorem**, amicitiamque allicit similitudo; sicut è contra dissimilitudo odium: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 16. p. 78. col. 1.*
- A' naturæ regulis deviat filius, qui patris absimilis est: *tr. 8. palæstr. 2. lect. 8. p. 222. col. 1.*

- Simulatio** aliquando juvat: *tr. 1. rubr. part. 1. n. 129. p. 17.*; simulare tamen nesciunt juvenes: *ibid. n. 130.*
- Simulationis**, & fraudis conjecturæ quænam sint? *tr. 1. l. 4. c. 8. à n. 38. à p. 540. & c. 9. n. 117. 118. p. 581.*
- Præsumptio simulationis** probata, pro simulationis probatione habetur: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 103. p. 579.*; conjecturis simulatio probatur: *ibi n. 118. p. 582.*; sed certâ regulâ determinari nequeunt quæ, & quales conjecturæ sufficiant: *n. 119.*; adversus verò Neophytos leviores sufficiunt, quàm adversus alios: *n. 120. p. 582.*
- Simulatio non præsumitur in dubio**: *tr. 9. q. 67. n. 2. p. 387.*; ab allegante, & ejus causâ probari oportet: *ibid. n. 3. p. 387.*
- Difficilis est probationis**: *tr. 9. q. 54. n. 24. p. 302.*; idèd probatur, ex conjecturis: *q. 67. n. 4. p. 387.*; ex possessione, fructuumvè perceptione: *q. 54. n. 19. 20. p. 302.*; ex fama publica: *ibi n. 21. p. 302.*; ex paupertate, seu verisimili causa: *ibid. n. 23.*; ex sanguinis conjunctione: *q. 67. n. 5. 7. p. 387.*; an per confessiones extrajudiciales, per unumvè testem? *ibid. n. 6. p. 387.*
- Simulatio contractum ipso jure nullum reddit**, & nullum per eum dominium transfertur: *tr. 9. q. 54. n. 29. p. 303.*; pariformiter nullam reddit subhaftationem: *q. 98. n. 20. p. 514.*
- Simulatio circâ unam stipulationem aliiis non officit**: *tr. 9. quæst. 67. n. 10. p. 388.*
- Societas** definitur in *tr. 3. l. 7. c. 13. n. 2. p. 250.*; solum versari potest circâ licitam negotiationem: *ibi n. 20. p. 252.*; & à n. 45. p. 254. invenies exempla illicitarum societatum.
- Socius** debita nomine societatis contracta solvere tenetur in solidum: *tr. 1. l. 2. c. 12. n. 97. p. 269.* Sed unusquisque eorum tenetur duntaxat pro quantitate, quam in societate habet: *ibi n. 99.* An autem unus ex pluribus mercatoribus unius funditii socius valeat
- in solidum agere contra debitores? *l. 2. c. 12. n. 105. p. 270.*
- Societas omnium bonorum** coiri potest per eos, qui æqualia non habent bona: *tr. 2. l. 6. c. 1. n. 35. p. 589.*; & in eâ adeò omnia communicantur inter socios, ut utrinque communicata censeantur, tam quò ad dominium, & possessionem, quàm quò ad periculum, & commodum: *ibi n. 37. p. 590.*; fructus bonorum vinculatorum etiam communicantur: *n. 41.*; fructus Commendæ Ordinum Militarium: *n. 43.*; meliorationes factæ in rebus communicationem respicientibus: *n. 49. p. 591.*; bona castrensia: *n. 51.*; quasi castrensia: *n. 53.*; privilegia, ac immunitates: *n. 72. p. 593.*; & tandem omnia, non solum extantia contractæ societatis tempore, sed etiam omnia futura: *à n. 65. ad 69. p. 592.* Hoc intelligendum venit solummodo in societate omnium bonorum expressa; in tacita enim ea solum communicantur, quæ ex actibus quæstuariis acquiruntur: *l. 6. c. 3. num. 13. p. 612.*; intelligendo ut *à n. 15. p. 613.*
- Communicantur** itidem è converso omnia lucra, & damna, undecumque, & qualitercumquè quæsitæ: *tr. 2. l. 6. c. 5. n. 7. 8. p. 624.*; expensæ pro mittendis filiis utrorumque sociorum in studio, vel ad discendas artes, officia vè: *ibi n. 15.*; expensæ pro eis doctorandis, ad honores, ac dignitates promovendis: *n. 19.*; & in utroque casu sic procedit, cum sunt parvæ, non verò si sunt magnæ: *n. 22. p. 625.*; similiter expensæ, aut debita contracta devotionis causâ: *à n. 27.*; modò sint moderatæ: *n. 31.*; pariliter expensæ, & redemptionis unius ex sociis pretium: *n. 37. p. 626.*; pœna, qua ab injusta sententia unus ex sociis condemnatus fuit: *n. 46.*, nisi præcessisset culpa socii condemnati: *n. 47. p. 627.*; impensum ab uno ex sociis in donationibus remuneratoriis, & in eleemosynis: *n. 51.*; expensæ in-

Infirmittatis unius focii: *n. 77.*, nisi infirmitas ejus culpâ contracta fuisset: *n. 78.* An dos pro maritanda filia unius ex focii, vel donatio propter nuptias pro collocando filio unius focii, solvi debeat de communi? Sex coacervantur sententiæ, quas videbis in *l. 6. c. 3. à n. 1. ad 19. à p. 611.*, ubi affirmativa amplectitur. Nemo ambigit, quòd omnia debita, damna, & expensæ ratione societatis omnium bonorum factæ communicentur, & ex communi solvantur: *l. 6. c. 5. n. 2. p. 623.*

Non autem communicantur inter omnium bonorum socios jura, & actiones sine cessione: *tr. 2. l. 6. c. 1. n. 39. p. 590.*; nec damna recepta culpâ latâ unius ex focii, in suam enim partem imputantur: *ibi à n. 113. ad 130. p. 632.*; nec similiter damna, & debita provenientia ex dolo, culpâ latâ, & levi: *n. 66.*; nec expensæ factæ post finitam societatem: *l. 6. c. 6. n. 25. p. 634.*; nec turpiter acquisita: *l. 6. c. 1. n. 29. 30. p. 589.*, nisi licitè retineantur, quia tunc non obest, quod injustè acquirerentur: *ibi n. 31. p. 589.*

An socius omnium bonorum, altero invito socio, queat naturam societatis mutare? Minimè: *tr. 2. l. 6. c. 1. n. 26. p. 589.*; an possit domum, turrim, molendinum, aliamvè quamlibet rem in melius mutare, fenestram facere, rem reficere, prædium, & domum destinatam ad locandum colere, & habitare? Minimè etiam: *l. 6. c. 5. n. 71. 73. 75. à p. 628.*

Socius communi utens pecuniâ, ut sibi soli quærat, lucra communicat, damna solus patitur: *tr. 2. l. 6. c. 1. n. 166. p. 601.*

Æqualitas in omni societate servari oportet: *tr. 2. l. 6. c. 3. n. 5. p. 612.*

Ad delicta non videtur contracta societas: *tr. 2. l. 6. c. 3. n. 9. p. 620. & c. 5. n. 80. p. 629.*

Si rixosus fuerit socius potest à societate expelli: *tr. 2. l. 6. c. 11. n. 21. p. 667.*

& *tr. 4. l. 1. c. 6. n. 20. p. 59.*; nisi reliqui focii à principio talem esse alterum socium scivissent: *n. 22.*; expellitur etiam si promissis non obtemperet: *n. 23. & tr. 4. l. 7. c. 13. n. 57. p. 209.*; si causâ Reipublicæ se ablentare cogatur: *n. 24. p. 668.*; si inter socios conventum fuerit, ut possint à societate recedere quodcumque voluerint: *n. 25.*; si ex necessitate id fiat: *n. 26. p. 668.*

Renovata in dubio non præsumitur societas: *tr. 2. l. 6. c. 10. n. 45. p. 661.*; sed simpliciter renovata, intelligitur renovata secundum naturam societatis extinctæ: *l. 6. c. 7. n. 48. p. 645. & c. 11. à n. 1. p. 666.*

De societate circa animalia: *tr. 2. l. 7. c. 9. n. 13. p. 747.*

Societas implicata contractu conductionis ad hæredes transit, & morte unius focii non finitur, nisi assumptus postea foret in socium: *tr. 3. l. 7. c. 10. n. 184. 185. p. 231. & c. 13. n. 50. p. 254.*

Quando dari, nec nè, valeat societas inter pupillum, aut minorem, & tutorem, aut curatorem extraneosvè alios? *tr. 3. l. 7. c. 13. à n. 1. p. 250.*

Socius intrâ quatuor menses non solvens impensas pro sua parte factas in re communi, ipsa parte privatur: *tr. 3. l. 5. c. 4. n. 47. p. 263. tr. 4. l. 5. c. 8. n. 34. p. 376.*

Societas conjecturis probatur: *tr. 4. l. 5. c. 8. n. 19. p. 374.*; & eodem modo probatur aliquem adhibitum fuisse postea in socium: *ibi n. 20.*; & ex observantia subsequuta: *n. 21.*; & socius assumptus à socio assumentis particeps est, non societatis socius: *n. 22.*; & hinc profluit, quòd particeps contra socium admittentis nullam, sed contra admittentem omnem actionem habet: *n. 25. p. 375.*; quia socius alium assumens pro eo tenetur: *l. 4. c. 7. n. 40. p. 266.*

Solummodò focii administrantes rationes reddere debent, & minimè focii non administrantes: *tr. 4. l. 5. c. 8. n.*

26. p. 375.; quod si omnes per se, vel per alios administrarunt, ad invicem pro rata adstringuntur: *n. 27. p. 375.*
- An socius administrator ante rationes redditas debitor dici valeat? Negativa responsio, tum in foro, tum in iure volitare solet: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 112. 117. p. 12.*; nec antea cogitur pupilli pecuniam reddere: *ibi n. 114.* Et an adstringatur antea solvere capitale confocio? *dict. c. 1. n. 45. p. 9.*, & jam diximus in verb. *Petitio*, vers. *Petitio nequit capitale p. 329.*
- Via executiva, carceratio, & sequestrum non datur inter socios pro redditione rationum, sed actio tantum pro socio; & secus faciens ad damna, & interesse obstringitur: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 38. 39. p. 357.*
- Cum fratribus frater societatem contrahere nequit ante divisiones: *tr. 4. l. 6. c. 1. n. 22. p. 5.*
- Socius respectu creditorum ultra capitale non obligatur: *tr. 4. l. 6. c. 4. n. 88. p. 49.*; contrarium vero in *l. 7. c. 6. n. 40. p. 154.* Siquidem etiam plures unius negotii socii in solidum obligantur: *l. 6. c. 4. n. 44. p. 45.*; dummodo sociali nomine contrahant, estò in utilitatem non vertatur: *ibi n. 45.* Pariliter plures socii unius negotii in diversis provinciis administrantes, invicem institores, & alter ab altero præpositi censentur: *l. 6. c. 4. n. 43. p. 45.*
- Socius contrahens contra societatis capitula cæteros non obligat socios: *tr. 4. l. 5. c. 8. n. 64. p. 379.*; contrahens autem societatem obligatam habet, & quare? *l. 6. c. 4. n. 78. p. 48.*; contrahens etenim cum socio, in dubio potius præsumitur cum illo contrahere uti privato, quam uti socio, nisi pactum adsit, ut omnes res emptæ societatis fiant: *n. 81. p. 49.*
- Societate ad plures annos contracta, quolibet anno rationem, vulgò *Balanço*, petere potest alter socius: *tr. 4. l. 6. c. 4. n. 24. p. 42.*
- Cessante contrario pacto, lucrum, & damnum inter socios æquale erit: *tr. 4. l. 6. c. 4. n. 97. p. 51.*
- A societate recedi potest ob pacta conventa non servata: *tr. 2. l. 6. c. 11. n. 23. p. 667. tr. 4. l. 7. c. 13. n. 57. p. 209.*
- Decocta societate altera, altera decocta non dicitur: *tr. 4. l. 6. c. 4. n. 36. p. 44.*
- Ob suspicionem socii societas nondum finita dissolvitur: *tr. 4. l. 1. c. 6. n. 14. p. 58.*; sicut etiam si facultatibus deficiat socius: *l. 1. c. 1. n. 45. p. 9.*; pariliter etiam si socius rixosus, vel inimicus fiat: *l. 1. c. 6. n. 20. p. 59. & tr. 2. l. 6. c. 11. n. 21. p. 667.*; modò inimicitia sit magna: *ibid.*
- Societas circa quidpiam contracta ad aliud non extenditur: *tr. 9. q. 97. n. 13. 20. p. 510. & seq.*
- Societas inter conjuges regulatur per regulas societatis omnium bonorum: *tr. 9. q. 33. n. 8. 18. 19. p. 191. 193.*
- Debita ab altero ex sociis contracta an in solidum à quolibet peti queant? *tr. 9. q. 33. n. 9. p. 192.*, & jam enucleavimus in verb. *Correus*, ac *Debitores p. 101. & III.*
- Finitur omnis societas per mortem unius ex sociis: *tr. 2. l. 6. c. 6. n. 24. p. 634.*, sive mors sit naturalis, sive violenta: *l. 6. c. 9. à num. 8. à p. 657.*; dummodo mors non sit ignorata: *l. 6. c. 1. n. 95. p. 595. & l. 6. c. 9. n. 21. p. 658.*; & hoc procedit etiam si conventum fuerit, ut ad hæredes transeat: *l. 6. c. 9. à n. 9. p. 857.*; nisi juramento vallatum foret pactum, ut ad hæredes transiret: *n. 28.*; sed limitatio ista nullatenus viget in nostro Regno: *n. 29. p. 659.*; & idem est si tali pacto adjiceretur fidejussor: *n. 30.*; actiones tamen transeunt ad hæredes socii demortui: *n. 32. 33.*; & etiam transit societas ad hæredes, si est vectigalium, aut aliarum publicarum functionum: *à n. 34. ad 40.*; & itidem quando tempore mortis socii aliquod negotium est captum, tunc enim societas durat quousque negoti-

- gotium ad finem perducatur: à n. 41. *Solutio* quid sit? *tr. 2. l. 8. c. 6. num. 1. p. 814.*
ad 45. p. 659.
 Finitur iterum societas, cum particularis, tum universalis, per confiscationem, & publicationem bonorum ob delictum socii: *tr. 2. l. 6. c. 7. n. 2. 3. p. 641. & n. 47. 645.*; & ita similiter dissolvitur conjugalis societas: *ibi n. 4.*; ita ut statim post confiscationem unius possit alter conjux petere bonorum divisionem: *n. 6.* Dissolvitur etiam consensu, aut renuntiatione sociorum: *l. 6. c. 8. n. 2. p. 646.*; vel si bona omnia socii vendantur: *n. 4.*; vel per decoctionem ejus: *num. 6. p. 647.*; vel per venditionem rerum, ad quas fuit contracta societas: *n. 8. 10.*; vel per tacitam contrahentium voluntatem: *n. 12.*; & melius per expressam: *n. 15.*; sed non per excommunicationem maiorem: *n. 23. p. 648.*
 Societas: vide *Communicatio p. 79.*
 Socius socii mei, meus non est socius: *tr. 7. c. 8. n. 17. p. 54.*
 Socius criminis privilegio socii uti non potest: *tr. 7. c. 12. n. 59. p. 106.*
 Sodalitas: vide verb. *Confraternitas p. 91.*
 Solemnitas. Omissio levissimæ solemnitatis actum non vitiat: *tr. 1. l. 1. c. 7. n. 6. p. 102.*
 Juris communis solemnitates per statutum, consuetudinemve remitti queunt: *tr. 1. l. 1. c. 7. n. 10. p. 102.*
 Solemnitates intervenisse facit præsumere antiquitas, & temporis diurnitas: *tr. 3. l. 6. c. 13. n. 2. 5. 14. p. 25.*; & etiam decretum judicis, si intervenit: *l. 7. c. 3. n. 27. p. 158.*
 Ad alienationem rerum minorum quibus solemnitatibus opus sit? *tr. 3. l. 7. c. 3. tot. à p. 152.*
 Solemnitas quando intervenisse præsumatur? *tr. 9. q. 53. à n. 10. & à n. 20. à p. 293.*
 Nova solemnitas ad aliquem actum inducendum licita non est: *tr. 9. q. 28. n. 13. 24. 40. à p. 146.*
 Solidum, sive in solidum: videtis verb. *Actio p. 5.*

Solutio in eâ monetâ facta præsumitur, in quâ fieri debebat: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 82. p. 227.*; & an solutio fieri debeat inspecto monetæ valore in tempore obligationis, anve in tempore solutionis? à n. 81. *ad 83. à p. 227.*

Legatum speciei in pecunia solvi potest: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 110. p. 230.*

Aliud pro alio, invito creditore, solvi non potest: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 77. p. 227. tr. 2. l. 8. c. 6. n. 63. p. 818.*; idcirco qui speciem tritici, vel aliam debet, in pecunia solvere non potest: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 84. p. 228.*; qui vinum vetus debet, novum solvere nequit: *ibi n. 85.*; qui speciem debet, in genere solvere haud valet: *n. 86.*; sed potest fieri in pecunia, quam solvens scit esse de proximo minuenda: à n. 87. *ad 91.*; & si hæres est beneficiatus, potest solvere in bonis debitum pecuniarium, si in hæreditate pecunia non inveniatur: *n. 92. 93.*; & impedit executionem prædicta præstando bona: *n. 94. p. 229.*; (licet in *num. 95.* aliqui contrarium dicant); quamvis creditum sit privilegiatum: *n. 96. 97. 98. p. 229.*; dummodo tria concurrant, de quibus *n. 99.*; ita taliter, quod possit beneficiatus hæres creditores cogere, ut accipiant in solutum hæreditaria debita, nisi hæreditas sit opulenta: *n. 100. 101.*; sicut etiam hæres, qui neque pecuniam habet, neque rerum hæreditariarum emptorem invenit: *n. 104. p. 229.*; & multo fortius hæres beneficiatus: *n. 109. p. 230.* Hæres, licet beneficiatus, debet in pecunia solvere quando sic defunctus jussit: *n. 111. p. 230.*, contrarium tenent alii in *num. 113.*; & nunquam creditores cogi possunt recipere in solutum res, nisi hæreditariæ sint: *n. 118. p. 231.* In pecunia etiam est ab hærede facienda solutio, quando sic defuncti obligatio erat: *n. 76. p. 227.*, & etiam,

nisi in casu necessitatis: *tr. 2. l. 8. c. 6. n. 64. p. 818.*; vel impossibilitatis, aut difficultatis: *n. 65. 66.*; vel quando ipsum aliud succedit in loco ejus, quod debetur: *n. 67.*; vel in contractibus innominatis: *n. 68.*; vel si debetur quantitas loco speciei: *n. 69.*; vel si unum est in obligatione, aliud in solutione: *n. 70.*; vel si subsistit contraria consuetudo: *n. 71.*; vel in debito ex dispositione legis: *n. 72.*; vel datâ justâ causâ: *n. 73.*; vel si servitus est promissa in aliqua fundi parte: *n. 74. p. 819.*; vel in tributis: *n. 75.*; vel in pignoribus: *n. 76.*; vel quando hæres debitoris fecit inventarium: *n. 77.*; vel in libris: *n. 79.*; vel tandem si creditor consentit: *n. 78. p. 819.*

In solutum accipere pignus an cogi valeat creditor? *tr. 1. l. 2. c. 9. num. 78. p. 227.*

Hæres inventario confecto nequit sibi in solutum rem applicare: *tr. 1. l. 2. c. 10. n. 18. 19. 20. p. 235.*; neque propria authoritate sibi solvere: *ibi n. 21.* An in foro conscientie teneatur hæres solvere legata in testamento minus solemni relicta? *l. 3. c. 11. n. 132. p. 375.* Unusquisque hæredum tenetur debita defuncti solvere pro portionibus hæreditariis: *l. 2. c. 12. n. 98. p. 270.*

An hæres beneficiatus, vel obligatus intrâ vires tantum peculii, rectè solvat creditoribus, atque legatariis primò venientibus, quin alii creditores, legatariivè illi objicere possint, quare non reservavit bona, unde eis solveret? Affirmativè *tr. 1. l. 3. c. 8. à n. 75. ad 81. à p. 324.*; maximè si posteriori creditori, præsentè anteriori, solvit: *n. 110. p. 328.*; vel si iudicis solvit jussu: *num. 111.* Sed hæres, qui super hæreditatem controversiam patitur, legatariis solvere non potest, nisi ab illis præstitâ cautione de restituendo: *n. 114.*; aliàs suo periculo solvit: *n. 115. p. 328.*

Socius debita, societatis nomine contracta, solvere obstringitur in solidum: *tr. 1. l. 2. c. 12. n. 97. p. 269.*

Debitor certæ quantitatis, eâ solutâ, ad ampliùs non tenetur: *tr. 1. l. 3. c. 8. n. 77. p. 324.*; quia solutione ejus, quod debetur omnis solvitur obligatio: *tr. 2. l. 8. c. 6. à n. 2. p. 814. tr. 4. l. 3. c. 6. n. 1. p. 182.*; & solvuntur pignora, & hypotheca: *n. 25. p. 816.*; quod limitatur à *n. 47. p. 817.*, ubi quibus legitime, vel illegitime solvatur.

Scienter solutum repeti ampliùs non potest: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 131. p. 375.*

Partem legati solvens, integrum legatum persolvere adstringitur: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 130. p. 375.*

Successor in Episcopatu an teneatur sui antecessoris debita persolvere? *In tr. 1. l. 4. c. 4. n. 12. & seqq. à p. 451. & in n. 17. p. 452.* affirmativè deciditur.

Hæres beneficiati, & non successor, debita illius solvere cogitur: *n. 16. p. 452.* Prælati antecessoris debita solvere tenetur: *n. 18.*; sed tantum intrâ vires spoli: *n. 19.*; & pariformiter debita antecessoris pro redemptione captivorum contracta, pro pauperum alimentis, & pro carcere detentos liberando: *n. 20.*; & contracta pro sustentatione prædecessoris, suævè familiæ: *num. 21.*, nisi prædecessor illa contraxisset excedendo decentem vivendi modum: *n. 22.*; contracta pro litium, ministrorum, famulorumquè Ecclesiæ expensis: *n. 23. p. 453.*; modò Prælati justam litigandi habuisset causam: *n. 24.*; non tamen obstringitur ad contracta ratione delicti, vel quasi delicti: *n. 25. 43. p. 453. 455.* Sic etiam obstringitur successor solvere pensiones decursas ratione beneficii tempore antecessoris: *n. 26. p. 453.*; dummodò eis sufficiens congrua ad vivendum remaneat: *n. 27.*; prout etiam obstringitur ad contracta pro Ecclesiæ ornamentis: *n. 28.*; & si mutuans pecuniam det Prælati, ut eam à successore

re répetat, tenetur probare versam fuisse in utilitatem Ecclesiæ: *n. 29. p. 453.*; nisi mutuet in simul Prælato, & Capitulo: *n. 31. p. 454.*; non tamen adstringitur solvere expensas factas in sepeliendo prædecessore: *n. 32. p. 454.*; sed ab hærede ipsius (dicunt alii) sunt solvendæ: *n. 33.*; tenetur tamen solvere expensas Bullarû prædecessoris: *n. 34.*; iudex verumtamen inventarii nequit se intromittere in solutione debitorum ratione Ecclesiæ contractorum: *n. 35.*; successor iterum tenetur solvere salaria famulorum antecessoris: *n. 37. p. 455.*; non verò debita ratione suorum bonorum patrimonialium contracta: *n. 38.*; nec contracta pro usibus profanis: *n. 39.*; sed illius hæres: *n. 40.*; nec contracta ab antecessore ante ingressum Episcopatus: *n. 41.*; benè tamen poterit ipse prædecessor in vita sua ex redditibus Episcopatus illa persolvere: *n. 42.* Hæres autem Episcopi conveniri potest pro omnibus damnis, quæ ipse Episcopus Ecclesiæ dedit: *n. 45. p. 456.*

Fiscus non cogitur solvere pecuniam creditam hæretico, præterquam si creditor probet in utilitatem bonorum illius conversam fuisse: *tr. 1. l. 4. c. 4. n. 30. p. 453.*

Solutio facta à commissario cum potestate solvendi legitima est: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 137. p. 484.*

Solutio ab administratore facta adversus regimen, seu præceptum domini, ei non prodest, nec in rationibus expensi calculatur: *tr. 1. l. 4. c. 10. n. 5. p. 589.*; quoniam coactus est solvere in formam regiminis: *num. 91. p. 600.*; & post solutionis tempus à creditoribus conveniri potest: *n. 92. p. 601.*; nec verum debitum ante diem solvere potest: *n. 94. p. 600.*

Solutio facta non vero creditori an administratorem liberet? *tr. 1. l. 4. c. 10. à n. 100. ad 103. p. 602.*

Solvens pro invito habet adversus eum

actionem repetitionis illius, quod pro eo solvit: *tract. 2. l. 8. c. 6. num. 18. p. 815.*

In dubio præsumitur debitor solvere in causam arctiorem, durior, & gravio: *tr. 2. l. 7. c. 2. n. 39. p. 695. & l. 8. c. 6. n. 39. p. 817.*, nisi verosimiliter appareat in aliam causam solutionem fuisse factam: *dict. c. 6. n. 40. p. 817.*; sed in debito sortis, & usurarum, primò persolvuntur istæ, & postea minuitur illa: *dict. c. 2. n. 40. p. 696.*; & facta solutione sortis, intelligitur facta de fructibus, & usuris: *dict. c. 6. n. 43. p. 817.*; nisi creditor protestatus foret sibi reservare jus ad petendas usuras, & fructus: *ibi n. 44.*

Partem debiti solvens totum debitum agnovisse, & factus fuisse videtur: *tr. 2. l. 8. c. 13. n. 42. 43. p. 840.*

Residuum solvens, omne debitum solvisse censetur: *tr. 2. l. 8. c. 6. n. 45. p. 817.*

Non præsumitur solutio, cum sit quid facti: *tr. 2. l. 8. c. 6. n. 48. p. 817.*

Probatur tamen scripturis, quietantiis, testibus: *tr. 2. l. 8. c. 6. n. 49. p. 817.*; conjecturis, & præsumptionibus: *n. 50.*, ut sunt quæ enumerantur *ibi à n. 51. ad 60. p. 818.*

Solutio minus legitima adhuc debitorem liberat, si versa fuit in utilitatem recipientis: *tr. 2. l. 8. c. 6. n. 31. p. 816.*

Solutio facta à tutore, aut curatore, vel ipsis facta, quando liberet debitorem? *tr. 3. l. 6. c. 22. tot. à p. 46.*; & de solutione minori, vel à minore facta, multa, si placeat, videsis in *tr. 3. l. 5. c. 11. à n. 27. ad 35. p. 339.*; & quando solvitur minori sine præsentia, jussu tamen iudicis, an liberetur debitor? *l. 4. c. 10. n. 44. p. 212.*

Absentis creditoribus solvere, quando ejusdemmet absentis curator valeat? *tr. 3. l. 4. c. 18. n. 71. p. 213.*

Prorogare debitoribus solutionis tempus quando curator queat? *tr. 3. l. 4. c. 10. n. 81. p. 214.*; & quando sunt plures tutores, & curatores, an possit unus

- unus tantum prorogare? *l. 6. c. 38. n. 36. p. 88.*
- Solutio capitalis societatis an peti valeat priusquam discutiantur rationes? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 45. p. 9.*
- Administrator solvens, an de suis, de administrationisve pecuniis presumatur solvere? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 104. 134. p. 11. 13.*; quando possit sibi solvere de bonis administrationis? *ibi num. 110. p. 12.*
- Coademnatus ad solutionem frumenti, aut vini, quando liberetur solvendo aestimationem? *tr. 4. l. 2. c. 10. n. 52. p. 132.*, & quomodo satisficiat, si frumenti, olei, aut vini non est expressa bonitas? *ibi n. 53.*; quando constituatur in mora? *n. 54.*; ex mora namque aestimatione quanti plurimi oneratur: *n. 57.*; quid quando requirebatur labor ad asportandam speciem debitam? *n. 55.*; non autem oneratur si insolita carestia eveniat, & creditor triticum, vel quid simile, sine protestatione quanti plurimi accipiat: *n. 58.*; & quando administrator triticum, & similia vendens ante tempus dicatur in culpa? *n. 59.*; & an obligetur triticum, vinum, vel oleum extra locum mittere, ut carius vendatur? *n. 60. p. 132.*
- An habens tres apochas solutionis trium annorum continuorum presumatur praeteritorum annorum pensiones solvisse? *tr. 4. l. 2. c. 10. n. 101. p. 137.*, ubi affirmativè: sed fallit quando habitae sunt ab eo, qui alieno nomine exegit: *ibi n. 102.*; & quando praefatae tres solutiones non per scripturas, sed per testes probantur: *n. 103.*; & etiam quando una solutio facta fuit pro tribus annis: *n. 104.*; & quando solutio non est pro tribus annis proximè praeteritis ante motam litem: *n. 105. p. 137.* Ex duabus liberationibus, seu quietationibus, diversis temporibus factis ejusdem summae, bina presumitur solutio: *l. 3. c. 6. n. 53. p. 188.* & *l. 8. c. 15. à n. 43. à p. 320.*, ubi etiam quando è converso? Satisfactus itidem presumitur, qui non reddit rationem, debens eam reddere: *l. 6. c. 10. n. 18. 19. p. 93.*
- Solvens, nullà coactione adhibitâ, invitus solvere dicitur, sciens se posse cogi: *tr. 4. l. 8. c. 17. n. 21. p. 333.*
- Non injucundum fore arbitror disquirere: quando debitum censeatur remissum? Consule *tr. 4. l. 3. c. 5. à n. 47. ad 50. à p. 178.*; quando solutum? *n. 51. p. 179.*, ubi pro conjectura sumitur conjunctio sanguinis, diurnitas temporis, & saepe facta calculatio.
- Quietatio, in qua creditor autumat, se recepisse tantum pro residuo, vulgò *de resto*, omne debitum solutum probat: *tr. 4. l. 3. c. 6. n. 55. p. 188.*
- Quibus rectè solvatur, mihi dabis? Dabo equidem: uni socio: *tr. 4. l. 6. c. 4. n. 39. p. 44.*; focii enim ad exigendum, atque ad reliqua utilia, non verò ad praedjudicialia, mandatum habent ad invicem: *ibi n. 41.*; & debitum sociale solutum, in rationis calculo venit: *n. 42. p. 44.* Procuratori praesentanti mandatum: *l. 6. c. 8. n. 68. 69. 70. p. 78.* Portanti literas credentiales: *ibi n. 71. p. 79.* Famulo, aliavè personae solitae mitti per dominum: *n. 73. p. 79.* Pro-tutori, seu pro curatori? *l. 4. c. 9. n. 43. p. 277.* Uni ex sociis, vel correis credendi: *l. 3. c. 8. n. 13. p. 196.*; & similiter è contra solutio facta per unum ex correis debendi, ceteros liberat: *n. 14.*; prout liberatio per viam solutionis (secus per viam transactionis) facta uni ex correis debendi alterum liberat: *n. 16. p. 197.* An nuntio à creditore misso? *l. 3. c. 11. n. 4. p. 221.*; sed quid si debitor per nuntium ipsius rem debitam creditori mittat? *ibi à n. 5. ad 12. & n. 17. à p. 221.*, ubi permulta ad hoc pulchra; & quando conventum est, ut afferenti tale signum solvatur, vel res tradatur, an solvens, vel tradens liberetur? *ibi n. 13. p. 222.* Judici, aut apparitori

paritori executionem facienti rectè solvitur: *ibi n. 14. p. 222.* Alicujus maioratus possessori, estò possessor receptæ solutionis tempore extitisset privatus: *l. 6. c. 2. n. 58. p. 18.* Ita etiam procuratori revocato: *ibid. n. 59.* Ita ei, qui communiter, & palam persona idonea reputabatur: *n. 60.* Ita exactori Civitatis revocato, si solutio facta fuit ante revocationis scientiam: *n. 61.* Prælato intruso, & tolerato itidem: *n. 62.* Pariliter ei, qui solitus erat exigere: *n. 63.* Similiter consignatio frumenti rectè persolvitur ei, qui minister annonæ reputabatur, nec non tutori putativo: *ibi n. 64. p. 18.*

Solutio summæ confestatae, præcedente solidatione alicujus computi specialis prætextu aliorum pendentium non retardatur: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 30. p. 356.*; nisi confessio calculi resultet ex uno tantum libro, cæteris non recognitis, quia tunc condemnari nequit: *n. 31. p. 356.*

De exceptione solutionis: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 88. p. 11.*; per istam enim ab uno ex tutoribus factam repelluntur pupilli, & minores, actione tutelæ agentes: *l. 3. c. 11. n. 1. 2. 3. p. 220.*

Frustrà quis petit sibi solvi debitum, qui quod debet alteri solvere recusat: *tr. 5. c. 2. n. 8. p. 11.*

Qui beneficium solvit, liberalitatem non exercet: *tr. 6. l. 4. c. 12. n. 4. p. 199.*

Solutio minoribus fieri nequit validè: *tr. 9. q. 17. n. 8. p. 70.*; quod causâ studii limitabis: *ibi n. 46. p. 76.*; & etiam, vel illis, vel aliis de tutoris mandato: *q. 18. n. 28. p. 83.*; & etiam minori ad alimenta, quem tutor alere tenebatur: *ibi n. 29. p. 83.*

Solutio facta à tertio, de voluntate domini facta censetur: *tr. 9. q. 17. n. 56. p. 77.*; & solvens tertio de creditoris consensu, vel creditori creditoris, benè solvit: *q. 18. n. 23. 32. p. 83. & seq.*; quo casu solutio facta creditori censetur: *ibi n. 24. p. 83.*; & ideò admit-

titur exceptio solutionis factæ creditori sui creditoris: *ibid. n. 25. p. 83.*

Solvens quod debet, nec repetere, nec compensare quit: *tr. 9. q. 17. n. 6. p. 69.*

Solvens verò ultra, quod debet, donare præsumitur: *tr. 9. q. 17. n. 10. p. 70.*

Solutio tutori facta, tanquam administratori facta censetur: *tr. 9. q. 18. n. 30. p. 84.*

Me solutione alterius liberari, magna æquitas est: *tr. 9. q. 18. n. 26. p. 83.*; & contrarium objiciens, doli exceptione repellitur: *ibid. n. 27. p. 83.*

Non esse solvendo quis dicatur? *tr. 9. q. 30. n. 5. 6. p. 184.*

Reliqua in verb. *Quietatio p. 360.*

Somnum. Dormire integrâ nocte officia publica exercenti non licet: *tr. 1. rubric. part. 2. à n. 86. ad 88. à p. 33.*

Sors. In dubio an ad iudicium sortis sit recurrendum? *tr. 2. l. 4. c. 5. n. 41. p. 356.*

Sortis iudicium quando impugnari, ac rescindi queat? *tr. 2. l. 8. c. 4. à n. 8. ad 13. p. 809.*

Sors ut sua cuique placeat, bonum, sanctumquè est: *tr. 6. l. 2. c. 16. n. 3. p. 55.*

Sortis cæco iudicio nemo stare compellitur: *tr. 6. l. 2. c. 16. n. 2. p. 55.*

Specialia non sunt multiplicanda: *tr. 1. l. 2. c. 12. n. 16. p. 263.*

Specialia in uno ad aliud trahi non possunt: *tr. 9. q. 21. n. 20. p. 101.*

Speculum sæpè sæpius discipulis Socrates offerebat suis: & quare? *tr. 8. palæstr. 1. lect. 10. p. 42. col. 2.*

Spes, quæ originem habet ex causâ de præterito, vel præsentis, probabilis, & considerabilis est: *tr. 2. l. 6. c. 1. n. 174. p. 601.*

De spe certa idem iudicatur, quod de ipso jure realiter competente: *tr. 2. l. 6. c. 1. n. 175. p. 601.*; spesquè certa æstimationem récipit: *n. 176. p. 602.*; vendi, donari, hypothecari potest, & in contractum deduci: *n. 177. & 2. seqq. p. 602.*

Spes verò incerta inattendibilis est: *tr. 2. l. 6. c. 1. à n. 180. p. 602.*

- Spolium.** Probata spoliatione, ipsa probatio pro liquidatione sufficit ad verisimilem usque quantitatem: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 126. p. 123.*
- De Episcoporum spoliis** agitur in *tr. 1. l. 4. c. 3. n. 24. 25. p. 442.*, & jam diximus in verb. *Bona*, verl. *Bona intuitu Ecclesie* p. 48.
- In iudicio possessorio proprietatis** quaestio admittitur in continenti probata: *tr. 2. l. 2. c. 10. n. 87. p. 209.*
- Spolium postulat possessionis**, & dejectionis probationem: *tr. 3. l. 6. c. 44. n. 67. 68. p. 118.*
- Locus, & tempus spoli** necessariò declarandum: *tr. 3. l. 6. c. 44. num. 87. p. 120.*
- Spolii actione** uti potest unus rei communis condominus pro possessione totius rei habenda: *tr. 3. l. 5. c. 4. n. 36. p. 262.*
- Spoliatus ad minimum usque obolum** restitui debet: *tr. 3. l. 6. c. 44. n. 8. p. 114.*; tametsi prædo sit, aut fur: *ibi n. 25. p. 115.*; & nullis exceptionibus regulariter restitutio impeditur: *ibid. à n. 45. p. 117.*; damna, & interesse in hac actione per iuramentum spoliati liquidantur: *n. 63. p. 118.*; aliquibus an in casibus restitutio denegetur spoliato? *à n. 67. p. 118.*
- Spolium committit tutor, curator, administrator**, qui, administratione finitâ, rerum immobilium possessionem non restitunt, & actione spoliî conveniri queunt: *tr. 4. l. 5. c. 7. n. 31. p. 368.*; alieno quippè nomine rem retinens, & restituere recusans, spoliare dicitur: *ibi n. 32. p. 368.*
- Nunquid tutor, seu administrator, ante rationem præstitam conveniri** valeat actione spoliî? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 113. p. 12.*
- In spolio suo non gaudet foro orphanus** intrâ annum conventus: *tr. 5. c. 2. n. 21. p. 12. & n. 51. p. 14.*
- Spolium à iudice** quandò commissum dicatur? *tr. 9. q. 73. n. 2. 3. p. 410.*; dum mittit alterum in possessionem ab altero occupatam, spolium committit: *q. 26. n. 4. p. 131.*
- Absque possessione spolium non datur**: *tr. 9. q. 55. n. 23. 33. 36. à p. 316. & q. 78. n. 13. p. 426.*; & qualis esse debeat? *q. 78. n. 14. p. 426.*
- Ad iura incorporalia recuperanda** an remedia possessoria competant? *tr. 9. q. 55. n. 1. 37. p. 312. 319.*; & quid si iura ista ratione officii, dignitatisvè competant? *q. 55. n. 4. p. 313.*; & an in iudicio sæculari inter ecclesiasticos intentari valeant? *ibi n. 5. p. 313.*
- An ad successorem transferantur** remedia possessoria? *tr. 9. q. 55. n. 3. p. 312.*
- Super restitutione, & possessionis conservatione** quandò pronuntiari debeat? *tr. 9. q. 56. n. 6. p. 322.*
- De dominio** quandò agi possit de consensu spoliati? *tr. 9. q. 56. n. 12. 20. p. 324. & seq.*
- Detentor spoliatus** quæ remedia habeat? *tr. 9. q. 73. n. 1. 4. 5.* (ubi quid sit detentatio) *p. 410.*; & in *n. 6. & 8.* sermo est de colonis, & inquilinis.
- Pro depellendâ servitute interdictum** competit: *tr. 9. q. 77. n. 4. p. 420.*; officium autem iudicis utilius est interdicto: *q. 73. n. 9. p. 411.*
- Jure suo utens nemini spoliatur**: *tr. 9. q. 78. n. 6. 11. p. 424. 426.*
- Sponsalia.** Qui de præsentis, quivè de futuro dicantur sponsi? *tr. 2. l. 7. c. 14. n. 9. 10. p. 766.*
- Sponsalia requirunt septennium**: *tr. 3. l. 5. c. 6. n. 12. p. 279.*
- A pupillo contracta, pubertate adveniente, subiecta** manent revocationi: *tr. 3. l. 5. c. 6. n. 10. p. 278.*; secus in maiori, sponsalia cum pupillo, pupillavè contrahente: *ibi n. 11. p. 279.*
- Sponsio.** Videtis verb. *Assuratio* p. 42.
- Sportulæ.** Sportulas an, & quandò iudices, & officiales recipere possint à partibus? *tr. 2. l. 8. c. 25. à n. 100. p. 874.*, ubi verior est negativa responsio: sed Senatus Palatinus concedere solet Provisionem, ut illas ferre possint: *ibi n. 107.* Quæ sint sportulæ, vulgò

- Assignaturas*, iudicis fiscalis? *tr. 7. cap. 45. Regim. iudic. confiscat. p. 403.*
- Stabularii* quando ad rerum ablatarum restitutionem teneantur? *tr. 1. l. 4. c. 1. à n. 78. ad 81. p. 409.*
- Status*. Quando quis iudicetur indignus per id, quod super statu testatoris controversiam excitet? *tr. 2. l. 2. c. 2. à n. 13. ad 21. à p. 127.*
- An de statu illius, qui bona fide in possessione libertatis decessit, post quinquennium agi queat? Si agatur in deterius, neutiquam: *tr. 2. l. 2. c. 2. n. 17. p. 128.*; si in melius, utique: *ibi n. 18.*; hac tamen micâ salis, quod isthoc procedit ad effectum consequendi bona defuncti, quia si principaliter agatur de persona defuncti, neque ante, neque post quinquennium agi potest: *ibi n. 19.*; nisi fuerit servus: *n. 20.*; vel filius decedens tanquam emancipatus: *n. 21. p. 128.*
- Libera est liberis statûs sui electio, dummodò consilium, persuasionem, què parentum non spernant: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 15. p. 71. col. 2.*
- Statutum*. Statuti, & testamenti æqualis regulariter est potestas: *tr. 1. l. 1. c. 5. n. 27. p. 96.*
- Stellæ* in Cælo per ipsas tenebras dimittant: *tr. 6. l. 4. c. 14 n. 29. p. 245.*
- Sterilitas* unius anni quando compensetur cum ubertate alterius? *tr. 3. l. 7. c. 4. num. 44. p. 168. & c. 11. n. 25. p. 238.*
- Propter sterilitatem pensio conducto-ribus in toto, vel in parte remittenda est: *tr. 3. l. 7. c. 11. n. 1. p. 235.*, & per tot., ubi ampliaciones, & limitaciones inveniuntur.
- Stipulatio* fieri nequit per alterum alteri: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 122. p. 374.*; testator tamen stipulari valet pro hærede, pro legatarioquè: *ibi n. 126.*; & debitor pro creditore suo: *n. 127. p. 375.*
- Stipulatio* facta pro hæredibus, intelligitur etiam pro extraneis, si subiecta materia non repugnat: *tr. 2. l. 1. c. 10. n. 89. p. 90.*
- Stipulatio* verbis contrahitur: *tr. 9. q. 27. n. 22. p. 138.*
- Mater nunquid filiis stipulare queat? *tr. 9. q. 64. n. 13. p. 375.*
- Stipulatio*. In verb. *Acceptilatio* p. 3. jam dedimus.
- Cætera in verb. *Contractus*, *Forma*, ac *Obligatio* p. 97. 190. & 303.
- Studium*. Utile consilium studentibus affertur in *tr. 1. rubr. part. 2. n. 111. p. 35.*; siquidem quotidie studendum, nè acquisita scientia labatur: *ibi n. 96. 97. p. 34. & tr. 8. palæstr. 1. lect. 3. à p. 8.*; & studiosus de singulis dubitare debet: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 113. p. 35.*
- De expensis in studium, & libris ad filium studendum, ac graduandum, & ad artem aliquam, vel officium addiscendum, multa in *tr. 2. l. 2. c. 12. à n. 110 à p. 233.*, & in verb. *Collatio* p. 74. Et an expensæ causâ studii factæ veniant alimentorum appellatione? *dict. c. 12. n. 121. 122. p. 234. & seqq.*
- Studentibus tria sunt necessaria, natura scilicet, exercitium, & disciplina; & tria obnoxia, negligentia, imprudentia, & fortuna: *tr. 3. l. 5. c. 14. n. 18. & seqq. p. 388.*
- Stylus* mercatorum est inter ipsos servandus: *tr. 4. l. 6. c. 4. n. 89. p. 50.*
- Particularis, uniformis, & observatus stylus, si corruptela non sit, generali prævalet: *tr. 4. l. 6. c. 4. num. 51. p. 50.*
- Stylus* approbatus in iudicio contradictorio legis habet vigorem: *tr. 6. l. 5. c. 9. n. 25. p. 314.*
- Stylus* Regni, & praxis iudiciorum eius, & non aliorum Regnorum, observandus est: *tr. 9. quest. 99. num. 5. p. 519.*
- Quomodo probandus? *tr. 9. q. 74. n. 7. p. 413.*
- Stylus*. Videtis verb. *Consuetudo*, ac *Praxis* p. 95. & 335.
- Subditus* talis est, qualis est Rector: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 136. 137. p. 37.*
- Subhastatio* definitur: *tr. 3. l. 7. c. 17. n. 1. p. 274. tr. 9. q. 27. n. 3. 17. 23. 24. 42. à p.*

- 135.; & quid si voluntariè fiat? *ibid.*
 & quandò perficiatur, ac ultimetur? *ibid. in dict. tr. 9. num. 11. 29. p. 136.*
 140.
 Quâ formâ fit faciendâ? *tr. 5. c. 20. n. 41. p. 44.*
 Licet res vendita à iudice in subhastatione, iusto pretio præsumatur vendita: *tr. 1. l. 1. c. 11. n. 31. p. 154.*, & licet plures licitatores adsint; tamen pretium subhastationis non est habendum pro iusto, ac legitimo: *ibi n. 30. 32. p. 154.*
 Subhastatione perfectâ quandò novus admittatur licitator, & quandò retractetur post extinctam candellam? Aspicias verb. *Licitatio*, vers. *Non admittitur licitatio* p. 270.
 Esto quandoquè creditores possint advocare pretium rei venditæ subhastata; non possunt tamen ipsam rem: *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 135. p. 650.*
 Subhastatio, sine solemnitatibus facta, est nulla: *tr. 3. l. 7. c. 17. n. 15. p. 275.*; & tunc restituitur res sic alienata cum fructibus: *ibi n. 15. 16. p. 275.*
 Et quandò requiratur in bonis pupilli, minoris, Ecclesiæ, Principis, absentis, debitoris, hæreditatis, & similibus? *tr. 3. l. 7. c. 17. tot. à p. 272.*, videndus tamen in *n. 27. & 28. p. 276.*
 Post eam ordinaria solummodò via superest: *tr. 4. l. 8. c. 12. n. 27. p. 291.*
 Subhastatio non obligat, cum in re subhastata impedimentum, vel onus apparet: *tr. 9. q. 27. n. 8. 15. 25. 26. 30. à p. 135.*
 Exponens rem suam in foro vendendam an ad perficiendum obligetur? *tr. 9. q. 27. n. 4. 10. 17. 23. 24. 29. à p. 135.*
 Bona minoris alienanda, in foro publico vendi debent: *tr. 9. q. 60. n. 15. 16. p. 354.*
 Bona, vendenda ad debita solvenda, subhastatâ vendi debent: *tr. 9. q. 54. n. 39. p. 305.*
 Licitator primus quandò per secundum immunis, ac liber maneat? *tr. 9. q. 27. n. 9. p. 135.*
Subornatio quid sit, & per quos fiat? *tr. 6. l. 4. c. 16. n. 27. 28. p. 260.*
 Subornatio, & iudicium corruptio, quâ pœnâ plectenda? *tr. 8. palæstr. 2. lect. 23. p. 322. col. 2.*
Subrogatio. Subrogatus sapit naturam ejus, in cuius locum subrogatur: *tr. 2. l. 7. c. 7. n. 23. p. 727. l. 8. c. 25. n. 106. p. 874.*
Subscriptio idem valet, ac scriptio: *tr. 9. q. 28. n. 66. p. 156.*; & subscribens omnia fateri cenletur: *q. 55. n. 28. p. 317.*
 Videbis in verb. *Scribere* p. 416. reliqua huc attinentia.
Substitutio. Suspicio, quòd aliquid de substitutionibus dicturus es? Ita quidem; &, ne amplius immoremur, vide:
 Communia de substitutionibus.
 Substitutio est quædam vocatio conditionalis; scilicet si institutus hæres adire nolit, aut non possit: *tr. 2. l. 5. c. 10. n. 102. p. 520.*; &, quandiu primus hæres adire valet, pendet institutionis conditio: *ibi n. 103.*; pendente autem conditione, hæreditas non defertur: *n. 104.*; propterea non admittitur substitutus, quin institutum defecisse demonstret: *n. 105. 106. 107.*
 Substitutionis jus potentius est jure accrescendi: *tr. 2. l. 4. c. 10. num. 39. p. 400.*
 In codicillis nec fieri, nec adimi valet substitutio: *tr. 2. l. 5. c. 10. num. 148. p. 523.*
 Quandò expiret substitutio in genere? Plures sunt casus, de quibus in *tr. 2. l. 5. c. 10. à n. 101. p. 520.*
 Vulgaris.
 Substitutio vulgaris (de quâ in *Ord. l. 4. tit. 87. à §. 1. ad 4.*) definitur: *tr. 2. l. 5. c. 10. n. 2. p. 513.*
 Vulgaris tacita quandò contineatur, & in-

includatur in pupillari expressâ? *tr. 2. l. 5. c. 10. à n. 11. ad 26. à p. 513.*

Substitutio simpliciter facta, si hæres non erit, an extendatur de casu, in quo institutus non potuit, ad casum, in quo noluit esse hæres? *tr. 2. l. 5. c. 10. à n. 31. & à n. 40. à p. 515.*; ubi quando de uno, unavè ad alium casum, aliamvè personam extendatur, & casus noluntatis ad casum impotentiae porrigatur, vel è converso? Et an facta posthumo nascituro extendatur ad casum, quo ille natus non fit, vel ante aditam hæreditatem à vivis exeat, vel hæreditatem repudiet? *l. 5. c. 10. à n. 45. ad 47. p. 516.*

Vulgaris expressa impuberi facta continet, ac inducit tacitam pupillarem: *tr. 2. l. 5. c. 10. n. 81. p. 518.*

Substitutus vulgaris quando jure talis substitutionis petere valeat successione, ac bonorum partitiones? *tr. 2. l. 5. c. 10. tot. à p. 513.* De reliquis substitutionis circa hoc inferiùs dicemus.

Deficiente institutione, ex vulgari substitutione divisio peti potest: *tr. 2. l. 5. c. 10. n. 2. p. 513.*, ut jam diximus in verb. *Partitiones p. 319.*; & hoc tam ex vulgari expressa, quàm tacita, & mixta: *ibi n. 3.*; & toties admittitur substitutus, quoties institutus, vel noluit, vel non possit hæreditatem adire: *n. 4.*; ad quod sufficit instituti repudiatio: *n. 5.*; & quid in filio-fam., Monacho, vel servo, instituto repudiante? *ibi à n. 6. ad 10.* Procedit etiam conclusio quando vulgaris tacita continetur in pupillari expressa: *n. 11.*; & hoc licet ipsa pupillaris substitutio inutiliter sit facta: *n. 12. p. 514.*; & licet hoc concepta esset modo, si hæres erit, & in pupillari ætate, &c.: *n. 13.*; & licet pupillaris expressè sit restricta ad brevius tempus, quàm ætatis pupillaris: *n. 14.* Minimè tamen procedit, si ex conjecturis insurgat aliam fuisse voluntatem testatoris: *n. 15.*; nec quando substitutus est incapax succedendi testatori, quamvis sit ca-

pax succedendi pupillo: *n. 21. 22.*; nec si impuberi substituerentur ejus hæredes: *n. 23.*; nec quando pupillaris esset facta exhæredato, vel præterito: *n. 24. 25.*; nec quando pupillaris esset facta separatim: *n. 26.* Procedit verumtamen in vulgari tacita comprehensa in exemplari expressâ: *n. 27. 28.*; an procedat quando minor institutus repudiavit, & postea adversus repudiationem restitutus fuit? *n. 19. p. 515.*; an procedat quando simpliciter dicitur, si hæres non erit, & tunc accidat casus noluntatis, vel impotentiae? *à n. 31.* Procedit quoque in vulgari comprehensa in compendiosa: *ibi n. 46. p. 516.*, intelligendo ut in *n. 47.*; & similiter quando quis instituit filium, & si is vivo testatore moreretur, substituit Titium, filius autem decessit post testatorem, hæreditate non adita: *n. 48.*; eodemquè modo procedit in propemodum infinitis casibus, quos videtis usque ad finem *cap. 10.*, quippè omnes eos in medium adducere molestum foret.

In legatis etiam substitui potest vulgariter: *tr. 2. l. 5. c. 10. n. 41. p. 515.*

Sicut per emancipationem filii expirat pupillaris expressa, ita & vulgaris tacita: *tr. 2. l. 5. c. 10. n. 132. p. 522.*, intelligendo ut in *n. 133. dict. p. 522.*

Reciproca.

Substitutio reciproca, seu breviloqua (de quâ in *Ord. lib. 4. tit. 87. §. 5. 6.*) sic nuncupatur, quia in se cæteras comprehendit omnes: *tr. 2. l. 5. c. 14. n. 3. 4. p. 555.*; ex eâ petitur etiam, suo adveniente casu, successione, atque bonorum divisionem: *ibi n. 2.*; conjecturæ sufficiunt, ut isthæc substitutio colligatur: *n. 5.*; in eâ regulariter vulgaris continetur: *n. 6.*; nisi facta sit pluribus impuberibus exhæredatis: *n. 7.*; vel nisi facta foret duobus filiis impuberibus, quorum alter institutus, alter exhæredatus esset:

n. 8.; quia tunc solum continet pupillarem: n. 9.; vel nisi facta fuisset in codicillis, tunc enim solam fideicommissariam continet: n. 10.

Reliqua, si scire cupies, per *tot.* invenies *cap.*, quia, ut omnia hic afferamus, & peculiarem exposceret tractatum, & inutiliter insudaremus, cum hæc substitutio, vel raro, vel nunquam fiat in nostro Regno.

Substitutus jure substitutionis reciprocae, seu breviloque quando petere possit successionem, & bonorum partitiones? *tr. 2. l. 5. c. 14. tot. à p. 154.*

Pupillaris.

Substitutio pupillaris (de qua in *Ord. lib. 4. tit. 87. à §. 7. ad 8. & 10.*) ideò sic dicitur, quia substitui quit, qui hæres institui nequit: *tr. 2. l. 5. c. 11. n. 10. 11. p. 525.*

Substituere tamen nequit pupillariter, qui filiù in sua non habet potestate: *tr. 2. l. 5. c. 11. n. 77. p. 529.*: sufficiet autem, quòd filius tempore mortis patris sit in illius potestate, etiam si non foret conditi testamenti tempore? Ambigentes non sequimur: *ibi n. 78. p. 529.*

Pater plebeus de jure lusitano poterit substituere filio naturali? Affirmantium vexillum sequimur: *tr. 2. l. 5. c. 11. à n. 79. ad 82. à p. 529.*, ubi n. 83. quid de jure communi; non poterit tamen nepoti habito ex filio naturali: n. 96 p. 531.; valebitne filio emancipato substituere? Neutiquam: n. 84. p. 530.; nec mater poterit: n. 85., intelligendo quò ad utrumque casum, ut in n. 86.; poterit verò pater substituere filio legitimo, aut legitimo tantum: n. 87. p. 530.

Ita pupillariter etiam non substituitur ei, qui non est substituentis descendens: *tr. 2. l. 5. c. 11. n. 88. p. 530.*; nec ei, qui jam non est impubes: n. 89. 90. 91.; nisi substituens sit miles: n. 92.; nec ei, qui post substituentis mortem sui juris non efficitur: n. 94.;

nec quando pater sibi non condit testamentum, nec hæredem instituit: n. 97. p. 531.; poterit quidem pupillariter substituere filio ex hæredato: à n. 120. p. 532.

Substitutus pupillaris succedit in omnibus pupilli bonis, tam in illis, quæ à patre substituente, quàm in illis, quæ aliundè ad pupillum pervenerunt: *tr. 2. l. 5. c. 11. n. 12. & seqq. p. 525.*

Defudata est quæstio, an substitutus pupillaris excludat matrem, etiam à legitima? Consule *tr. 2. l. 5. c. 11. à n. 18. à p. 525.*

Jure substitutionis pupillaris an valeat substitutus exposcere bonorum successionem, & partitiones? *tr. 2. l. 5. c. 11. tot. à p. 524.*

Exemplaris.

Substitutio exemplaris (de qua in *Ord. l. 4. tit. 87. §. 11.*) definitur: *tr. 2. l. 5. c. 12. n. 1. p. 534.*

Hæc substitutio fieri potest à parentibus utriusque sexus, & ab aliis ascendentibus, liberis suis: *tr. 2. l. 5. c. 12. n. 11.*, intelligendo ut in n. 12. 13.; sed substitutus datus à patre præfertur substituto à matre dato: n. 14. 15.; datus à matre præfertur dato ab avo: n. 16. 17.; & an mater possit exemplariter substituere filio in potestate patris existenti? Affirmativè: n. 24. p. 536.

An exemplariter substitui valeat validè filiis non existentibus in substituentis potestate, ceu adrogatis, adoptatis, naturalibus, legitimatis? *tr. 2. l. 5. c. 12. à n. 27. ad 32. p. 536.*

In vim fideicommissi substatuetur substitutio exemplaris facta ab extraneo: *tr. 2. l. 5. c. 12. n. 25. p. 536.*

An substitutus exemplariter possit gravari fideicommissò, maioratu, aliòvè onere? *tr. 2. l. 5. c. 12. à num. 65. p. 539.*

Substitutio exemplaris induit naturam pupillaris: *tr. 2. l. 1. c. 13. n. 70. p. 545.*

Jure

Jure substitutionis exemplaris quando substitutus ritè petat successionem, ac bonorum partitiones? *tr. 2. l. 5. c. 12. tot. à p. 534.*

Finitur hæc exemplaris substitutio quando cessat furor, morbusvè, cujus ratione fuit facta: *tr. 2. l. 5. c. 12. n. 85. p. 540.* Ast, redeunte furore, qui jam cessaverat, an substitutio reconvalescat? Distinguens tutissimus ibis: si furor paulò post resipiscentiam reddit, reconvalescit: si post longum tempus, subdistingue; si furor cessavit, rediitquè in vitâ testatoris, reconvalescit; si post testatoris mortem, non reconvalescit: omnia in *n. 8. c. 87.*, quamvis aliter ambigentes dicant relati in *n. 88. p. 540.*

Compendiosa.

Substitutio compendiosa (de quâ in *Ord. l. 4. tit. 87. §. 12.*) describitur: *tr. 2. l. 5. c. 15. n. 1. p. 558.*

Jure istius substitutionis quando substitutus substitutionem, & bonorum partitiones, petere valeat? *tr. 2. l. 5. c. 15. tot. à p. 558.*

Fideicommissaria.

Substitutus fideicommissarius virtute talis substitutionis, adveniente casu, successionem, & bonorum divisionem petere quit: *tr. 2. l. 5. c. 13. n. 2. & seqq. p. 541.* Gravari potest fideicommissio per quæcumque verba, & etiam per nutus: à *n. 5. ad 14. à p. 541.* An hæres universaliter gravatus obstringatur mobilia restituere, quæ usu consumuntur, ut triticum, vinum, oleum, quæ erant in hæreditate mortis tempore? Negativam laudamus partem: modò in mora restituendi non fuisset: *tr. 2. l. 5. c. 13. n. 59. p. 544.*; quantumvis contrarium in *n. 61. p. 544.*

Militaris.

Definitur militaris substitutio: *tr. 2. l. 5. c. 16. n. 1. p. 563.*, & per *tot. cap.* invenies quando hac substitutione substitutus munitus petere valeat successionem, ac divisionem bonorum.

Substitutus. Sicut administratorum bona hypothecata manent pro sua mala administratione, ita pro mala administratione sui substituti: *tr. 1. l. 4. c. 10. n. 85. p. 600.*; culpæ enim reus est, qui malorum hominum utitur operâ: *n. 86.* Magistratus, & Decuriones, qui loco sui alios substituerunt, de eorum culpâ, ac negligentia tenentur: *n. 87.* Beneficiati, qui substitutum Oeconomum in beneficio posuere, ejus culpâ gravantur: *n. 88.* Depositarium, qui mutuum, depositumvè aliis tradiderit, illorum facto oneratur: *n. 89.* Cives, qui Decurionem fecerunt, ad eorum factum obligantur: *n. 90. p. 600.*

Subtilitas. Jus non est subtilitatibus deformandum, nec subvertendum: *tr. 1. l. 2. c. 2. n. 18. p. 179.*

Subtilitas nimia haud sumatur, ne testamenta evertantur: *tr. 9. q. 28. n. 31. p. 150.*

Successio. Pudet me perquirere, an de successione aliquid tibi dicendum superstit? Supervacanea erit disquisitio, & fortius pudor, si jam tibi, & quibuslibet legentibus do:

Communia de successione.

Hæres succedit cum omnibus vitiis, & qualitatibus, quibuscum defunctus possidebat: *tr. 1. l. 3. c. 12. n. 51. p. 384.*

Successione filiorum privatur pater, vel mater inventarium non conficiens infra terminum legis: *tr. 1. l. 4. c. 13. n. 23. p. 657.*; & idem procedit in matre intra terminum filio impubere tutorem non postulante: *n. 24.*; vel si postulet, & non administret: *n. 25.*; vel si

in-

infra annum luctus secundò nupfit (quod hodiè non procedit): *n. 26.*; & mater secundò nubens, etiam post annum, primi matrimonii filios habens, successione quò ad proprietatem privatur: *n. 27.* De patre idem est asserendum: *n. 28. p. 638.*

Ad bonorum allodialium successionem omnes, tum agnati, tum cognati, æqualiter hodiè admittuntur: *tr. 3. l. 2. c. 8. à n. 2. p. 69.*: ast secus est ad bona, quæ jure agnationis, vel cognationis, vel sanguinis deferuntur: *ibi à n. 5. p. 69.*

De successione Regni: *tr. 3. l. 2. c. 8. à n. 14. ad 17. p. 70.*

Pupilli successione privantur illorù, qui, dum tenebantur tutorem petere, non petierunt: *tr. 3. l. 3. c. 8. tot. p. 117.*, ubi quibus ex causis ab hac pœna excusentur.

In materia successione ab intestato linea descendentiùm primum occupat locum: *tr. 2. l. 1. c. 2. n. 2. p. 8.*; vel sint filii sub potestate patris existentes, vel emancipati: *ibi n. 3.*; quia inter unos, & alteros omnis differentia de jure novo sublata est: *dict. n. 3.*; sintvè filii, aut filia: *n. 7. p. 9.*; sintvè filii legitimi ex matrimonio putativo geniti: *à n. 8. ad 23.*; aut nati ex matrimonio clandestino: *num. 24. 25. 26. p. 11.*; sintvè progeneri ex parentibus, qui simplicis castitatis votum emiserunt: *n. 27.*; aut nati ex parentibus legitimo matrimonio conjunctis; sed postquam vir Ordines suscepit sacros, vel uxor professionem in Religione emisit: *à n. 28. ad 32.*; sintvè filii posthumi: *n. 33. p. 12.*; etsi absciso ventre erepti sint: *n. 35.*; dummodò vivi nascantur: quia aliàs non succedunt, *n. 34.*; aut nati post mortem, vel absentiam viri à septimo mense incepto ad undecimum usque inceptum: *à n. 36. ad 43.*; modò monstrua non nascantur: *n. 37. p. 12.*; vel sint denique filii Clerici, Monachi, aut Monialis professi, professævè in

Religione capaci possidendi bona in communi: *n. 45. 46. p. 14.* Et non solum filii, sed etiam nepotes, & reliqui descendentes ascendentiibus succedunt: *ibi n. 47. p. 14.*, dummodò non sint in medio eorum genitores: *n. 48.*, vel sui genitores non fuissent exhæredati: *n. 49.*; vel non fit successio maioratùs, quando institutio non apparet: *l. 1. c. 3. n. 22. p. 17.*

Successiones tanquàm favorabiles sunt ampliandæ: *tr. 2. l. 4. c. 7. n. 109. p. 378.*

Jure repræsentationis succedunt filii, & cæteri descendentes parentibus, & cæteris ascendentiibus in infinitum: *tr. 2. l. 4. c. 6. n. 2. 11. p. 357.* & per tot. cap. & latius infra hoc eodem verb. vers. Quò ad fratres *p.*, & jam tetigimus in verb. *Repræsentatio p. 395.*

Descendentes, & ascendentes à successione descendentiùm, & ascendentiùm, ob eorum delicta non excluduntur: *tr. 2. l. 2. c. 4. n. 1. p. 148. l. 3. c. 3. n. 1. p. 273.*; an etiam excludantur à successione ejus, qui se ipsum occidit? *l. 2. c. 4. à n. 2. ad 15. à p. 149.*; idem est quò ad emphyteusim, quia similiter delictum patris non officit filio: *l. 2. c. 4. n. 52. p. 154.*

Regulare est succedere jure sanguinis, non hæreditario, in omnibus rebus, quæ non ab ultimo possessore, sed ab alio capiuntur: *tr. 2. l. 2. c. 7. n. 14. p. 177.*

An, & quòd filii in vita parentùm petere queant bonorum divisionem, sive quòd eis tradatur portio, seu legitima? *tr. 2. l. 2. c. 5. tot. à p. 155.*, & diximus in verb. *Legitima, & Partitiones p. 261. & 319.*

Quò ad natos ex matrimonio putativo, & clandestino.

Filii geniti ex matrimonio putativo an admittantur ad sæudi, emphyteusis, maioratùs, fideicommissivè successione, cum adest clausula, quòd hi soli succedant, qui ex vero, & legitimo

mo matrimonio procreati sint? *tr. 2. l. 1. c. 2. n. 21. 22. 23. p. 10.*

Quò ad legitimos.

Filii naturales legitimatedi per subsequens matrimonium succedunt parentibus, & reliquis ascendentibus eodem modo, ac succedunt legitimi, & unà cum illis: *tr. 2. l. 1. c. 4. n. 2. 3. 4. p. 26;* & succedunt in maioratu, fœudo, emphyteusi, (licet ecclesiastica) & in bonis Regiæ Coronæ, & possunt omnia agere, quæ legitimè nati agunt: *à num. 28. ad 37. p. 29.*; succeduntquè cum præferentia filiorum post matrimonium contractum natorum: *n. 22. 23. p. 28.*; & etiam si in dispositione vocentur nati ex vero, legitimoquè matrimonio: *n. 24. p. 28.* Legitimatedi per rescriptum Principis in nostro Regno (eò quod legitimatioes concedantur solita clausula, *sine præjudicio venientium ab intestato*) solum succedunt in eo, quod pater illis relinquere voluerit sine legitimorum damno: *tr. 2. l. 1. c. 5. n. 3. p. 38;* neque etiam succedunt in emphyteusi ecclesiastica: *n. 86. 87. p. 47.*; nec in Commendis: *n. 90. p. 48.*; nec quando vocantur nati ex legitimo matrimonio: *n. 91.*; quid autem in fœudis? *n. 98. 99.* Succedunt tamen in omnibus, in quibus expressam habent vocationem: *l. 1. c. 5. n. 110. p. 49.*

Quò ad naturales tantum, vulgò Bastardos.

Filii naturales tantum, de jure civili, non succedunt parentibus ab intestato, nisi in duabus unciis, quando parentes nec prolem legitimam, nec uxorem relinquunt: *tr. 2. l. 1. c. 3. n. 6. p. 16.* De jure verò nostro parentibus nobilibus in nihilo succedunt: *ibi n. 7.*; nec etiam consanguineis ex parte patris: *n. 15. p. 17.*; nec in maioratibus, in quibus non habent expres-

sam, vel tacitam vocationem: *n. 9. p. 16;* nec quando filii, aut descendentes sunt simpliciter vocati: *n. 10. p. 17.*; nec in bonis fœudalibus, emphyteuticis, Regiæ Coronæ: *n. 11. 12.*; nisi expressam vocationem habeant, vel tacitam ex conjecturis deductam, quia tunc succedunt: *n. 34. p. 19;* vel deficientibus legitimis: *n. 35. p. 19.* Filius Clerici neutro parenti succedit: *l. 1. c. 6. n. 102. p. 60.* Filius Equitis militensis, vulgò *Cavalleiro de Malta*, pariformiter: *ibi n. 103. 104. p. 60.* Quid respectu filii nati ex virgine, viduavè? *l. 1. c. 6. à n. 117. p. 61.*

Ex testamento succedunt naturales, quando à parentibus instituuntur, & patres eorum ascendentes, & descendentes non habent: *tr. 2. l. 1. c. 3. n. 23. p. 18.*; si autem habent descendentes, tertiam solummodò eis relinquere valent: *n. 24.*; quod si patres fuerint nobiles, & filios legitimos habuerint, nec tertiam naturalibus relinquere possunt: *n. 25.*; nisi filii legitimi ex hæredati: *n. 26. 27. p. 18.*; aut legitimi consentiant: *num. 28.*, aut effecti sint incapaces succedendi: *n. 29.*; aut si pater unum tantum legitimum habeat filium, & ei pupillariter substituat filium naturalem: *n. 30. p. 18.*

Filii naturales plebéorum, de jure nostro, unà cum legitimis succedunt: *tr. 2. l. 1. c. 3. n. 36. p. 19. & l. 2. c. 1. n. 52. p. 115.*; & excludunt substitutum sub conditione *si sine liberis*: *n. 87.*; possunt querellare de in officioso paternum elógium: *n. 38.*; succedunt in maioratu, & fideicommissò: *n. 39.*; quantumvis sint filii naturales ex ancilla propria, vel aliena habiti: *n. 42. 46. p. 19. 20.* Similiter succedunt nepotes avis plebéis: *n. 47. p. 20.*, intelligendo ut in *n. 48. 49. 50.*; succedunt in emphyteusi: *l. 1. c. 3. n. 55. p. 21.*; non solum succedunt patribus ex testamento, & ab intestato, verum etiam omnibus, quibus ipsi patres succedere debebant: *l. 1. c. 3. n. 57. 58. p. 21.*

p. 21. : succedunt etiam (specificè loquendo) unà cum legitimis filii naturalis Pictorum, Chyrurgorum, Poetarum, Musicorum; Capitaneorum, si mechanicum exerceant officium, Judicium, quos vocamus *da Vintena*, Decurionum, & Procuratorum Concilii in oppidis infimis, Mercatorum non divitum, Ædilium, Notariorum, famulorum illustrium, Christianorum novorum, agricolarum ignobilium: *ibi à n. 61. ad 74. à p. 21.*

Quandò filii naturales succedunt patribus, sic similiter avis paternis succedunt: *tr. 2. l. 1. c. 3. n. 19. p. 17.* Quandò succedunt matri, succedunt quoque avis maternis, tam ex testamento, quam ab intestato: *ibi n. 113. 114. p. 24.*

Nepos legitimus filii naturalis avo nobili non succedit: *tr. 2. l. 1. c. 3. n. 53. p. 20.*

Filii, & nepotes naturales succedunt parentibus, & avis nobilibus, si conceptionis, vel nativitatis tempore erant plebei: *tr. 2. l. 1. c. 3. n. 54. p. 21.*

Quò ad spurios.

Filii spurii regulariter non succedunt: *tr. 2. l. 1. c. 6. n. 8. p. 50. & l. 2. c. 3. n. 13. p. 137.*; quod quidem procedit de omni jure, divino, canonico, & civili: *n. 9.*; in tantum, quòd non valeat statutum in contrarium: *n. 10.*; neque à patre institui possunt hæredes: *n. 11. p. 51.*; imò quidquid eis relinquitur, vel venientibus ab intestato, vel fisco devolvitur: *n. 12.*; eo, quòd institutio sit nulla, cum sint incapaces: *n. 13.*; nec relictum à patre præscribere possunt: *n. 14. 15.*; nec succedunt consanguineis ex parte patris: *n. 16.*; nec directè, nec per interpositam personam capere aliquid possunt à patre: *n. 17. 18. p. 51. & n. 72. 73. p. 56.*; nec succedunt in emphyteusim: *n. 19.*; nec capiunt à patre relictum prætextu contractus, vel

debiti: *à n. 20. ad 23.*; nec substitui possunt substitutione vulgari, vel fideicommissaria: *à n. 29. p. 52.* Nec spuriorum descendentes succedunt avo paterno ab intestato: *n. 39. p. 53.*; ex testamento autem bene possunt succedere nepotes naturales, aut legitimi ex filio spurio, ascendentiâ, & descendentiâ legitimâ deficiente: *à n. 40.*; & an nepotes ex filio spurio possint ab avo Clerico institui? *n. 46. p. 54.*, ubi affirmativè; an Clericus possit instituire maritum filix suæ spurix? *n. 47.*; an beneficium renunciare in favorem nepotum? *n. 48.*; an mulier filii spurii institui queat? *n. 49.*; an habens filium spurium possit licitè relinquere, & donare ejus focero, aut focru? *n. 50.* Neque succedunt spurii in maioratu: *n. 56. p. 55.*; nec, vocatis etiam naturalibus, vocati censentur spurii: *n. 57.*; nec possunt à patre nominari ad successionem maioratus, fœudi, emphyteusis: *n. 58.*; an in istis bonis succedere valeant nepotes, ac cæteri legitimi descendentes, qui à spurio procedunt? *n. 59. 60. 61.*; & sicut non succedunt patribus, ita nec consanguineis ex parte patris: *n. 68. p. 56.*; nisi ex testamento: *n. 69. 70. p. 56.*

Pariliter pater non succedit filiis spurii: *tr. 2. l. 1. c. 6. n. 71. p. 56.*

Succedunt verò filii spurii patribus, quando instituuntur sub conditione, si legitimentur à Principe: *tr. 2. l. 1. c. 6. n. 74. p. 56.*; dummodò quamprimum licuerit petatur legitimatio: *n. 75. 76. p. 57.*; an possit spurius interim, dum conditio pendet, petere bona? *n. 77. 78.*; potest spurius à patre pupillariter substitui: *n. 79.*; & succedit etiam spurius, quando pater instituit eum, qui cum filio suo spurio habet societatem universalem: *n. 80.*; & quando pater instituit amicum, & filium spurium ei commendat: *n. 81.*; quando pater relinquit bona, ut inter pauperes distribuatur,

tur, quia tunc in eorum locum subintrat spurius: *n. 82.*; quid quando duo habentes filios spurios fœdus fecerunt, ut invicem hæredes illos instituant? *n. 127. p. 63.*; quid in filiis spurii Principum? *n. 128. 129. p. 63.*

Matribus etiam succedunt spurii: *tr. 2. l. 1. c. 6. n. 83. p. 58.*; quamvis illustribus: *n. 88. p. 58.*; nisi matres illustres habeant prolem legitimam: *ibi n. 89. p. 58.* & *l. 4. c. 2. n. 19. p. 341.*; & succedunt extantibus filiis legitimis: *n. 84. p. 58.*; ita ut si fuerint præteriti, vel sine causâ exhæredati, possint querellare testamentum de inofficioso: *n. 85.*; & præferuntur ascendentibus matris in ejus successione: *n. 86.*; & possunt revocare alienata in fraudem legitimæ: *n. 87.*; succedunt itidem consanguineis ex parte matris: *n. 90.*; quod non procedit in spuriiis ex coitu damnato, & punibili: *n. 91. p. 58.*

Quando spurius succedit matri, an succedat quoque avis maternis? *tr. 2. l. 1. c. 6. n. 122. p. 62.*

Spurius conditionem, *si sine liberis*, non facit deficere: *tr. 2. l. 1. c. 6. n. 165. p. 67.*

Quò ad progenitos ex damnato coitu.

Natus ex conjugato, & soluta, aut è contrâ, an sit successibilis? Patri, nullatenus: *tr. 2. l. 1. c. 6. n. 108. p. 60.*; matri, resolve cum distinctione, de qua *ibi à n. 109. p. 60.*

Collaterales, ex damnato coitu geniti, sibi invicem non succedunt: *tr. 2. l. 4. c. 7. à n. 118. ad 120. p. 379.*

Quò ad incestuosos.

Filii incestuosi non succedunt parentibus: *tr. 2. l. 2. c. 3. n. 6. p. 137.*; nec ipsi conjuges sibi mutuò: *ibi n. 5.*

Quò ad indignos, incapaces, occisores.

Quando isti succedant, nec ne? Responsionem tibi reddet verb. *Incapax, Indignus, Occisor p. 213. 214. 305.*

Quò ad expositos, vulgò Engeitados.

Expositi succedunt secundum eorum qualitatem, prout dictum est de reliquis filiis: *tr. 2. l. 1. c. 7. n. 39. p. 71.*

Parentes, filios exponentes sine causâ justâ, eis non succedunt: *tr. 2. l. 1. c. 7. n. 56. p. 72.*

Expositis succedet Hospitale? *tr. 2. l. 4. c. 13. n. 81. p. 422.*

Quò ad adoptatos, & adrogatos.

Adrogatus fit hæres necessarius patris ab intestato, unâ cum filiis legitimis, & ex testamento quartam partem bonorum illius habere debet: *tr. 2. l. 1. c. 8. n. 28. p. 76.*; quod ampliatur à *n. 29. ad 53. à p. 76.*; & limitatur à *n. 54. ad 86. à p. 78.*; ubi *in n. 65. p. 79.* quod non succedunt in maioratu; *in n. 66.* quod nec in bonis Regiæ Coronæ; *in n. 68.* quod nec in fœudis; *in n. 69.* quod nec in emphyteusi.

Quò ad filios spirituales.

Filii spirituales, vulgò *Afilhados de baptismo, de confirmação, ou de confissão*, patribus spiritualibus, nec ab intestato, nec contrâ testamentum succedunt: *tr. 2. l. 1. c. 9. n. 4. 5. p. 81.*

Quò ad ascendentes.

In materia successione secundum occupat locum linea ascendentium, qui, descendentibus deficientibus, ad bonorum descendentium successione admittuntur sic, & eodem modo, ac descendentes ad successione bonorum ascendentium accerfiuntur, &

invitantur: *tr. 2. l. 3. c. 1. n. 1. p. 259*; quod ampliatur *usque ad n. 47. & l. 3. c. 2. n. 40. p. 273*. Ita taliter, quod ob delictum descendantium à præfata successione non excluduntur: *l. 3. c. 3. à num. 1. ad 7. p. 273*; quod ampliatur quò ad peculium adventitium: *à n. 9. ad 19. p. 274*. ubi declaratur; & ampliatur iterum quò ad profectitium *à n. 20. ad 26. p. 276*, ubi enucleatur; tertio ampliatur quò ad castrense, seu quasi castrense *à num. 27. ad 37. à p. 275*: & ratio omnium; quia nullum istorum peculiorum confiscatur.

Hæreditas descendantis sine liberis decedentis inter ascendentes pari gradu existentes æqualiter dividitur: *tr. 2. l. 3. c. 12. num. 6. & per tot. cap. à p. 330*.

Non tamen succedunt parentes legitimè exhæredati: *tr. 2. l. 3. c. 2. n. 1. p. 269*, ubi *à n. 2. p. 270*. enumerantur septem exhæredationis causæ.

Quò ad fratres, & cæteros collaterales.

Fratres, & sorores in materia successio- nis tertium occupant locum, sive pri- mum, ascendentibus, & descenden- tibus, deficientibus; tunc enim ad- mittuntur ad successionem, & divi- sionem bonorum fratrum: *tr. 2. l. 4. c. 1. num. 2 4 p. 332*; ita ut fratres ex utroque latere conjuncti cæteros transversales excludant: *n. 5. 6. 7. p. 333*; sintvè masculi, vel fœminæ: *n. 8. 9.*; & similiter excludunt fratres, & sorores ex altero duntaxat paren- te junctos: *à n. 10.*; sine distinc- tione an sint emancipati, vel non: *n. 29. 30. p. 335*; vel sint legitimè nati, vel legitimati per subsequens matrimo- nium: *n. 31. 32.*, vel sint naturales utrinque conjuncti, quia etiam isti excludunt naturales uno tantum late- re junctos: *n. 33. 34. 35.*; vel sint con- sobrini, sive filii alterius fratris, quip- pè etiam isti per repræsentationem

succedunt, & in stirpes, cum avun- culis: *num. 39. 40. 41.*: & hæc omnia procedunt in omnibus bonis, tum pa- ternis, tum maternis: *n. 42. p. 336*: nullum autem horum procedit in fœu- dis, maioratibus, bonis Regiæ Co- ronæ, capellis in Corona incorpora- tis, in fratribus ex damnato coitu, in fratribus spiritualibus, adoptivis, le- gitimatis per rescriptum, aut per oblationem Curix, naturalibus, spu- riis, ac similibus: *à n. 58. ad 78. à p. 337*.

Fratres verò, & sorores ex uno tantum latere conjunctæ (post fratres, ac so- rores ex utroque latere) succedunt fratribus, ac sororibus morientibus ab intestato sine descendantibus, & ascendentibus: *tr. 2. l. 4. c. 2. à num. 1.*, ampliando *usque ad n. 21.*, & limitan- do *à n. 22. ad 41. ex p. 339*. Et an fra- ter patruelis, sive consobrinus utrin- que conjunctus, in successione præfe- ratur defuncto patruo, aut avuncu- lo ex uno duntaxat latere juncto? Pro patruo calculum adjicimus: *l. 4. c. 2. n. 42. p. 342*.

Inter uterinos, & consanguineos quo- modò hæreditas dividenda? *ex tr. 2. l. 4. c. 3. tot. colliges in unum*, quod uterinis, matris; consanguineis, pa- tris bona adjudicentur; & aliundè quæsitæ inter utrosque æquè dividan- tur: quia hoc succedunt modo; & ibidem ampliationes, limitationes, aliaquè non spernenda, si placeat, videbis.

Duplex habens vinculum cum defun- cto, de cujus hæreditate tractatur, in pari gradu cum aliis, quibuscum ad hæreditatem concurrat, duplicem fer- re debet portionem: *tr. 2. l. 4. c. 5. à n. 9. p. 352*; quod ampliatur *usque ad n. 29.*, & limitatur *à n. 30. ad 43*.

Repræsentationis jure devolvitur iti- dem successio: *tr. 2. l. 4. c. 6. num. 2. p. 357*; tam masculis, quam fœminis: *n. 9. 10.*; tam filiis legitimis, quam cæteris, in casibus, in quibus succes-
sio

fio ei defertur à n. 15. ad 20. p. 358.; tam in bonis allodialibus, seu liberis, quam in vinculis: n. 31.; in successione Regnorum: n. 50. 51. p. 362.; in emphyteusibus: n. 52. 53., intelligendo ut in n. 54. 55.; in fœudis: n. 56. 57.; in fideicommissis: à n. n. 58. ad 74. à p. 363.; & licet testator simpliciter vocet consanguineos: n. 75. p. 364.; non tantum in successione intestati, sed ex testamento: n. 76. 77.; & in successione individua: à n. 78. ad 80. à p. 364.

Non autem devolvitur successio per representationem, quando est individua ex testamento: *tr. 2. l. 4. c. 6. à n. 81. p. 365.*; neque respectu ascendentium representationem descendentes volentium: n. 86.; neque in jure patronatus: à n. 91. ad 93. à p. 366.; neque in retractu: n. 94.; neque in bonis Regiæ Coronæ: à n. 95. ad 113. à p. 366.; neque in capellanis, & anniversariis: n. 114. & 2. *seqq. p. 367.*; neque in successione statuaria: n. 117.; aliisque in casibus videndis *in numer. seqq. & anteced.*

Post fratres, filiosque fratrum ad cæteros collaterales priores in gradu successio, & jus petendi divisionem competit: *tr. 2. l. 4. c. 7. n. 1. 2. p. 369.*; & à n. 3. ad n. 8. p. 370. quis proximior dicatur: à n. 9. ad 38. à p. 370. quomodo proximitas probetur: à n. 75. ad 101. à p. 376. ampliatur conclusio posita in n. 1. & 2.; & à n. 102. ad 121. à p. 378. limitatur.

Tandem qui agunt de successione fratrum, & collateralium, indigitantur in *tr. 2. l. 4. c. 1. n. 1. p. 332.*

Quò ad conjuges.

Deficientibus descendibus, & ascendentibus in infinitum, nec non collateralibus ad decimum usque gradum, conjux superstes conjugii præmortuo succedit: *tr. 2. l. 4. c. 13. à n. 1. ad 4. p. 416.*; quod quidem vi-

get, etiamsi matrimonium non sit consummatum: n. 9. p. 417., intelligendo ut in n. 41. 42. p. 419.; & etiamsi celebraretur sine dote: à n. 10. p. 417. In sponsis non procedit: *tr. 2. l. 4. c. 13. n. 7. 8. p. 417. & n. 36. p. 419.*; nec quando matrimonium injustum, & illegitimum fuit: n. 37. 38.; nec procedit in conjugem putativo: n. 39.; an in conjugem vero, ac legitimum, qui non permansit in conjugio usque ad mortem? à n. 40. ad 48. p. 419.; in conjugem, qui alterum sine causa è domo eiecit: n. 49. p. 420.; nec si conjugem interfecit: n. 50.; nec si ei non providit de alimentis: n. 51. 52.; nec si eum ægrotum deseruit: n. 53.; nec quando alimenta denegari queunt: n. 55. 56.; nec in bonis fœudalibus, in emphyteusi de pacto, & providentia, vel liberæ nominationis, Regiæ Coronæ bonis, maioratu, & cæteris, de quibus *ibi à n. 57. ad 60. p. 421.*; nec in conjugem, qui infra centum dies successione non postulavit: n. 68. 69. 70. p. 421.

Quò ad affines.

Affines nullatenus succedunt: *tr. 2. c. 14. n. 16. p. 424.* Neque nutritores: *tr. 2. l. 4. c. 14. n. 18. p. 424.*; neque Civitates: n. 19. intelligendo ut in n. 20. p. 424.

Quò ad Fiscum.

De bonorum vacantium successione deagitur in *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 19. & per tot. cap.*, & amplius in verb. *Fiscus p. 187.* Deficientibus descendibus, ascendentibus, collateralibus ad decimum usque gradum, & conjugem, succedit fiscus: *tr. 2. l. 4. c. 14. n. 1. 2. 4. 5. p. 423.*; fiscus enim succedit eis, qui nullum, incapacemve reliquerunt hæredem, vel relinquere non potuerunt: *ibi n. 10. p. 424.*

Et quando fiscus auferat bona ab inca-

pacibus, indignis occisoribus, jam diximus in verb. *Incapax, Indignus, Occisor* p. 213. 214. & 305.

Fiscus non excludit à successione bonorum, nisi in casibus à jure expressis: *tr. 2. l. 2. c. 2. n. 101. p. 134.*; igitur non excludit substitutum, sed tantum in vita indigni suos facit hæreditatis fructus: *ibi n. 27. 28. p. 128.*

Ultrà quinquennium nequit fiscus ab indignis hæreditatem auferre: *tr. 2. l. 2. c. 2. n. 112. p. 136.*

Quando spectent fisco, nec ne, bona præsentati in Sancto Officio, acquisita intrà præsentationis, & reconciliationis tempus? *tr. 2. l. 2. c. 9. n. 46. p. 200.*

Fisco est præferendus in successione ille, qui fuit vocatus à testatore, ob hæredis indignitatem: *tr. 2. l. 2. c. 2. n. 102. p. 134.*; similiter excluditur fiscus quando concurrat indignus, & infimul incapax: *n. 104. p. 135.*; excluditur pariformiter, aliter disponente testatore in casu indignitatis hæredis: *à n. 105. ad 107.*, ubi inveniatur an testator prohibere valeat ne ad fiscum veniant ejus bona?

Restituere fisco bona non cogitur indignus ante sententiam: *tr. 2. l. 2. c. 2. n. 111. p. 136.*

Reliqua in verb. *Exclusio* p. 158.

Quò ad substitutos.

Instituti deficientibus, substituti devolvitur successio: *tr. 2. l. 5. c. 10. n. 1. & per tot. à p. 513.*; quod non solum procedit in substitutione vulgari, *ex c. 10. tot. à p. 513.*; sed & in pupillari, *ex c. 11. tot. à p. 524.*; in exemplari, *ex c. 12. tot. à p. 534.*; in fideicommissaria, *ex c. 13. tot. à p. 541.*; in reciproca, seu breviloqua, *ex c. 14. tot. à p. 554.*; in compendiosa, *ex c. 15. à p. 558.*; in militari, *ex c. 16. tot. à p. 563.*, ubi videbis, quia omnia in medium producere, agrè ferres.

Quò ad maioratus successionem.

Ad maioratus successionem quatuor inspicienda, linea nempe, gradus, sexus, ætas: *tr. 2. l. 4. c. 7. n. 50. p. 373.*; & inspicienda hoc eodem ordine: *à n. 51. ad 54. p. 373.*

Successio maioratus in æquali gradu; linea, & sexu spectat ad seniores: *tr. 2. l. 4. c. 5. n. 39. 40. p. 356.*; quando plures sunt in eodem gradu, linea, sexu, & ætate, per judicium sortis decidenda est successionis quæstio: *n. 41. p. 356.*

Nec per momentum potest successio maioratus esse in pendentibus: *tr. 2. l. 3. c. 2. n. 37. p. 272.*; ideo habitas succedendi secundum tempus delatæ successionis consideratur: *n. 38. p. 273.*

Fœmina, deficientibus masculis, etsi non vocata, succedit, modò non sit exclusa: *tr. 2. l. 2. c. 6. n. 92. p. 174.*; & si adsint duo eodem gradu, ac linea, accipit senior: *ibi n. 93. p. 175.*

Quibus in casibus successor maioratus in vitâ possessoris possit agere, ut successor declaretur? *tr. 2. l. 2. c. 5. n. 88. 89. p. 163.*, & videbis in verb. *Maioratus* p. 276.

Maioratus relinqui non possunt Ecclesiis, Monasteriis, Religionibus, neque disponi, quò vadant de clerico in clericum: *tr. 2. l. 5. c. 6. n. 34. 35. p. 474.*

Quò ad fœdum.

De successione fœdorum: vide verb. *Fœdum* p. 190.
Successor antecessorem repræsentat: *tr. 1. l. 4. c. 4. n. 14. p. 452.*

Quando sententia prolata adversus antecessorem noceat successori? Diximus in verb. *Nocere* p. 299.

Suitas. Ex potentiâ suitatis quando bonorum divisio, seu partitiones peti queant? *tr. 2. l. 4. c. 9. à n. 11. ad 104. à p. 389.*, ubi declaratur, & multa circa hoc traduntur.

Summa magna, vel parva quæ? Quam certâ regulâ determinari nequeat, iudicis arbitrio relinquitur: *tr. 4. l. 5. c. 3. n. 60. 61. p. 323.*

Summa in maiori continetur minor: *tr. 1. l. 1. c. 12. n. 34. p. 166.*

Sumptus, & expensæ quomodo probentur? *tr. 4. l. 5. c. 3. tot. à p. 318.*

Litis sumptus an adstringatur tutor ministrare adulto concedenti omnia sua bona ab eodemmet tutore retineri?

Autumare quis renuet? *tr. 4. l. 2. c. 4. à n. 9. p. 93.* : renuit tamen aliquis, ut in

n. 13. p. 94. Similiter, si Monachus de Prælo suo conqueratur, sumptus

ei subministrandi sunt: *n. 10. p. 93.* ;

fiscus sumptus litis perhibet ei, cuius sequestravit bona: *n. 11.* ; pauperi litiganti subministrantur quoque sumptus, & alimenta, si boni juris habeat

præsumptionem: *n. 12. p. 93.*

Negotiorum gestor sumptus probabiles, & necessarios in lite communi factos, repetit: *tr. 4. l. 6. c. 3. num. 13. p. 29.*

Reliqua in verb. *Expensæ* p. 168. recipe.

Superbia definitur: *tr. 8. palæstr. 3. lect. 10. p. 405. col. 1. in fin.*, & per omnem

lect. corripitur.

Est vitiorum Regina: *tr. 6. l. 4. c. 8. n. 31. p. 188.* & *tr. 8. palæstr. 3. lect. 10. p. 405. col. 2.* ; & ideò victâ superbîâ, profligata cætera vitia manent: *dict. lect. 10. p. 415. in fin.*

Superbire non debemus: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 223. p. 44.* ; nec cum officio

tumescere nobilis est iudicantis: *ibi n. 226. p. 44.*

Superfluitas vitanda: *tr. 9. q. 99. num. 42. p. 526.*

Superfluum securiùs est admittere, quàm necessarium omittere: *tr. 6. l. 6. c. 9. n. 12. p. 363.*

Supplicium postulant duplex superiorum culpæ, nec non patrùm-fam.: *tr. 8. palæstr. 2. lect. 19. p. 297. col. 2. in fin.*

Non diligit, ast odio habet, qui, dum opus est, aliquem supplicio non affi-

cit: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 12. p. 56. col. 1.* ;

imò in malefactores non animadvertere, ab iisque pœnas exigere, delictis perpetrandis ansam offert: *tr. 8. palæstr. 2. lect. 1. p. 176. col. 2. in med.*

Ideò ingratitude à pœnâ immunis exit, quia nulla in jure est pœna ingrati-

tudini æquivalens: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 21. p. 115. col. 1. in med.*

Suppositio. Supponens circâ suppositum non disponit: *tr. 9. q. 28. n. 21. p. 148.*

Surdus, & mutus nequit esse tutor, testamenti executor, iudex, & cætera: *tr. 3. l. 2. c. 2. à n. 2. p. 37.*

Multa tamen facere possunt, quæ numerantur in *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 40. p. 162.*

Surdus, & simul mutus, literarum tamen peritus, testari, & omnes contractus (stipulatione exceptâ) celebrare quit: *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 48. p. 163.*

Surdus, & mutus, qui curatores habent, quid in iudicio, & in contractibus facere possint? *tr. 3. l. 5. c. 10. tot. à p. 315.*

Surdi, & muti in triplici sunt differentiâ: *tr. 3. l. 5. c. 10. à n. 35. & n. 40. p. 322.*

Suspectio. Suspectus quis tutor, aut curator, quibusvè ex causis dicatur? *tr. 3. l. 8. c. 1. tot. à p. 284.*

Et qui, qualisque suspectus postulari, ac removeri possit? *tr. 3. l. 8. c. 2. tot. à p. 291.*

Qui possint tutores, vel curatores suspectos allegare? *tr. 3. l. 8. c. 3. tot. à p. 269.*

Post finitam tutelam, vel curam postulationi suspecti non est locus: *tr. 3. l. 8. c. 2. n. 24. p. 294.* ; licet postulatio cæpta esset, tutelâ duranti: *ibi n. 28. p. 295.*

Postulatio, seu accusatio suspecti tutoris, vel curatoris, coram quo iudice agitanda? *tr. 3. l. 8. c. 4. tot. à p. 300.*

Isthæc postulatio quos producat effectus? *tr. 3. l. 8. c. 5. tot. à p. 302.*

De suspecto accusatus statim suspenditur, donec cognitio finiatur: *tr. 3. l. 8. c. 5. n. 2. p. 304.* ; appellatione non

obstante: *ibi n. 3. p. 304.*

Suf-

Suspectus quis in veritate dicenda, suspectus quoque censetur in administranda iustitia: *tr. 6. l. 2. c. 5. n. 10 p. 30.*
 Suspectio. Videtis verb. *Recusatio p. 376.*
Suspensio executionis chartæ divisionis nec per impedimenta, appellationem, aliudvè prætextum datur: *tr. 2. l. 8. c. 1. à n. 1. à p. 785.*, & jam enucleavimus in verb. *Executio p. 160.*
 Suspenditur cursus causæ principalis, donec recusatio appositæ terminetur: *tr. 6. l. 6. c. 22. n. 1. p. 402.*
 Suspendere potest iudex fisci cæteros Magistratus, & officiales, si ei non obediant: *tr. 7. cap. 50. Regim. judic. confiscat. p. 405.*
Syllabæ. Syllabarum, literarumvè defectus instrumentum non vitiat: *tr. 1. l. 2. c. 4. n. 13. p. 18.*
Syndicatus. Syndicandus non est iudex in rebus suo commissis arbitrio: *tr. 3. l. 5. c. 3. n. 98. p. 254.*
 Iudex in loco jurisdictionis exercitæ se exponere debet syndicatui: *tr. 4. l. 1. c. 4. n. 24. p. 40.*; & non in quolibet loco, sed in jurisdictionis capite: *ibi n. 25. p. 40.*
 A' syndicatu sunt immunes supremi iudices: *tr. 6. l. 2. c. 5. n. 5. p. 29.*
 Syndicationis causa est gravissima: *tr. 6. l. 2. c. 9. n. 2. p. 40.*
 De syndicatoris recusatione, quomodo, quando, & coram quo iudice proponenda? *tr. 6. l. 2. c. 9. tot. p. 39.*

T

TAbellio nullus in nostro Regno potest scripturam publicam conficere, in qua partes sub juramento se obligent, nisi regia dispensatio appareat: *tr. 2. l. 1. c. 10. n. 83. p. 90.*
 Tabellio fidem habet duorum testium: *tr. 9. q. 28. à n. 32. à p. 150.*, & videtis verb. *Notarius, ac Persona p. 301. 329.*
 Quæ hic exaranda erant, jam in verb. *Scribæ p. 416.* exarata permanent.
 Tacens pro suo commodo dolosus præ-

sumitur: *tr. 1. l. 2. c. 5. num. 4. p. 192.*
 Voluntas tacita, quæ ex actu desumitur, non extenditur ultra, quam ex ipso actu de necessitate inferitur: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 25. p. 365.*
 Tacens, dum scit aliquid suo nomine factum, an obligetur? *tr. 9. q. 24. n. 37. p. 122.*
 Ob reverentiam tacens consentire non videtur: *tr. 9. q. 80. n. 10. p. 24.*
 Cætera in verb. *Secretum p. 417.*
 Taciti, & expressi idem est iudicium: *tr. 2. l. 1. c. 4. n. 68. 69. p. 34.*
 Præsens, & tacens in sibi præjudicialibus consentire non videtur: *tr. 2. l. 8. c. 2. n. 31. 37. p. 794.*; nisi præsens, quod agit, ignoret: *ibi n. 33. 34.*; vel nisi contradicere non potuisset: *n. 39.*
 Tarditas, vide verb. *Mora p. 292.*
 Taxa. Solus Princeps panem generaliter taxare valet: *tr. 7. c. 21. num. 113. p. 293.* & *tr. 9. q. 27. n. 15. p. 136.*; & an ad annos futuros extendatur? *dict. q. 27. n. 16. p. 136.*
 In repentina necessitate famis, aut pestis possunt Decuriones aperire horrea, & pretium taxare: *tr. 7. c. 21. n. 114. p. 293.*
 Ex necessitate multa conceduntur, quæ aliàs denegantur: *tr. 7. c. 21. num. 112. p. 293.*
 Quando periculum est in mora, ea fieri possunt, quæ secluso mero periculo, inconsulto Principe fieri non valent: *tr. 7. c. 21. n. 115. p. 294.*
 Taxatio. De remedio adversus taxationem excessivam alimentorum: *4. l. 1. c. 1. n. 46. p. 9.*
 Taxativa. Videtis verb. *Dictio p. 123.*
 Tempora famosa ex magnitudine referuntur in *tr. 8. palæstr. 3. lect. 11. p. 422. col. 1.*
 Temporalia ad agendum, perpetua sunt ad excipiendum: *tr. 9. q. 41. num. 21. p. 240.*
 Tempus à lege præscriptum nequit iudex restringere, aut prorogare: *tr. 1. l. 1. c. 2. n. 53. p. 81.*; & an valeat testator terminum ad adeundam hæreditatem

- tatem coangustare? *ibi num. 55. p. 81.*
- Tempus conficiendi inventarium quale, & quando incipiat? Omnia jam dedimus in verb. *Inventarium*, vers. *Intra quodnam tempus p. 229.*
- Tempus ad adeundam hæreditatem quale fit? Diximus in verb. *Aditio p. 12.*
- Testamentum intrà quod tempus sit exequendum, & adimplendum? *tr. 1. l. 4. c. 6. à n. 284. p. 498.*, & ampliùs in verb. *Executor*, vers. *Executio testamentorum p. 163.*, & vers. *Intrà tempus*, & vers. *seq. p. 165.*
- Appositio temporis exposcitur in instrumentis, ut de prioritare constet: *tr. 1. l. 2. c. 7. n. 16. p. 209.*; & quomodo prioris, posteriorisvè temporis probatio fiat? In verb. *Prioritas p. 344.* invenies.
- Qui se fundat in tempore, tempus probare debet: *tr. 1. l. 2. c. 7. n. 3. p. 208.*; vel sit actor, reusvè sit: *n. 4. p. 208.*
- Jussus adimplere infrà certum tempus, intrà illud adimplere tenetur: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 167. p. 528.*
- Terminus ad deliberandum hodiè est decem, vel ad summum quindecim dierum: *tr. 1. l. 1. c. 2. n. 75. p. 83.*
- Terminus peremptorius à lege designatus, prorogari nequit à iudice: *tr. 1. l. 1. c. 2. n. 11. p. 77.*
- Tempus datum à lege ad deliberandum potest à iudice abbreviari, illoquè elapso adiri hæreditas nequit ampliùs: *tr. 2. l. 4. c. 10. n. 24. p. 393. & n. 59. f. 402.* Ast, de jure nostro lusitano, ad octo, aut decem dies solent iudices abbreviare tempus isthoc: *ibi n. 60. p. 402.*
- Tribus temporibus capax esse debet extraneus, qui aliquid capere vult ex alterius testamento, conditi scilicet testamenti, mortis testatoris, & aditæ hæreditatis: *tr. 2. l. 5. c. 6. n. 118. p. 481.*
- Terminus debet esse in rebus: *tr. 2. l. 4. c. 7. n. 112. p. 378.*
- Tempus non currit dato justò impedi-
- mento: *tr. 3. l. 3. c. 16. n. 14. p. 148.*
- Quomodo computetur tempus quando non constat de hora, die, mense, tum quò ad favorabilia, tum quò ad odiosa? *tr. 3. l. 5. c. 6. n. 92. p. 284.*
- Tempus longum dicitur decennium: *tr. 3. l. 7. c. 10. n. 154. p. 228.*
- Ad tempus concessa nil post tempus operantur: *tr. 4. l. 3. c. 6. à num. 45. p. 187.*, & jam tetigimus in verb. *Concessio p. 85.*
- Temporis lapsus fortior est effectus, quàm tacitæ, vel expressæ renuntiationis: *tr. 6. l. 6. c. 15. n. 13. p. 372.*
- Tempus currit, de jure nostro, recusanti, etsi facto adversarii impediatur; secùs de jure communi: *tr. 6. l. 6. c. 15. n. 14. 15. p. 372.*
- Tempus recusationis quando incipiat, si iudex, scribavè recusationis recusetur? *tr. 6. l. 6. c. 15. n. 21. 22. p. 373.*; & quid quando iudex, qui cognoscere debet de recusatione, est incertus? *ibi n. 23. p. 373.*
- Terminus ad finiendam recusationis causam quis sit; & quid si intrà eum non finiatur? *tr. 6. l. 6. c. 15. tot. à p. 370.*
- Terminus iste est continuus: *tr. 6. l. 6. c. 15. num 5. p. 370.*; & currit de momento ad momentum: *ibi num. 9. 10. p. 371.*
- In dubio omne tempus à lege præscriptum continuum, & peremptorium est, non utile: *tr. 6. l. 6. c. 15. n. 6. 7. 8. p. 370.*
- Si recusans sibi tempus labi permittat, videtur recusationi renuntiâsse: *tr. 6. l. 6. c. 15. n. 17. p. 372.*
- Meliùs est ante tempus, vel in tempore occurrere, quàm post vulnus inflictum remedium quærere: *tr. 9. q. 99. n. 40. p. 525.*
- Prior in tempore, potior in jure: *tr. 9. q. 35. n. 2. p. 199. & q. 66. num. 5. 12. p. 383. 385.*
- Existentia inter fundi limites, hujus esse præsumitur: *tr. 9. q. 77. num. 9. p. 421.*

- Temporis opportunitas omnia vincit, omniaque ritè peracta reddit: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 28. p. 162. in med.*
- Quandò à iudice abbreviari, aut coarctari valeat? Vide supra in hoc verb. *Tempus p. 446.*
- Reliqua in verb. *Dies p. 123.*
- Terminus*: vide supra verb. *Tempus p. 446.*
- Tertia* est quota bonorum: *tr. 2. l. 1. c. 12. n. 56. p. 109.*
- Tertia* bonorum defuncti quomodò in iudicio divisionis separanda, ac dividenda sit? *tr. 2. l. 5. c. 2. tot. à p. 439.*
- Tertia* semper consideratur respectu bonorum tempore mortis existentium: *tr. 2. l. 5. c. 2. num. 38. 39. 40. p. 442.*
- An testator possit in suam tertiam assumere rem, quam voluerit? *tr. 2. l. 5. c. 2. n. 32. 33. p. 441.*
- In nostro Regno nullus ascendentes, descendentesvè habens testari valet ultra tertiam suorum bonorum partem; reliquæ etenim duæ partes eorundem bonorum ad legitimam descendentium, ascendentiumvè spectant: *tr. 2. l. 5. c. 2. à n. 1. p. 439.*; nisi in Episcopatu Egitanensi, & Portalegrensi, in quibus virtute consuetudinis testantur de quarta parte bonorum, quæ quidem quarta est apud illos medietas: *ibi à num. 27. ad 30. p. 441.*
- Ex *tertia* deducuntur legata: *tr. 2. l. 5. c. 3. n. 1. p. 443.*; & fideicommissa: *ibi à n. 3. p. 444.*
- Quidquid prædicatur de tertio, & quinto apud Hispanos, idem prædicatur de *tertia* apud nos: *tr. 2. l. 5. c. 3. n. 25. p. 445.*
- Tertia* pars redditus respectu æstimationis in Cancellaria, solum debent, & possunt solvere servituarii officiorum: *tr. 3. l. 6. c. 18. n. 4. p. 35.*
- Tertia* quomodò deducenda? *tr. 9. q. 48. n. 4. p. 273.*; separanda est deductis prius legatis: *q. 54. n. 37. p. 305.*; ex bonis dotalibus non deducitur: *q. 47. n. 2. 11. p. 270. 272.*, ubi de electione circa tempus dotis, & *q. 48. num. 5. p. 273.*
- Tertia* ad reficiendas dotes obligata est: *tr. 9. q. 47. n. 4. p. 271. & q. 48. tot. à p. 272.*
- De *tertia* dotata modo irrevocabili amplius donator disponere nequit: *tr. 9. q. 67. n. 12. 13. p. 388.*
- Funeris expensa an deducenda sit ex *tertia*? *tr. 9. q. 54. num. 38. 57. p. 305. 309.*
- Donatio *tertiæ* quandò nulla sit ex eo, quòd omnium bonorum facta fuit? *tr. 9. q. 59. tot. à p. 336. & q. 67. n. 11. p. 388.*; & quandò ista donatio universalis, particularisvè iudicari debeat? *q. 59. n. 18. p. 341.*
- Tertius*. Cohæres potest impedire tanquàm tertius executionem factam in bonis hæreditatis indivisæ, ex confessione de debito facta à cohærede: *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 30. p. 135.*
- Hæres beneficiatus potest se opponere executioni tanquàm tertius: *tr. 1. l. 4. c. 5. num. 21. p. 459.*; & illam impedit comparando tanquàm actor: *ibi n. 22. p. 459.*
- Tertius* non auditus, neque citatus, auditur adversus sententiæ executionem: *tr. 2. l. 8. c. 2. n. 11. p. 792.*
- Ut, executione suspensâ, audiatur tertius, tenetur intrâ triduum de suo dominio, aut possessione, saltem apparenter, docere: *tr. 2. l. 8. c. 2. n. 82. 83. p. 797.*
- In fisci executionibus, quantumvis tertius protestetur solum agere de possessione, insimul cognoscitur de dominio: *tr. 2. l. 8. c. 2. n. 84. p. 797.*
- Ad repellendum tertium sufficit, quòd iste sciat litem agitari, & quòd illi non opponatur: *tr. 2. l. 8. c. 2. n. 5. p. 791.*, & melius *n. 51. p. 795.*
- Tertius* se opponens executioni admitti debet à iudice executore, & hic de exceptionibus cognoscere, non verò ad requirentem remittere debet, & appellatio in hoc casu ad primæ

mæ sententiæ iudices non spectat, sed denuò distribuitur: *tr. 4. l. 8. c. 12. n. 4. p. 292.* Ita in possessore ficto per clausulam constituti: *n. 5. 6.* Tertius allegans dominium absque possessione, etiam auditur: *n. 9. p. 293.* Pater impedire potest executionem in bonis filii, in quibus usumfructum habet: *n. 10.* Injustus possessor quò ad alios, justus verò quò ad condemnatum, & auditur, & executionem impedit: *n. 13.* Similiter possessor civilis, naturali possessione ab alio occupatâ: *n. 14.* Dominus directus simili modo executionem factam emphyteutæ, vassallo, superficiario impedit, quando executio ipsum directum dominum tangit: *n. 15.*; & pariformiter è converso emphyteuta, vassallus, superficiarius, usufructuarius executionem domino factam in jure ad illos spectanti: *n. 16. p. 293.* Tutores, & curatores executionem pupillo, vel minori factam in bonis suis: *n. 17. p. 294.*; ita procurator executionem sententiæ contrâ dominum latæ: *n. 18.*; nec non condemnati ratione officii, si in suis peculiaribus bonis executio fiat: *n. 19.*; & pariliter debitoris hæres quando interpretativè est alius: *n. 20. 21. 22. p. 294.*, ubi exemplificatur. Omnia hæc nullatenus procedunt omnibus illis in casibus, in quibus sententia contrâ unum lata, contrâ alios in rem judicatam transit: *n. 23.*; neque ratione hypothecæ, crediti, vel pignoris: *n. 24. 25. p. 294.*; neque depositarius, colonus, vel alius nomine condemnati detinens: *n. 31. p. 295.*; & an ratione anterioris hypothecæ, vel sententiæ executio impediatur? *n. 32.*; an ratione injustæ, seu vitiosæ possessionis? *n. 33.*; & an demùm quando tertius intrâ triduum dominium, aut possessionem non probat? *n. 34. p. 296.*

Tertius veniens ad iudicium ad excludendum authorem, ante terminum

probatorium auditur in iisdem actis, postea verò in actu separato sine præiudicio causæ principalis: *tr. 5. c. 20. n. 26. p. 42.*

Tertius veniens ad assistendum auctori, vel reo, assumit litem in eo statu, quò tunc temporis est: *tr. 5. c. 20. num. 27. p. 42.*

Tertius in causa, cui opponitur, suo fori privilegio non utitur: *tr. 5. c. 5. n. 1. p. 25.*; & comparens pro suo interesse exceptionem declinatoriam opponere nequit: *ibi n. 2.*; sed causam in eo statu, in quo reperitur, prosequi debet: *num. 3.*; nec potiora jura, quàm principalis habere debet: *n. 4.*; neque per admissionem tertii defensoris, auctoris conditio in aliquo deteriorari valet: *n. 5.*; & tertius ad causam veniens arctatur iisdem terminis, quibus ipsimet litigatores: *n. 6.*; etiam si tertius sit clericus: *n. 7. p. 25.*

De impedimentis tertii domini, ac possessoris: *tr. 9. q. 82. n. 8. p. 441.*, & in verb. *Executio p. 160.*

Conjux executionem pro debitis ante matrimonium contractis, uti tertius impedire potest: *tr. 9. q. 82. n. 9. p. 442.*

Testamentum jure nostro quomodò faciendum? *tr. 9. q. 28. n. 38. 39. p. 151.*, ubi à *num. 41.* & *seqq.* de jure communi, & ibidem multa de testamentis.

Testamentum ad pias causas in dubio semper ultimum præsumitur: *tr. 1. l. 2. c. 7. n. 17. p. 209.*; sed quodnam ex duobus testamentis ad pias causas præferendum, cum de prioritare non constat, eo quod tempus non habeant? Ad hoc, & aliud scitu dignum, consule verb. *Dies p. 123.*

Statuti, & testamenti regulariter eadem est vis, ac potestas: *tr. 1. l. 1. c. 5. n. 27. p. 96.*

Testamentum corrumpit, si unus ex necessariis testibus contrâ illud deponat: *tr. 1. l. 2. c. 6. n. 44. p. 205.*; aliter est,

si extra necessitatem adhibitus fuisset:
n. 40. p. 205.

An testamentorum, & inventariorum testes debeant esse rogati? Diximus in verb. *Rogatio* p. 409.

Pro parte testatus, & pro parte intestatus nullus decedere potest: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 75. p. 227.*; neququam inter paganos: *tr. 2. l. 5. c. 20. n. 39. p. 584.*; nisi ad pias causas testetur: *tr. 2. l. 5. c. 9. n. 14. p. 505.*; & hæc regula ad hæreditaria bona restringitur: *tr. 9. q. 25. n. 20. p. 128.*

Contractus in testamento fieri potest: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 119. p. 374.*; & ad illum probandum duo testes sufficiunt: *ibi n. 120.*; sed annullato testamento contractus corrumpitur: *n. 123. p. 374.*

Episcopus, sive Regularis, sive sæcularis, nequit testamentum condere de rebus intuitu Ecclesiæ acquisitis: *tr. 1. l. 4. c. 3. n. 2. p. 840.*; nec etiam ad pias causas: *n. 3. p. 481.*; testamentum in se validum est, sed hæredes adstringuntur probare bona, de quibus testamentum fecit, non fuisse intuitu Ecclesiæ acquisita: *n. 29. p. 443.*; quia præsumptio est pro Ecclesia: *n. 30.*, nisi hæredes sint in possessione bonorum: *n. 31. p. 444.*, vel de beneficii tenuitate constet: *n. 32.*, vel habeant à Summo Pontifice concessam facultatem testandi de rebus intuitu Ecclesiæ acquisitis: *n. 33.*, quo in casu etiam ad profanos usus testari queunt: *n. 34.* Episcopi verò Titulares inventarii confectioe non egent ad liberè de bonis testandum, dummodo non sint Regulares, qui alio ex capite testari non possunt: *n. 35. 36. p. 444.* Sed Episcopi inventarium conficientes non solum de bonis patrimonialibus testari possunt, sed & de illorum intuitu acquisitis: *n. 37.*; de intuitu Ecclesiæ comparatis in illa quantitate, quam ipsi de patrimonialibus expenderunt in alendis pauperibus: *n. 45.*; secus inventario non factò: *n. 46.* Episcopus conficiens in-

ventarium relinquere valet ex bonis Ecclesiæ illud, quod ex sua industria in utilitatem Ecclesiæ acquisivit ultra id, quod facere tenebatur: *n. 47. p. 446.*; dummodo ita in testamento declaret: *n. 48.* De consuetudine omnes beneficiati (demptis Episcopis) testantur de rebus acquisitis intuitu Ecclesiæ: *l. 4. c. 3. n. 57. p. 447.* Episcopi nostri Ultramarini, qui decimas non habent, sed certum salarium à Fidelissimo Rege nostro constitutum, de omnibus bonis testamentum condere queunt, quin ad id confectioe inventarii indigeant: *ibi n. 60. p. 448.* Alia huc spectantia jam dedimus in verb. *Bona*, vers. *Bona intuitu Ecclesiæ* p. 48.

Ininuatio, & publicatio testamenti Clerici an fieri necessario debeat coram iudice sæculari? *tr. 1. l. 4. c. 14. num. 35. p. 673.*

Intra quodnam tempus exequendum testamentum? *tr. 1. l. 4. c. 6. à n. 284. p. 498.*, & videtis verb. *Executor*, vers. *Executio testamentorum* p. 163., & vers. *Intra tempus*, & vers. *seq. p. 165.*

Dispositiones testamentarias non custodire, est jura pietatis violare, & delictum committere: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 126. 127. p. 523.*; eo, quod reipublicæ intersit, quod suprema hominum judicia executioni mandentur: *n. 129. p. 523.*

Testamentum condere nequeunt impubes, masculus scilicet, qui 14., fœmina, quæ 12. annos non explèverint: *tr. 2. l. 3. c. 5. à n. 17. ad 20. à p. 282.*; nisi lege, statuto, privilegio, consuetudineve aliter sit concessum: *ibi n. 21.*; neque furiosus: *à n. 23. ad 28.*; quod limitatur: *à n. 33. ad 39.*; mente captus: *n. 29.*; moribundus, cum est in articulo mortis: *à n. 30. ad 32.*; prodigus: *à n. 41. ad 47. p. 284.*, ubi declaratur; filius fam.: *à n. 48. ad 76. à p. 285.*, ubi multifariam declaratur; captivus quandiu in captivitate est:

à n.

à n. 77. ad 86. à p. 286.; qui apud hostes est, ut obfides: n. 87. 88. p. 287.; mutus, & surdus: à n. 89. ad 102.; cæcus, præterquam nuncupativè: à n. 103. ad 106. p. 288., ubi elucidatur; usurarius manifestus: à n. 107. ad 118. à p. 288. & l. 5. c. 8. n. 21. p. 499., ubi explicatur, & in l. 3. c. 5. n. 119. p. 288. dicitur quis sit usurarius manifestus; expulsus à Regno, & naturalitate privatus: n. 120. p. 289.; deportatus: n. 194. p. 295.; damnatus ad mortem civilem, vel naturalem: n. 193. p. 295.; reliqui, de quibus l. 5. c. 5. à num. 75. p. 470.

Condere testamentum qui possint? tr. 2. l. 5. c. 5. à n. 11. à p. 466.

Peregrinus an testamentum condere debeat cum solemnitatibus illius loci, ubi testatur, vel suæ patriæ? tr. 2. l. 5. c. 5. à n. 48. ad 54. p. 468. Quid in eo, qui est in libertate apud Mauros? ibi n. 55. 56. 57. p. 468.

Condemnatus ad mortem quandò testari nequeat, & quandò ei succedatur, nec nè? tr. 2. l. 2. c. 4. à n. 36. ad 51. à p. 152.

Ingrediens Religionem an post possessionem possit testari de bonis, de quibus antea non disposuerat? Vel aliter testari, quàm antea testatus fuerat? tr. 2. l. 2. c. 5. à n. 45. ad 48. ex p. 159.

De testamento ægroti: tr. 2. l. 5. c. 5. à n. 11. à p. 466.; balbucientis: n. 14. 15.; interrogati ab altero: n. 14. p. 466. & l. 5. c. 6. n. 71. p. 477. n. 83. p. 478. l. 5. c. 7. à n. 80. ad 84. p. 489.; carentis manu: l. 5. c. 5. n. 17. p. 466.; eunuchi: n. 18. p. 467.; excommunicati: n. 19.; infamis: n. 20.; muti, vel surdi: n. 21.; cæci: n. 22.; hominis simplicis, ac stupidi: n. 23.; Principis: à n. 24. ad 27.; Clerici: à n. 28. ad 33.; Legati Romani: n. 34.; socii omnium bonorum: n. 35.; relegati, & interdicti: n. 36. 37. 38.; accusati, confessi, ad mortem damnati: à n. 39. ad 47.; peregrini, & advenæ: à n. 48. ad 54. p. 468.;

illius, qui in libertate est apud Mauros, seu Turcas: à n. 55. ad 57.; militis: à n. 58. ad 74. p. 469.; Episcopi: à n. 76. ad 79. & 85. p. 470.; Religiosi, aut Monialis: à n. 84. ad 107.; banniti: n. 111. 112. p. 472.

De testamento metu factò: tr. 2. l. 5. c. 7. à n. 12. ad 68. à p. 486. De factò per dolum alterius: ibi à n. 69. ad 75. à p. 488. De factò blanditiis, dulci sermone, verborum lenociniis, lachrymis, donis, vel precibus: n. 76. 77. p. 489.; super quo sciendum fuit, quòd blanditiæ non annullant testamentum: l. 2. c. 2. n. 69. 70. p. 132.; nisi simul interveniant preces importunæ, & dolus: ibid. n. 71. 72. De factò instigationibus, suasionibus, sollicitationibus, flagitationibus, suggestionibus, vel petitionibus alterius, tum moderatis, tum importunis: n. 78. 79. p. 489. De testamento imperfectò ratione voluntatis: à n. 85. p. 490. De testamento, in quo quidquam est superadditum, cancellatum, oblitteratum: à n. 161. ad 169. p. 496. De testamento inter liberos, militari, clerici, peregrini, factò rure, mari, coram Principe, pestis, mortis naturalis, vel civilis tempore, deque condito secundum solemnitatem loci, deque cæteris testamentis privilegiatis: l. 5. c. 8. tot. à p. 497. Et in his omnibus testamentis privilegiatis sufficiunt solemnitates jure naturali, aut gentium inductæ: dict. c. 8. n. 2. p. 497.

De testamento ad pias causas: tr. 2. l. 5. c. 9. tot. à p. 504.

Princeps an possit, cum de plenitudine potestatis, tum de potestate ordinaria, immutare, tollere, aut abrogare testamenta? tr. 2. l. 2. c. 6. à n. 42. ad 46. à p. 169.

Qui testes esse valeant, vel non in testamentis? tr. 2. l. 5. c. 7. à n. 100. ad 109.; quòd, & quales requirantur? l. 3. c. 5. n. 148. 149. p. 291. & à n. 171. p. 293. & l. 5. c. 7. à n. 110. ad 140. à p. 492.; & an requirantur ad probationem, vel ad

- solemnitatem? *l. 5. c. 7. n. 139. p. 494.*
- Testes in testamento nuncupativo, cum ad publicam formam redigitur, à iudice, & non ab alio, necessariò interrogandi: *tr. 2. l. 5. c. 8 n. 82 83 p. 503.*
- Approbationis instrumentum est de essentia testamenti clausi: *tr. 2. l. 3. c. 5. à n. 151. p. 292.*; sicuti etiam nuncupatio hæredis: *ibi à n. 153. ad 156.*; ubi à *dict. n. 153. ad 178.* enumerantur nuncupativi testamenti requisiti; & *n. 172. & 4. seqq.* tres enucleantur modi, quibus apud nos quit nuncupativè testari.
- Hæredes institui in testamento, qui possint, vel non? *tr. 2. l. 5. c. 6. tot. à p. 472.*
- Ad validitatem testamenti nihil interest à quo sit scriptum, in qua materia, quo idiomate, quibus, & quot verbis, quâ oratione, quo ordine, quo tempore, an unus, vel plures in eadem chartâ testentur; an in uno, vel in pluribus codicibus, ante, vel post solemnitates absolvatur: *tr. 2. l. 3. c. 5. à n. 126. ad 138. p. 290.* Interest tamen, ut non notis, vel signis, sed integris dictionibus scribatur, & habeat hæredis institutionem: *à n. 139. ad 142. & 145. 146. à p. 290.* An intersit etiam, quòd unico contextu fiat? Utiquè dicunt omnes, nos autem ulterius dicimus, quòd si fiat pluribus contextibus, seu temporibus, adhuc valeat, modò in quolibet contextu adhibeantur singulæ solemnitates, quæ de jure postulantur: *l. 5. c. 11. n. 99. 100. p. 531.*
- Testamentum imperfectum ratione voluntatis nec inter liberos valet: *tr. 2. l. 5. c. 8. n. 34. p. 50.*; nec ad pias causas: *l. 5. c. 9. à n. 104. p. 511.*, quòd intelliges ut *à n. 111. p. 511.*
- An ad testamentum nocturno tempore conditum necessariò lumina, & quot requirantur accensa? *tr. 2. l. 5. c. 8. n. 45. 46. p. 500. tr. 9. q. 28. n. 52. p. 154.*
- Ulurarius manifestus nec inter liberos testari valet: *tr. 2. l. 5. c. 8. n. 34. p. 500.*
- Mentis compos debet necessariò esse testator, quamvis per privilegium testetur: *tr. 2. l. 5. c. 9. n. 29. p. 506.*
- Quomodò probetur conditum fuisse testamentum? *tr. 2. l. 5. c. 20. num. 65. p. 586.*
- Quando à substitutione (in defectu institutionis) vires accipiat, vel non? *tr. 2. l. 5. c. 10. à n. 94. ad 100. à p. 519.*
- Quandò ob præteritionem filii sit testamentum nullum? Retrò responsum reddimus in verb. *Præteritio p. 342.*
- Confectum testamentum ante Religionis ingressum adeò est firmum, quòd, sequutâ professione, revocari non potest: *tr. 2. l. 1. c. 10. n. 79. p. 89.*; & an post professionem valeat Monachus illud declarare? *num. 80. p. 89.* Hinc emergit quærere, quibus modis revocetur testamentum ex testatoris voluntate? Tribus, quos videsis in *l. 3. c. 5. à n. 199. p. 295.*: tene tamen mente, quòd testator id potest revocare, quamvis juret se non revocaturum: *ibi à n. 214. ad 257. à p. 296.*
- Si duo appareant testamenta eodem die confecta, & non constet quodnam prius, quid juris, si diversi hæredes inveniantur scripti? Neutrum valet: *tr. 2. l. 5. c. 3. n. 140. p. 454.*
- Qui in testamento alterius sibi hæreditatem, aut legata scribit, oleum perdit: *tr. 2. l. 2. c. 3. à num. 14. ad 31. p. 138.*, ubi ampliatur, & limitatur.
- De eo, qui prohibet aliquem testari, aut conditum elógium mutare; ac de eo, qui cogit aliquem, ut eum, vel alium hæredem instituat, ultrà dicta in verb. *Indignus p. 214.*, videsis *tr. 2. l. 2. c. 2. à n. 53. ad 80. à p. 130.* Et iste tenetur reficere damnum illis, ad quos hæreditas perventura erat, & infimul duplum: *ibi à num. 79. p. 132.*; modò qui agit ad damnum, & duplum, probet quinque requisita, de quibus *ibi à n. 73. & n. 81. à p. 132.*
- De eo, qui de falso testamentum accusat: *tr. 2. l. 2. c. 2. à n. 83. ad 91. à p. 183.*

183. , ubi invenies , quòd nihil ex eo capere valet : nisi illud duntaxat impugnet ex defectu solemnitatis : *ibi n. 89. p. 183.*
- Testamentum dolo factum , & extortum , non est nullum : *tr. 2. l. 2. c. 2. n. 67. p. 132.*
- Quando testator se restrinxit ad testandum in scriptis , non valet testamentum ut nuncupativum : *tr. 2. l. 5. c. 7. à n. 95. ad 99. à p. 490.*
- Exhibere testamentum cogitur , qui illud retinet , quò magis ex eo partitiones fiant : *tr. 2. l. 5. c. 20. à num. 62. ad 64. p. 586.*
- Testamentum potest adultus facere sine curatore : *tr. 3. l. 6. c. 16. n. 5. p. 33. ; factum à minore in curatoris favorem an valeat , nec ne ? l. 4. c. 10. n. 91. 92. p. 215.*
- Testamenti factionem impedit datio curatoris alicui tanquam prodigo , furioso , mente-capto , aut fatuo : *tr. 3. l. 4. c. 10. n. 59. p. 213.*
- Qui testamentum impugnat , nihil ex eo consequi valet : *tr. 3. l. 6. c. 10. n. 15. p. 18. ; limita si coactus , seu nomine pupilli , cujus est tutor , impugnet : ibi n. 14. 16. p. 18.*
- Testamentum clausum à quocumque , etiam servo , vel fœmina , scribi potest : *tr. 9. q. 28. n. 32. 33. 66. 75. 76. p. 150. & seqq.*
- Testator coadjutoris auxilio testamentum scribere potest : *tr. 9. q. 54. n. 16. 53. p. 301. 308.*
- Notarius an uti persona privata testamentum subscribere possit , & postmodum ut Notarius approbare : *tr. 9. q. 28. tot. à p. 142. ; & an possit esse testis in testamento ? ibi n. 34. 67. p. 151. 156.*
- Testamentum ab approbationis instrumento firmitatem sumit : *tr. 9. q. 28. n. 66. p. 156. ; quomodo , ac quando sigillandum , & apperendum ? ibi n. 72. p. 157.*
- An interrogatio à Notario facienda sit de forma testamenti ? *tr. 9. q. 28. n. 57. p. 145. ; & an omnia à jure nostro circa testamentum disposita ? ibid. n. 6. 10. à p. 145.*
- Et qui testes esse possint in testamentis ? Vide sis verb. *Testis p. 453. in fin.*
- Ut testamentum reducatur validè ad publicam formam , citatio partium requiritur : *tr. 9. q. 54. num. 49. 50. p. 307.*
- Causa efficiens testamenti est testatoris voluntas : *tr. 9. q. 54. n. 53. p. 308.*
- Testamentum in favorem animæ conditum (quia pium) solemnitatibus non indiget : *tr. 9. q. 53. n. 21. p. 295. ; quandoquè tanquam fideicommissum valet , etsi uti codicillus non valeat : ibid. n. 22. p. 295.*
- Testandi libertas dote favorabilior est : *tr. 9. q. 59. n. 12. p. 340. ; ideò , ut testamentum valeat , semper interpretatio facienda : q. 28. n. 14. 36. 60. p. 147. 151. 155. ; neque nimia subtilitate utendum : ibi n. 31. p. 150. ; & in dubio pro validitate judicandum : ibi n. 78. p. 158. ; eò , quòd Reipublicæ interfit , ut ultimæ voluntates subsistantur : ibid. n. 79. p. 159.*
- A' quibus testamenta impugnari queant ? *tr. 9. q. 53. n. 24. p. 295.*
- Causa intestati cessat , dum testamentum adest : *tr. 9. q. 84. n. 18. p. 450.*
- Intestatus de jure civili sine honore perit : *tr. 9. q. 28. n. 74. p. 158.*
- Testator quando efficere valeat , quòd leges in suo testamento vigorem non habeant ? *tr. 1. l. 2. c. 11. num. 92. p. 252.*
- Testatori licitum est suam ampliare , aut limitare dispositionem , prout sibi placuerit , intra legum terminos : *tr. 1. l. 1. c. 5. n. 30. p. 96. ; cum tacitè , tum expressè : ibi n. 31. p. 96.*
- Testator efficere nequit , ne leges locum habeant in testamento suo : *tr. 9. q. 51. n. 9. p. 287. ; imò se cum legum dispositione conformare debet : ibid. n. 10. p. 287.*
- Testes de auditu , licet regulariter non probent , in casu occultationis bonorum

rum in inventario fidem faciunt : *tr. l. l. i. c. 9. num. 109. p. 122.*; ast etiam non interrogati nominare debent duos saltem alios testes, à quibus audierunt : *ibi n. 111.*; & deponere debent de auditu ante litem contestatam : *n. 112.*; debent subjungere se credere illud, quod dici audire : *n. 113.*; deponere debent rem audisse ab iisdem personis, & non diversis, eodem tempore, & loco : *n. 114.*; debent interrogari personæ, à quibus audierunt, si in humanis sint : *n. 115.*, ubi quod suspicio est contra producentes testes de auditu, quando poterant producere illas, à quibus producti audire; eo, quòd sermones extrajudiciales plerumque ad amicorum contemplationem fiunt : *n. 116.*, & facillè inveniuntur testes, qui dicant sic, vel sic audivisse : *n. 118. p. 123.*; &, ut testes de auditu probent, debent esse plures : *n. 119. p. 123.*; & debent aliis præsumptionibus adjuvari : *n. 121.*; valor tamen rerum per testes de auditu probatur : *l. l. i. c. 11. num. 55. p. 157.*; & sufficit, quòd deponant de credulitate circa valorem rei : *ibi n. 54. p. 157.*

Utrùm testes audientes contrahentium voces, mediante cortina, parietevè, erga contractum fidem faciant? *tr. l. l. 2. c. 6. de n. 20. ad 28. p. 203. & seq.*

Testis referens tantùm probat, quantum testis rellatus : *tr. l. l. i. c. 9. n. 117. p. 122.*

Testes, qui simpliciter deponunt, intelliguntur deponere cum relatione ad in articulis contentum : *tr. l. l. i. c. 11. n. 48. 49. p. 156.*

Ubi probant testes de auditu, sic similiter testes de credulitate probant; & è contra : *tr. l. l. i. c. 11. num. 56. p. 157.*

Non numerus testium, sed verisimilitudo deponentium attenditur : *tr. l. rubr. part. 3. n. 71. p. 61.*

Testes nequeunt juramentum per pro-

curatorem subire : *tr. l. l. i. c. 8. n. 15. p. 106.*

Etiamfi regulariter fidem non faciant testes per eundem sermonem dejurantes, fallit hoc in bonæ qualitatis testibus : *tr. l. l. i. c. 9. n. 28. p. 115.*

Per oblivionem à pœna falsi excusantur testes : *tr. l. l. i. c. 9. n. 55. p. 117.*; & per oblivionem possunt suum dictum corrigere : *dict. n. 55.*; sed quando præsumatur oblivio, jam tetigimus in verb. *Oblivio p. 304.*

Præsumitur adversus eum, qui, cum plures producere quiverit testes, paucos produxit : *tr. l. l. i. c. 9. num. 120. p. 123.*

Cum nemo testes ad delinquendum quærat : *tr. l. l. i. c. 9. n. 123. p. 123.*; ideò, si veritas aliter nancisci nequeat, testes inhabiles admittuntur : *n. 124. p. 123.*

Quæ circa testes inventariorum desideraveris, in verb. *Inventarium p. 224.* invenies.

Testes discordantes in pretio rei qualem faciant fidem? *tr. l. l. i. c. 12. n. 39. p. 166.*; & si alii de maiori, alii (in pari numero) de minori summa deponant, illis credendum : *n. 40. p. 167.*; nisi isti maiores sint numero : *n. 41.*; si verò sint pares numero, ad rationes, & qualitates ipsarum testium recurrendum : *n. 42. p. 167.*

Testes ad arguendum judicem negligentem in inquirendo delictum, non tenentur cognoscere judicem : *tr. l. l. 2. c. 6. n. 4. p. 201.*

Judex quid facere debeat quando se se hæsitantem, & perplexum invenit, collatis rei, & actoris testibus, quin resolvere sciat, cujus partem sequatur? *tr. l. l. i. c. 9. n. 127. p. 123.*

Edictum de testibus est prohibitorium : *tr. l. l. 2. c. 6. n. 6. p. 201.*

Fœmina an sit testis omni exceptione maior? *tr. l. l. 2. c. 6. n. 7. 9. p. 201. & seqq.* Potest autem esse testis in inventariis : *ibi n. 5. p. 201.*; in codicillis : *n. 8. p. 202.*

- Famulus testatoris non probat deponendo se audivisse testantis vocem: *tr. 1. l. 2. c. 6. n. 18. p. 203.*
- Sufficit, quòd aliqui, quamvis non omnes, testes testatorem videant: *tr. 1. l. 2. c. 6. n. 15. p. 202.*; modò in medio non adlit paries, vel cortina: *n. 16.*; & etiam sufficit tametsi testes cum difficultate testantem videant: *n. 19. p. 203.*
- Testes corporaliter, & intellectualiter presentes esse debent inventario, & cuilibet alio instrumento: *tr. 1. l. 2. c. 6. n. 11. p. 202.*; ideò:
- Cæcus nec in inventario, nec in testamento testis esse valet: *tr. 1. l. 2. c. 6. n. 14. p. 202.*; neque in his, quæ visum oculorum postulant: *n. 28. 53. p. 204. 206.*; secùs in his, quæ ex auditu dependent: *n. 29. p. 204.*
- In delictis de nocte commissis solùm faciunt indicium testes deponentes de cognitione per vocem: *tr. 1. l. 2. c. 6. n. 17. p. 203.*
- Vicinus de factò vicini optimus est testis: *tr. 1. l. 2. c. 6. num. 30. 31. 32. p. 204.*
- Contradicientibus omnibus testibus instrumentum corrumpit: *tr. 1. l. 2. c. 6. n. 34. p. 204.*; secùs verò si plures pro eo deponant, pauciores contra: *n. 35. p. 205.*; & quomodò deponere debeant testes impugnantes, ut ejus fidem enervent? *n. 36.*; & quando pari numero inveniuntur testes probantes, & reprobantes, sibi invicem fidem non tollunt, sed deponentes pro validitate attenduntur: *n. 37.*; quia in dubio pro validitate actùs judicandum: *n. 38.*; & plùs creditur duobus affirmantibus, quàm mille negantibus: *n. 39.* Testis adhibitus extrà necessitatem, si contra actum deponat, illum non destruit: *n. 40. p. 205.*
- Testes dicentes se non recordari, nihil probant: *tr. 1. l. 2. c. 6. num. 42. 43. p. 205.*
- Post publicatas attestaciones nec mulier admittitur ad producendos alios testes: *tr. 1. l. 3. c. 5. n. 9. p. 304.*
- Testes quò ad rogationem, vide sis verb. *Rogatio p. 409.*
- Contractus factus in testamento duobus solummodò testibus probatur: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 120 p. 374.*
- Nemo testis in causa propria: *tr. 1. l. 4. c. 5. n. 33. p. 460.*
- Donatio causà mortis quinque exposulat testes: *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 108 p. 550.*
- Testis an adoptivus, adrogatusvè filius possit esse adversus patrem adoptantem, adrogantemvè? *tr. 2. l. 1. c. 8. n. 81. p. 80.* An filius spiritualis, pro, & contra? Non ambigitur in *l. 1. c. 9. n. 10. 11. p. 82.*
- Quot, & quales requirat testamentum testes: *tr. 2. l. 3. c. 5. n. 148. 149 p. 291. & l. 5. c. 7. à n. 110. ad 140 à p. 492.*; & qui esse valeant, nec nè? *l. 5. c. 7. à n. 100. ad 109. à p. 491.*; quot, & quales in codicillis? Diximus in verb. *Codicillus*, vers. *Ad valorem codicillorum p. 72.*
- Interrogatio testium in reductione testamentorum ad publicam formam an committi valeat alio à judice? Negativum responsum reddit *tr. 2. l. 5. c. 8. n. 82 83. p. 503.*
- Testes de alieno auditu nihil probant: *tr. 2. l. 4. c. 7. n. 16. p. 371.*; præterquàm in factis antiquis: *ibi n. 18. 19. 20.*; quia factum antiquum (quod dicitur, quod quadraginta annorum curricula excedit) per leviores probationes, testes inhabiles, singulares, libros historiarum, monumenta, lapides, sepulchra, columnas, libros baptismatis, ac chrisimatis, usum insigniarum, sententias, arbores generationum impressas, dispensationem Pontificiam, consanguineos, propinquos, domesticos, assertionem Principis, verba enunciativa, & cætera id genus probatur: *l. 4. c. 7. à n. 22. ad 38. à p. 372.*
- Inhabilitas superveniens non officit testi ante inhabilitatem dejuranti: *tr. 2. l. 5.*

- l. 5. c. 7. à n. 106. ad num. 109. p. 492.*
 Testis nequit esse pupillus tametsi pubertati proximus: *tr. 3. l. 5. c. 6. n. 17. 18. p. 279.*; limita in criminibus gravioribus ad informationem duntaxat, & sine juramento: *ibi n. 19.*; limita etiam factus jam pubes, & interrogatus de his, quæ vidit in pupillari ætate: *ibi n. 20. p. 279.*
- Testes de nota manu scribentis quid probent, nec nò? *tr. 4. l. 8. c. 15. n. 67. p. 323.*
- Testis nequit esse tutor, aut curator pro pupillo, vel minore: *tr. 5. c. 16. n. 1. p. 35*; esto tutela, curavè sit finita: *ibi n. 2.*; idem procedit in actore ad lites, & in executore testamenti: *num. 3.* Sed in omnibus limitatur quando de iis ageretur, quæ ab ipsis gesta non sunt: *n. 3.*; nisi de illorum commodo tractaretur, vel de solemnizando actu, quia tunc etiam testes esse non possunt: *n. 4. p. 35.*
- Testes examinati per Examinatorem, vel recepti per Notarium suspectos, fidem non faciunt: *tr. 6. l. 3. c. 7. num. 2. p. 88.*
- Judex incapax, & incompetens recipere valet testes ratione utilitatis, & necessitatis publicæ: *tr. 6. l. 3. c. 7. n. 9. p. 89.*
- Testes, deponentes adversus consanguineos judicis, tenetur ipse judex recipere, vel generaliter, vel specialiter inquirat: *tr. 6. l. 3. c. 7. n. 12. p. 89.*; secus si deponant contra ascendentem, vel descendantem, fratremvè, crimine læsæ Majestatis excepto: *ibi n. 13.*; maritus tamen non adstringitur recipere testes contra uxorem: *ibi n. 14.*; etli scholares, Familiaresquè Sanctæ Inquisitionis suos habeant judices, quilibet alius judex quit contra eos testes recipere: *ibid. n. 15. 16. p. 89.*; & etiam contra Equites Ordinum Militarium: *n. 19. p. 90.*
- Judex, ac Scriba judicati suspecti possunt, imò tenentur, testes recipere contra eum, cui suspecti sunt, si procedunt per generalem inquisitionem: *tr. 6. l. 3. c. 7. n. 31. 32. p. 90.*; non verò si per specialem inquisitionem adversus certam personam: *ibi n. 33. p. 91.*
- Testes recepti per judicem incompetentem non repetuntur coram judice competenti: *tr. 6. l. 3. c. 7. n. 23. p. 90.*; recepti autem a judice suspecto sunt repetendi, & antiqua eorum dicta coram ipsismet testibus concremanda: *ibi n. 38. p. 92.*
- Judex de aliquo crimine inquirens non debet recipere, sed repellere testem, qui sine citatione se se offert: *tr. 6. l. 3. c. 7. n. 47. 48. p. 93.*; quia præsumitur inimicus, & non probat: *ibi n. 49. p. 94.*
- Testes qui nequeant esse aliquibus in causis? *tr. 6. l. 4. c. 8. tot. p. 269.*
- Testis in suspicionem nequit esse Senator de iis, quæ in Senatu audivit: *tr. 6. l. 6. c. 17. n. 29. p. 383.*
- An judex recusationis præcisè per se ipsum debeat, vel alteri committere possit testium examen? *tr. 6. l. 6. c. 18. tot. à p. 384.*
- Utrum in suspicionem possint examinari alii testes, quàm qui in calce ejus fuerunt nominati? *tr. 6. l. 6. c. 18. à n. 12. ad 15. p. 386.*
- De auditu minus probant testes in recusationis causâ, quàm in qualibet aliâ: *tr. 6. l. 6. c. 19. n. 24. p. 392.*
- Reconciliatus testis à testificando repellitur: *tr. 6. l. 4. c. 2. n. 18. p. 134.*
- Legatarius potest esse testis in testamento: *tr. 6. l. 4. c. 8. n. 31. p. 171.*; & quilibet causa suæ communitatis, si ei particulare commodum non proveniat: *dict. c. 8. n. 40. p. 172.*
- Colonus, & Inquilinus pro locatore: *tr. 6. l. 4. c. 9. n. 8. p. 185.*
- Nullatenus verò Neophyti veteranos adversus Christianos: *tr. 6. l. 4. c. 13. n. 7. p. 210.*, quia Neophyti, seu Christiani novi, numquam iis in casibus sunt testes omni exceptione maiores: *l. 4. c. 13. n. 38. p. 216. & l. 4. c. 14. n. 3. p. 238.*

Testis contra producentem probat: *tr. 9. q. 24. n. 17. p. 119. q. 80. n. 17. p. 434. q. 55. n. 30. p. 317.*; licet socius sit: *q. 27. n. 12. p. 136.*; & quid si aliqui pro producente sint? *q. 80. n. 17. p. 434.*

Testes de facto proprio plenam faciunt probationem: *tr. 9. q. 54. n. 33. p. 304.*

Maiori numero testium standum est: *tr. 9. q. 55. n. 7. p. 313.*; dignioribus, & melioribus: *ibi n. 8.*; verifimiliora deponentibus: *q. 57. n. 11. p. 330. & q. 58. n. 7. p. 335.*; in arte peritis, quibus integra fides adhibenda est: *q. 38. n. 23. p. 215.*; testibus Religiosis, pro quibus præsumptio veritatis adest: *q. 55. n. 32. p. 317.*

Consanguinei, vel in causa interesse habentes, non probant: *tr. 9. q. 39. n. 21. p. 222. & q. 57. n. 10. 22. p. 330. 332.*, & videtis verb. *Confessio*, ac *Dos p. 87. & 137.*; nec unicus testis: *q. 28. n. 61. p. 155. & q. 54. n. 16. p. 301.*; sed quando unus testis sufficiat, ac probet? *q. 80. n. 18. p. 435.*; quando testes singulares jungantur, ut probationem efficiant? *q. 94. num. 26. p. 494.*; quando defectus unius testis ex aliis suppleantur? *q. 55. n. 31. p. 317.*

In testamento qualesnè debeant esse testes? *tr. 9. q. 28. n. 75. p. 157.*

In donatione quot requirantur testes? Consulas verb. *Donatio p. 132.*

De teste ad Notarium, vel è contra, valet argumentum: *tr. 9. q. 28. n. 35. p. 151.*

Notarius an in eodem testamento à se scripto testis esse possit? *tr. 9. q. 28. n. 34. & 67. p. 151. & 156.*

Canonicus in causa sui Capituli testis esse quit: *tr. 9. q. 99. n. 4. p. 519.*; & testis de communitate ad ejus favorem admittitur: *ibi n. 11. 23. 33. & seqq. 50. & seqq. à p. 520.*; sed licet testis de communitate admittatur, non est integre fidei: *q. 55. n. 9. 12. 30. 31. à p. 319.*; maximè si interesse habeat: *q. 58. n. 8. p. 335.*; ita quando præsumptam affectionem habet: *ibi n. 9. p. 335.*; & testis de Universitate circa pascua

quam probationem faciat? *q. 77. à n. 13. p. 421.*; & an testis de communitate cogi possit, ut adversus eam testimonium præstet? *q. 99. n. 12. 33. 50. à p. 520.*

Cogi qui possint ad testificandum? *tr. 9. q. 99. n. 51. p. 528.*

Quibus testibus credendum, cum alii de maiori, alii de minori summa deponunt? *tr. 9. q. 59. n. 37. p. 344.*; & testibus duobus, affirmantibus læsionem, magis credendum, quàm negantibus: *ibi n. 39. p. 344.*, & quando æqualiter credantur? *q. 68. n. 10. p. 391.*

De quo tempore testes circa pretium deponere debeant? *tr. 9. q. 59. n. 44. p. 345.*; quam rationem reddere? *ibi n. 38. p. 344.*

Quid si testes deponant super articulis incurialiter formatis? *tr. 9. q. 68. n. 11. p. 391.*

Testimonium. Familiares, Officialesquè Sanctæ Inquisitionis cogi possunt à Judicibus ad ferendum testimonium, sive causa sit civilis, sive criminalis: *tr. 7. c. 18. n. 164. p. 196.*

Theologia. In hac scientia sanctiùs est esse discipulus obediens, quàm magister arrogans: *tr. 8. palæstr. 2. lect. 9. p. 238. col. 2. in fin.*

Thesaurarius regius, publicusvè quando teneatur rationes reddere, quodnam sit ejus officium, & alia plura, aspicias in *tr. 4. l. 6. c. 11. tot. à p. 99.* Neque suscipere, neque ab arca extrahere pecuniam queunt sine mandato judicis: *ibi n. 11. p. 100.* Utrùm cum pecuniâ sui officii acquirere valeant? *ibid. à n. 18. ad 22. à p. 101.*

De Thesaurario fisci Sanctæ Inquisitionis multa in *tr. 7. cap. 10. 12. 14. 31. 38. Regim. judic. confiscat. à p. 388.*

Thesaurus inventus in fundo usufructuario ad quem attineat? *tr. 4. l. 7. c. 7. n. 51. p. 167.*

Quæstionis est, sitnè conveniens, vel non, thesaurum habere? *tr. 8. palæstr. 1. lect. 27. p. 154. col. 2. in med.*

Timor. Judicium humanum timore pervertitur: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 176. p. 41.*

Titulus invalidus pro non titulo habetur: *tr. 9. q. 9. n. 61. p. 42.*

Tripliciter consideratur titulus, verus scilicet, præsumptus, putativus: de primo in *tr. 9. q. 71. n. 11. p. 405.*; de secundo *n. 12.*; de tertio *n. 13. p. 405.*

Titulo à principio resoluto, omnia in pristinum statum reponuntur: *tr. 9. q. 9. n. 58. p. 42.*; quia à primordio tituli posterior formatur eventus: *ibi n. 60. p. 42.*

Cætera in verb. *Fides*, ac *Præscriptio* *p. 183. & 339.*

Totum. Totius, atque partis idem est judicium: *tr. 2. l. 1. c. 11. n. 14. p. 95.*

Quod de toto dicitur, idem de parte prædicatur: *tr. 4. l. 3. c. 9. num. 14. p. 208.*

Tractatus aliud est, aliud contractus; multaquæ tractantur, quæ non perficiuntur: *tr. 9. q. 94. à n. 3. p. 489.*

Tractatus de locando à contractu differt: *tr. 9. q. 27. n. 17. p. 136.*

Alia in verb. *Dos*, ac *Promissio* *p. 137. & 355.*

Transactio definitur: *tr. 3. l. 7. c. 15. n. 1. p. 263.*

Est contractus strictissimi juris: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 99. p. 480.*

Transactio circa bona in inventario occultata nil operatur: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 83. p. 119.*

De natura, & essentia transactionis est, quod res, de quâ transigitur, sit dubia, & incerta: *tr. 3. l. 7. c. 15. n. 90. p. 268.*; & à *num. 91.* invenies casus, in quibus ob id transactio fieri nequeat.

Adversus transactionem insurgens audiendus non est, nisi prius omnia restituat, quæ transactione consequutus fuit: *tr. 3. l. 7. c. 15. n. 65. p. 266.*; quod & in minoribus procedit: *ibi n. 98. 100. p. 268. & 269.*

Transigere valet pater pro filio: *tr. 3. l. 2. c. 1. n. 11. p. 25.*; quod in *numer. seqq.* limitatur.

Curator etiam pro minore in re dubia: *tr. 3. l. 4. c. 10. n. 88. p. 214. & l. 7. c. 15. n. 4. 5. 6. p. 263.*, & per *tot. cap. 15.* invenies quando tutores, & curatores transigere possint, nec nè; & in *n. 89. p. 268.*, quod non possunt, cum jura minoris non sunt dubia.

Cum sunt plures tutores, curatores, aut procuratores poterit nunquid unus tantum transigere? Utique, si in solidum sint dati; minimè verò si taliter dati sint, ut unus sine alio administrare non valeat: *tr. 3. l. 7. c. 15. à n. 19. ad 22. p. 264.*

Neque judices, neque officiales fisci Sanctæ Inquisitionis super bonis confiscatorum transactiones efficere possunt: *tr. 7. cap. 36. Regim. judic. confiscat. p. 400.*

Cum omnibus, quibuscum permissum est contrahere, transigi potest: *tr. 3. l. 7. c. 15. n. 47.*; & è contrà cum quibus non contrahitur validè, invalidè transigitur: *ibi à n. 40. p. 265.*

Transactio perimit actionem tutelæ: *tr. 4. l. 3. c. 7. n. 1. 2. p. 191.*

Ad favorem unius ex tutoribus, curatoribus, sociis, vel correis debendi facta, cæteris prodest: *tr. 4. l. 3. c. 7. n. 3. p. 191.*; verum enim verò pro eâ tantum parte, pro qua, si solidum solverent, contrà liberatum regresum haberent: *ibi n. 4.*; quare creditor à reliquis solidum exigens, exceptione cedendarum repellitur pro parte, pro quâ correat liberatus tenebatur: *n. 5.*; nisi recursus cesset, videlicet, si correat ex causa lucrativa tenerentur: *n. 6.*; vel nisi enormissima læsio, dolus, fraudè interveniat: *n. 11.*; vel nisi minor intrà dimidium læsus restitutionem in integrum exposcat: *n. 12.*; quibus limitationibus non officit, quod iudicis decretum interveniat: *n. 13.* Pariliter non prodest transactio, si nulla fuerit alio ex capite: *n. 16. p. 192.*; neque facta cum uno ex tutoribus, vel curatoribus, qui pro parte solummo-

lummodò tenebatur, prodest aliis: *n.* 17.; neque etiam si omnes pro dolo communi adstringuntur: *n.* 17.; sicut etiam transactio gratuita actionem tutelæ non perimit: *n.* 22. *p.* 193.; & restricta ad unum non suffragatur aliis: *n.* 23.; neque facta super una specie porrigitur ad alias: *num.* 24.; prout denique ad incognita, & ignorata non extenditur: *n.* 25. *p.* 193. Litis timor ad transigendum sufficit: *tr.* 9. *q.* 58. *n.* 49. *p.* 346.

Transiens. Nil hujus mundi fistit, sed omnia transeunt: *tr.* 8. *palæstr.* 3. *lect.* 15. *p.* 463. *col.* 2. *in fin.* & *p.* 464.

Transmissio quid sit? *tr.* 2. *l.* 4. *c.* 8. *n.* 1. 2. *p.* 379.

Hæres, qui hæreditatem quit transmittere, etiam tempus sibi competens ad inventarium faciendum transmittit: *tr.* 1. *l.* 2. *c.* 13. *n.* 18. *p.* 273.

Hæreditas non adita non transmittitur: *tr.* 2. *l.* 4. *c.* 8. *n.* 3. *p.* 379., intelligendo ut in *l.* 4. *c.* 10. *n.* 65. *in fin.* *p.* 402.; quod trifariam limitatur, vel ex potentia suitatatis, vel ex jure sanguinis, vel ex capite juris deliberandi: *dict.* *c.* 8. *n.* 4. 5. 6. *p.* 380. Idcirco filius ex jure suitatatis, & in patria potestate existens, hæreditatem patris non aditam transmittit, sive ex testamento, sive ab intestato: *dict.* *c.* 8. *num.* 12. & *c.* 9. *n.* 4. *p.* 388.; modò emancipatus non sit: *l.* 1. *c.* 2. *n.* 4. 5. *p.* 9. Idem ex jure sanguinis: *l.* 4. *c.* 9. *n.* 11. *p.* 389. Idem ex potentia juris deliberandi: *l.* 4. *c.* 10. *n.* 5. *p.* 396.

An succedens per transmissionem utatur privilegio prædecessoris? *tr.* 2. *l.* 4. *c.* 8. *n.* 25. *p.* 382.

Differentiæ inter transmissionem jure suitatatis, & transmissionem ex jure sanguinis: *tr.* 2. *l.* 4. *c.* 9. *n.* 1. *ad* 7. *p.* 388.; & conveniunt in aliquibus, ut *ibi* *n.* 8. 9. 10. *p.* 389.; & quæ requirantur, ut detur transmissio jure sanguinis? *ibi* *n.* 5. 6. 7. *p.* 388.; quæ, ut detur transmissio jure deliberandi? *l.* 4. *c.* 10. *n.* 2. 3. 4. *p.* 396.

Aliud mente teneas discrimen inter transmissionem successione bonorum allodialium, & maioratus: quippe in primo casu fit etiam transmissio ad nondum natos, nec conceptos in vita ejus, de cujus agitur hæreditate; in secundo verò tantum fit transmissio ad jam natos tempore mortis ejus, qui maioratum possidebat; nisi tribus exceptis casibus: *tr.* 2. *l.* 4. *c.* 9. *n.* 19. *ad* 25. *p.* 390.

Modalia an transmittantur? Vide verb. *Modus* *p.* 291.

Conditionalia an? Nequaquam: *tr.* 2. *l.* 4. *c.* 10. *n.* 46. *p.* 400.

Voluntas testatoris, etiam conjecturata, transmissibile facit non transmissibile: *tr.* 2. *l.* 4. *c.* 9. *n.* 90. *p.* 395.; & in numer. *seqq.* leges, quæ conjecturæ admittantur.

Transmissio à repræsentatione differt: *tr.* 2. *l.* 4. *c.* 10. *n.* 66. *p.* 403.

Jus accrescendi etiam ad hæreses transmittitur: *tr.* 2. *l.* 4. *c.* 11. *n.* 30. *p.* 406.

DD., qui agunt de transmissione, inveniunt in *tr.* 2. *l.* 4. *c.* 8. *n.* 7. *p.* 380.

Hæreditas delata infanti, furioso, & similibus, qui illam adire non possunt, transmittitur ad eorum hæreses, etsi decesserint sine aditione, dummodò sit patris: *tr.* 3. *l.* 6. *c.* 31. *n.* 22. *p.* 74.

Hæreditas non adita, & jus dicendi testamentum nullum an transmittatur? *tr.* 9. *q.* 53. *n.* 27. *p.* 206., & vide *Spolium*, ac *Verba* *p.* 432. &

Trebellianica quarta non est quota bonorum, sed quota hæreditatis: *tr.* 1. *l.* 3. *c.* 2. *n.* 9. *p.* 283.

Trebellianicam an perdat hæres inventarium non conficiens? Pro utraque discutitur parte: *tr.* 1. *l.* 3. *c.* 3. *n.* 3. *p.* 289., & pro negativa deciditur in *n.* 28. *p.* 292. Qui hanc negativam sequuti fuerint, illam limitabunt quando testator hæredi gravato trebellianicam deducere vetaverit: *num.* 66. *p.* 297. Qui affirmativam amplexi fuerint, illam quoque limitabunt, quan-

- do testator hæredi gravato confessionem inventarii remiserit : *n. 65. p. 297.*
- Trebellianica, & Falcidia æquiparantur : *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 11. p. 390.*; ideò dispositum de una, de alia æqualiter prædicatur : *n. 29. p. 292.*; intelligendo æquiparationem ut in *n. 36 p. 293.*
- Adversùs creditores, & pias causas quartam trebellianicam hæres non detrahit : *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 28. p. 294.*
- An testator liberis primi gradûs trebellianicam deducere prohibere possit? Ingens est altercatio, in qua pars negativa placet : *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 67. 68. p. 298.* Sed an possint insimul trebellianicam, & falcidiam deducere? Affirmativè : *n. 69. p. 298.*
- Fructus perceptos in falcidiam imputare tenentur, in trebellianicam verò non coguntur : *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 70. p. 298.*
- Treplicâ, & replica non utitur in liquidationis articulis : *tr. 4. l. 8. c. 9. n. 12. p. 270.*
- Tribulatio animum sanè probat : *tr. 8. palæstr. 3. lect. 5. p. 460. in princ.*
- Tributum. Tributa sunt concessa ad defendendum Regnum : *tr. 7. c. 20. n. 11. p. 250.*
- Quæ requirantur, ut imponi valeant? *tr. 7. c. 20. à n. 6. p. 249.*
- Tributum necessitati est adæquandum : *tr. 7. c. 20. n. 12. p. 250. & n. 40. p. 259.*
- Semel soluto tributo in Committis promisso, ampliùs non debetur : *tr. 7. c. 20. n. 22. p. 256.*
- Tributum ad certum tempus concessum, eo elapso non debetur : *tr. 7. c. 20. n. 23. p. 256.*; nisi perseveret eadem necessitas, & concurrant requisita : *ibi n. 24.*; vel periculum sit in mora : *n. 25. p. 256.*
- Concurrentibus requisitis potest Princeps tributa continuare : *tr. 7. c. 20. n. 27. p. 256.*
- Tributum ad certum usum concessum ad aliud applicari non potest : *tr. 7. c. 20. n. 26. p. 256.*; nisi concurrant eadem requisita : *ibi num. 27.*
- Princeps tutâ conscientiam maiora tributa ferre non debet : *tr. 7. c. 20. n. 69. p. 263.*, & vide verb. *Collecta p. 77.*
- Cùm tributum naturâ suâ sensibile sit, aperitur modus id reddendi suave in *tr. 8. palæstr. 1. lect. 8. p. 33. col. 1.*
- Capitationis tributum iniquum reputatur : *tr. 8. palæstr. 2. lect. 1. p. 178. col. 1. in med.*
- Sine proportione, ac causa tributa non sunt imponenda : *ibidem dict. p. 178. col. 2. in fin.*; ita ut si cesset necessitas, tributum extinguatur : *ibid. p. 179. col. 1. in fin.*
- Populi acceptatione, & consensu non caret Princeps ad tributa imponenda : *ibid. dict. p. 179. col. 1.*
- Egyptiis Pharaon, Babylonicis Nabuchodonosor, Hæbræis Salomon, Judæis Pompæus tributa imposuere : *dict. p. 179. in princ.*
- Referuntur damna, quæ obvenérunt multis Regnis ob imposita tributa, quæ videsis in *tr. 8. palæstr. 2. lect. 1. p. 179. col. 2.* Quamobrem :
- Tributa sunt imponenda tantùm in eo, quod diliciis, minimequè in eo, quod necessariæ sustentationi, ac victui inservit : *dict. lect. 1. p. 180. col. 2. in med.*; sed impendenda sunt in eo, ob quod imposita fuere : *dict. p. 180. col. 1. in princ.*
- Triplum. Pœna tripli, quomodò computetur? *tr. 4. l. 6. c. 11. n. 35 p. 103.*
- Tristitia. Post tristitiam gaudium, & post gaudium tristitia venit : *tr. 8. palæstr. 3. lect. 15. p. 467. in fin.*
- Triticum ad restituendum condemnatus, ad optimum non tenetur, imò vilissimum offerendo satisfacit : *tr. 4. l. 8. c. 9. n. 26. p. 271.*; nisi victor qualitatem optimam probet : *ibi n. 27.*
- Alia jam dedimus, tùm in verb. *Fructus p. 193.*, tùm in verb. *Solutio, vers. Condemnatus ad solutionem p. 430.*
- Turba non est sequenda ad faciendum malum : *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 143. p. 687.*
- Turpitudine. Nihil est, quod virum bonum

- num lædat, nisi turpitudō: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 262. p. 48.*
- Turpitudinem propriam allegare nemini permittitur: *tr. 1. l. 2. c. 11. n. 145. p. 258.*
- Nullus potest alteri objicere turpitudinem, quam ipse patitur: *tr. 2. l. 4. c. 4. n. 39. p. 350.*; quia absurdum est in alio velle corrigere, quod in se ipso vigere conspicitur: *ibi n. 41. p. 350.*
- Tutela definitur: *tr. 3. l. 1. c. 1. n. 2. p. 1.*; dividitur, & subdividitur in n. 2. & *seqq.*
- Dispositum in tutela, in cura regulariter locum habet: *tr. 3. l. 3. c. 6. n. 18. p. 112.*
- Dativa tutela quæ? *tr. 3. l. 3. c. 1. n. 4. p. 84.*; & ista habet locum, testamentariâ, & legitimâ deficiente: *l. 3. c. 1. n. 1. p. 84.*
- Legitima quæ, & in quas species dividatur? *tr. 3. l. 2. c. 1. n. 2. 3. p. 24.*
- Testamentaria quæ? *tr. 3. l. 2. c. 1. n. 2. 3. p. 24.*
- De tutela, cura, ac regentia Regni, & Regis in minoritatis tempore: *tr. 3. l. 2. c. 8. n. 14. 15. p. 70. & l. 6. c. 29. tot. p. 69.*
- Tutela munus & publicum, & necessarium, quamvis utilitate privatum: *tr. 3. l. 1. c. 2. n. 1. p. 2. tr. 4. l. 2. c. 1. n. 7. p. 87.*; & munus civile: *tr. 3. l. 2. c. 5. n. 4. p. 65. l. 3. c. 3. n. 46. p. 95.*; idcirco illud gerere quis cogitur: *tr. 3. l. 1. c. 2. à n. 2. p. 2.*, & ibidem quis excusetur. Et quando in alium transferri valeat? *tr. 4. l. 2. c. 5. n. 13. p. 97.*
- Tutelæ actio non procedit cum effectu, si transactum sit: *tr. 4. l. 3. c. 7. n. 1. p. 191.*, & latius in verb. *Transactio p. 459.*
- Tutelâ non est gravandus, qui defuncto pupillo non est hæres extiturus: *tr. 3. l. 2. c. 2. n. 32. p. 42.*
- Expedit, ut potius uni, quam multis tutela committatur: *tr. 3. l. 2. c. 3. n. 39. p. 59. l. 3. c. 4. n. 16. 17. p. 98.*
- Sinistrè jura præsumunt contrâ ambigentes tutelam: *tr. 3. l. 2. c. 3. num. 41. p. 59.*
- Judex monetur, ut quantum fieri possit vitrico tutelam privigni non deferat: *tr. 3. l. 3. c. 4. n. 40. 43. p. 100.*
- Hæreditate privatur, qui tutelam injustè recusat: *tr. 3. l. 2. c. 2. n. 34. p. 42.*; & in *num. seqq.* limitatur.
- Nunquidnam tutor, finitâ tutelâ, tenebitur? De eo, quod tutorio nomine gessit, quis autumare audebit? *tr. 4. l. 4. c. 1. n. 21. 22. 23. p. 229.*; de eo autem, quod nomine proprio contraxit, quis mentis compos ambigit? *n. 25. p. 230.*
- Quando finiatur tutela, vel non?*
- Tutela quibus modis finiatur? *tr. 3. l. 8. c. 6. tot. à p. 306.*; & quibus non finiatur? *c. 7. à p. 312.*? & quibus finiatur cura? *c. 8. tot. à p. 313.*
- Tutela apud nos durat usque ad 25. annos: *tr. 3. l. 4. c. 1. n. 6. p. 152. l. 6. c. 20. n. 20. p. 42.*
- Hæreditate adita, datio tutelæ corrumpitur: *tr. 3. l. 1. c. 4. n. 33. p. 8.*
- Finitur etiam curatore constituto: *tr. 3. l. 8. c. 6. n. 51. p. 311.*; & per matrimonium de jure communi: *l. 5. c. 9. n. 2. p. 313.*
- Tutelâ, & curâ finitâ, nihil tutores, & curatores efficere valent, exceptis cæptis, aliâs ad interesse obligantur: *tr. 3. l. 8. c. 9. n. 21. p. 323.*
- Tutelâ finitâ adstringitur tutor pupillum admonere, ut petat sibi curatorem dari: *tr. 3. l. 6. c. 34. n. fin. p. 77.*
- Tutela de consuetudine haud finiatur, quin rationes reddantur: *tr. 4. l. 3. c. 4. n. 4. p. 169.*; ideò tutor tenetur de omnibus gestis post pubertatem pupilli, quousque rationes præstet: *ibi n. 5. p. 170.*; minimè autem transit ad hæredes tutoris: *l. 4. c. 7. n. 212. à p. 263.*
- Cætera in verb. *Actio*, vers. *Actio tutelæ p. 8.*

De tutoribus, & curatoribus in genere.

- Tutor**, & curator supremus omnium minorum est Princeps: *tr. 9. q. 20. n. 68. p. 94.*
- Tutores**, & curatores boni qui sint? *tr. 6. l. 4. c. 12. n. 14. p. 201*; & quod sic rare inveniantur: *n. 18. p. 202.*
- Mali** autem qui sint? *tr. 6. l. 4. c. 12. n. 18. 19. 20. p. 202.*
- Veri**, & solum digni tutores qui sint? *tr. 3. l. 2. c. 3. n. 44. p. 59*; qui verò falsi, & indigni? *ibi n. 45. p. 60.*: & in *num. seqq.* invenies pœnas, ac fraudes istorum, præmia, & laudes illorum.
- Tutor** non potest esse debitor, aut creditor pupilli: *tr. 1. l. 4. c. 5. num. 26. p. 460.*
- An** queat donare, aut remittere? Videtis in verb. *Donatio p. 132.*
- Mater** minor haud privatur hæreditate filii ob tutorem non petitum: *tr. 1. l. 4. c. 13. n. 66. p. 662.*; nec quando tanquam tutrix administrabat, & talis non erat: *ibi n. 67.*; nec quando filii puberes facti mortui sunt: *n. 68*; nec quando nullus superest filius, cui successio deferatur: *n. 69.*; an quando parentes privantur successione, cæteri ascendentes admittantur? *n. 70. p. 662.*
- Tutor**, vel curator ante susceptam administrationem quinque requisita observare debet: primò, decretum judicis petere, *tr. 3. l. 4. c. 9. à num. 1. p. 202.*; secundò, facere inventarium, *à n. 31. p. 204.*; tertio, jurare se bona fide administraturum, *à n. 43. p. 205.*; quartò, satisfactionem præstare, *n. 54. p. 206.*; quintò, promittere expressè coram iudice competenti, se non relicturum pupillos, minoresvè indefensos, tam in iudicio, quàm extrà, *n. 55. p. 206.*; & per *tot. cap.* videtis quid validè, invalidevè fiat à tutoribus, aut curatoribus antequàm hæc adimpleant requisita.
- De obligatione tutorum, & curatorum** circà orphanos erudiendos: *tr. 3. l. 5. c. 14. tot. à p. 384.*
- Gesta** à falso tutore, curatorevè valida nùm sint? *tr. 3. l. 6. c. 4. n. 22. 23. 24. p. 7.*
- Tutor** sine pupillo, & curator sine minore, quæ gerere possint, nec nè? *tr. 3. l. 6. c. 12. à n. 1. p. 23.* & *c. 14. à n. 1. p. 27.*, & hîc videtis, quæ ad eorum commodum haud facere queant in rebus pupillorum, & minorum.
- In** non pertinentibus ad tutelam, vel curam nil possunt tutores, & curatores: *tr. 3. l. 6. c. 14. n. 32. p. 28.*
- Tutor** patris loco habetur: *tr. 3. l. 6. c. 16. n. 2. p. 32.*
- Apud** nos tutores, & curatores nihil, iudice inconsulto, efficere valent: *tr. 3. l. 7. c. 15. n. 9. p. 263.*
- Pluribus** tutoribus, & curatoribus constitutis, unicuique competit excusationis, divisionis, & cessionis beneficium: *tr. 3. l. 6. c. 38. à n. 27. ad. 30. p. 87.*
- Quis** tutor, aut curator suspectus dicatur, & quibus ex causis? *tr. 3. l. 8. c. 1. & seqq. à p. 284.*
- De** variis præceptis, quæ tutores, & curatores custodire debent, ut tutelam, & curam benè gerant: *tr. 3. l. 8. c. 9. tot. à p. 317.*
- Tutorem** in testamento dare potest extraneus ei, quem hæredem instituit, quò ad bona à se relicta: *tr. 3. l. 5. c. 10. n. 57. p. 324.*
- Qui** tutores, & curatores petere tenentur? *tr. 3. l. 3. c. 7. tot. p. 114.*
- Qui** excusantur à tutela, tutores petere non tenentur: *tr. 3. l. 3. c. 7. num. 22. p. 116.*
- Qui** cum petere debeat non petit tutores, pupillorum successione privatur: *tr. 3. l. 3. c. 8. à n. 1. p. 119.*, & per *tot. cap.* multa de hac materia; & *n. 34. p. 122.* quod idem procedit si tempore oportuno non petat, ubi etiam quando ab hac privatione excusetur.

Tutor nè solum pure, vel etiam ex die, ad diem, subvè conditione dari poterit? Testamentarius utique; legitimus, aut dativus, minimè: *tr. 3. l. 1. c. 5. n. 22. p. 12.*

Quis præferatur tutor, quandò alter à patre, alter à matre datur? *tr. 3. l. 1. c. 8. n. 16. p. 20.*

A' iudice confirmatus erit nùm dativus, testamentariusvè? *tr. 3. l. 1. c. 8. n. 29. p. 21.*

Testamentario deficiente, legitimo (modo habilis sit) fit locus: *tr. 3. l. 2. c. 2. n. 1. p. 37.*; & in concursu eorum dativus cedit legitimo, legitimus testamentario: *l. 2. c. 3. à n. 1. p. 56.*; & idem in curatoribus: *l. 4. c. 8. n. 3. 4. 13. p. 199. & 200.*

In locum cæci, surdi, & similibus impedimento laborantium, dativus tutor constituitur: *tr. 3. l. 2. c. 3. n. 62. p. 63.*

Tutor principaliter personæ datur: *tr. 3. l. 3. c. 2. n. 4. p. 86. c. 3. n. 21. p. 93. l. 4. c. 1. n. 3. p. 151.*; curator principaliter rebus, & non personæ: *dict. c. 2. n. 14. p. 88.*

Tutore ad tempus excusato, non tutor alius, sed curator est dandus: *tr. 3. l. 3. c. 3. n. 36. p. 94.*; secus si in perpetuum excusetur: *ibi n. 37. p. 94.*

Tutor datus loco absentis, vel impediti reipublicæ causâ, desinit esse tutor per reversionem alterius, velejus impedimenti cessationem: *tr. 4. l. 2. c. 5. n. 14. 15. 18. exp. 97.*

Tutrix, estò mater, obstringitur pecunias pupilli in emptionem convertere, aliàs de interesse tenetur: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 46. p. 9.*

Quem dolum, quamquè culpam præstare debeant tutores, & curatores? *tr. 4. l. 4. c. 13. tot. à p. 294.*, & in verb.

Curator, vers. *Ad que teneantur curatores, nec ne, p. 108.*

Quibusnam remediis succurratur cum falso tutore, pupilli nomine, contractanti? Ne in longum protrahamur, consulas velim *tr. 4. l. 4. c. 10. tot. à p. 278.*

Tutor, vel curator ad interesse obligatur, si contractum celebravit nullum: *tr. 4. l. 6. c. 2. n. 50. p. 17.*; & tenetur etiam de nominibus exigendis: *n. 51. p. 17.*

Frater administrans in dolo est, si tutorem, vel curatorem fratribus minoribus non petat: *tr. 4. l. 6. c. 1. n. 10. p. 3.*

Quæ adversus legitimum tutorem competunt, adversus de facto, ut tutores, gerentes procedunt etiam: *tr. 4. l. 6. c. 1. n. 9. p. 3.*

Pro tutor, & pro-curator qui sint? *tr. 4. l. 4. c. 9. n. 1. p. 273.* Primus actione utili pro-tutelæ; secundus actione negotiorum gestorum obstringitur: *ibi n. 2. p. 274.*

Actio pro-tutelæ personalis, prætorica, & bonæ fidei est: *tr. 4. l. 4. c. 9. n. 3. p. 274.*; & tria concurrere debent, ut locum habeat: *n. 39. p. 276.*; ei competit, qui sub tutelâ putativâ fuit: *num. 4. p. 274.*; hæredibusquè pupilli, seu adulti: *n. 5.*; adversus tutoris, vel curatoris officium sumentem: *n. 6.*; quod quatuor modis contingere potest, de quibus in *n. 7. 8.* Hinc fluit, quòd si servus quasi tutor, vel quasi-curator egerit, adversus dominum actione pro-tutelæ, seu negotiorum gestorum agitur: *n. 9.*; & si mulier tanquàm tutrix, vel curatrix gerat, rationem reddere constringitur; aliquando contra verum tutorem actio ista pro-tutelæ datur: *n. 12.*; & similiter si quis à principio errore ductus tanquàm tutor administraverit, & errore detecto continuaverit: *n. 13.*; pariliter si quis ob compulsationem iudicis administraverit, existimans tutorem esse, cum non esset: *n. 14. p. 274.*; eodem modo si quis de mandato tutoris administraverit: *n. 15. p. 275.*; idem si quis inutiliter datus, sponte administravit: *n. 16.* Itidem contra hæredes pro-tutoris, seu pro-curatoris hæc actio datur: *l. 4. c. 9. n. 17. p. 275.*

- In actione pro-tutelæ omnia veniunt, quæ in actione tutelæ; & in actione negotiorum gestorum omnia, quæ in actione curæ: *tr. 4. l. 4. c. 9. n. 18. p. 275.*; etiam neglecta veniunt, nisi omninò tutelam, seu curam attingant: *n. 19.*; ita etiam rationes reddere, reliqua restituere, damnaquæ refarcire: *n. 20.*; gesta non gerenda, & non gesta gerenda: *n. 21. 22. 23.*; ex dolo, culpâ latâ, & levi tenentur pro-tutores, & pro-curatores: *n. 24.*; frater tamen, vel alius cohæres hæreditatem, vel communia administrans bona, de dolo, & culpa tantum lata tenetur: *n. 25. 26.*; pro-tutoris, & pro-curatoris hæres de levi defuncti culpâ non tenetur, sed solum de lata, ac dolo: *n. 27. p. 275.*
- A**ctio pro-tutelæ, seu negotiorum gestorum, etiam ante pubertatem conceditur: *tr. 4. l. 4. c. 9. n. 28. p. 275.*; adversus pro-tutorem, & pro-curatorem hypotheca tacita, & omnia privilegia competunt: *n. 29. p. 276.*; inventarium conficere, rationem reddere, omnia facere, quæ tutores, & curatores, tenentur: *n. 30.*; pupillo acquirere debent: *n. 31. p. 275.*
- Cessat actio ista, si, cognito errore, se abstineant, dummodò agnatos, & cognatos admoneant, ut minori tutorem, vel curatorem petant: *tr. 4. l. 4. c. 9. n. 32. p. 275.*; exceptione illegitimationis in quacumque iudicii parte repelli potest pro-tutor, seu pro-curator agens: *ibi num. 33.*; nullatenus alienare potest: *n. 34.*; & si alienet, pupillus reivindicare quit: *n. 35.*; nisi res jam usucapta sit: *n. 36.*; legatum relictum tutori, curatorivè, pro-tutori, pro-curatorivè non debetur: *n. 37.*; per istos contractus nomine pupilli initi, ipso jure sunt nulli, & restitutione in integrum non est opus: *n. 38.*; contra negotiorum pupilli gestorum actio pro-tutelæ non datur: *n. 40. p. 276.*; idem, si quasi-curator impuberis negotia gesserit: *num. 41. p. 277.*
- Agenti pro-tutore, seu pro-curatore actio contraria pro-tutelæ competit: *n. 42.*; & an denique solutio facta pro-tutori, seu pro-curatori debitorem liberet? *n. 43. p. 277.*
- Tutores, & curatores ad Præsidem curialem, tum in agendo, cum in defendendo causas advocare queunt: *tr. 5. c. 3. n. 38. p. 19.*, & ratio: *ibi n. 39.*
- Quam, & quousque obligationem habeant tutores, ac curatores, movendi, ac sustinendi lites? Sermo jam nobis fuit in verb. *Lis p. 272.*
- Quandò citari, citarevè alios valeant? *tr. 5. c. 8. tot. p. 32.*; an, & quandò citari soli debeant, vel simul pupillus, aut adultus citandi sint? *tr. 5. c. 9. tot. à p. 32.*
- Quandò per se, vel cum minore actorem, procuratoremvè constituere queant? *tr. 5. c. 10. tot. à p. 32.*
- Quænam requisita implere debeat tutor, aut curator antequàm agat, vel conveniatur? *tr. 5. c. 12. tot. à p. 33.*
- Juramentum calumniæ, suppletorium, decisivumquæ subire an, & quandò teneatur tutor, vel curator, aut ipse pupillus, vel minor? *tr. 5. c. 13. tot. à p. 33.*
- Positionibus an, & quandò tutor, curator, vel minores teneantur respondere? *tr. 5. c. 14. tot. p. 34.*
- De rato, deque iudicato solvendo an, & quandò satisficere compellantur? *tr. 5. c. 15. tot. p. 34.*
- Restitutionem in integrum utrum petere valeant? *tr. 5. c. 17. tot. p. 36.*
- Sententias appellare, easquæ impedire, & illarum revisionem petere, num, & quandò debeant? *tr. 5. c. 18. p. 36.*
- Executionem sententiæ contra pupillum, vel minorem latæ, an, quandò, & quibus modis teneantur impedire? *tr. 5. c. 19. tot. p. 37.*
- Mater tutrix non repetit expensas factas ultrà vires reddituum filiorum: *tr. 9. q. 18. n. 19. & seqq. p. 82.*
- In administrandis absentium bonis qui priùs admittantur? *tr. 9. q. 84. n. 3. 4. p. 447.*

p. 447., & videtis Curator p. 106.
De tutorum autoritate multa videtis
in verb. *Autoritas* p. 45

*Qui tutores, tutricesvè esse, & dari
possint?*

Tutores qui dare possint in testamen-
to, & à quibus? *tr. 3. l. 1. c. 3. à n. 1. p. 3.*

Quibus quis in testamento tutores da-
re possit? *tr. 3. l. 1. c. 4. à n. 1. p. 5.*

Qui in testamento tutores dari possint,
& à quibus? *tr. 3. l. 1. c. 5. à n. 1. p. 10.*

Quibus tutores dentur? *tr. 3. l. 3. c. 3. tot.
p. 90.*

Qui tutores dari valent, nec nè? *tr. 3.
l. 3. c. 4. tot. à p. 95.*

Quibus verbis tutores dari valeant? *tr.
3. l. 1. c. 6. à n. 1. & per tot. p. 13. & c. 8.
n. 20 p. 21.*

A' quibus iudicibus, quibusquè in lo-
cis tutores, curatoresvè dentur? *tr.
3. l. 3. c. 2. tot. p. 85.*; in nostro autem
Regno soli iudices Orphanorum do-
micillii pupillorum eis tutores dant:
l. 3. c. 2. n. 21. 28. p. 89. l. 8. c. 4. n. 4. p. 301.,
& Provisores in casu negligentiae:
ibi n. 29. p. 89.; ita ut iudex Ecclesias-
ticus pupillo sæculari tutorem dare
non possit: *l. 3. c. 2. n. 27. p. 89.*; nec
iudex sæcularis pupillo Clerico: *l. 3.
c. 3. n. 24. p. 93* Magnatibus, seu illuf-
tribus pupillis non dat iudex tutores,
nisi prius consulto Rege per Senatum
Palatinum: *l. 3. c. 3. n. 31. 33. p. 94.*

Filiorum emancipatorum tutor legiti-
mus est pater: *tr. 3. l. 2. c. 6. n. 1. p. 66.*

Curator ad lites datur à litis iudice, si-
vè ordinarius, sive delegatus: *tr. 3.
l. 2. c. 3. n. 30. 31. p. 89.*

*Qui dari nequeant, nec esse possint
tutores, tutricesvè?*

Fœminæ tutrices esse nequeunt: *tr. 3.
l. 3. c. 5. n. 1. 2. p. 103.*; limita in tutrici-
bus honorariis: *ibi n. 45. p. 109.*; in
matribus, & aviis: *l. 3. c. 5. n. 3. p. 103.
& à n. 17. p. 105.*; quamvis creditri-

ces, aut debitrices sint: *l. 3. c. 4. n. 51.
p. 101. & c. 5. n. 22. 23. p. 106.*, sed de-
bent Velleano renuntiare: *l. 3. c. 5. n.
15. p. 105*; & non admittuntur ad fi-
liorum tutelam si sint judææ: *l. 3. c. 5.
n. 33. p. 107.*; si intrâ quatuor menses
non petant: *ibi n. 34.*; si sint impu-
dicæ: *n. 35. 36. 37.*; si transeant ad
secunda vota, & tunc etiam tute-
lâ susceptâ privantur: *l. 3. c. 6. à n. 1.
p. 110.*; & vidua facta tutelam haud
recuperat: *ibi n. 9. 10. p. 119.*; quod
limitatur si matrimonium, re inte-
gra, effectum non habuit: *l. 3. c. 6. n.
27. p. 112.*; vel si patrimonium filii
pusillum fuerit: *ibi n. 29.*; vel si pa-
ter ordinâset, ut penes matrem le-
cundò nubentem tutela maneret: *ibi
n. 31. p. 113.*; sed ad hoc, vide *n. 40.
p. 114.*; ast mater per secundas nu-
ptias tutelam amittens potest filio
tutorem nominare: *dict. c. 6. num. 36.
p. 113.*; & antequàm ad secunda vo-
ta transeat, petere tenetur tutorem
filii: *l. 3. c. 7. n. 8. p. 115.*; aliàs, si non
petat, filii successione privatur: *l. 3.
c. 8. n. 26. p. 121. & c. 9. n. 1. & seqq. p. 127.*;
quod sublimitatur si adest legitimus
tutor: *dict. c. 8. n. 58. p. 123.* Mater ta-
men, & avia invitæ tutelam subire
non tenentur: *l. 3. c. 5. n. 32. p. 107. l. 5.
c. 16. n. 48. p. 410.*; volentes autem, in
Senatu Palatino de consuetudine tu-
telam postulant: *l. 3. c. 5. n. 39. p. 107.*;
nisi à patre sit prohibita, quia tunc
tutrix esse nequit: *l. 3. c. 4. n. 35. p. 99.
& c. 5. n. 42. p. 108.*

Frater fratris tutor quandò esse queat?
tr. 3. l. 2. c. 7. tot. p. 68.

In testamento invalido, invalidè dan-
tur tutores: *tr. 3. l. 1. c. 4. n. 30. p. 8.*; sed
à iudice confirmari debent: *ibi n. 32.
p. 8.*; rupto tamen testamento datio
tutelæ sustinetur: *ibi n. 35. p. 9.*

Tandem quæ hic non invenisti, in verb.
Curator p. 106. jam diximus, ubi, si pla-
ceat, quæres.

Tutum inter homines nihil: *tr. 1. rubr.
part. 1. n. 22. p. 4.*

Tutus nemo est unquam contrà cupidos, avaros, & ambitiosos: *tr. 3. l. 5. c. 3. n. 45. p. 245.*

Tyrones orphani, quandò poni debent ad artes addiscendas, scientias, aut officia mechanica, quæ obligatio exinde oriatur, quomodò cogantur si aufugiant, & multa in materia dictu digna: *tr. 3. l. 5. c. 12. tot. à p. 364.*

V

V *Agabundus* potest conveniri in quocumque loco: *tr. 7. c. 12. n. 8. p. 100.*

Valetudo: vide *salus p. 413.*

Validum quod à principio est, tractu temporis non infirmatur, etsi veniat casus, à quo incipere non valeat: *tr. 2. l. 7. c. 4. n. 25. p. 706.*: è contra, factum legitime retractari debet, si eveniat casus, à quo inchoari non possit: *ibi n. 26.* Concilia: prima regula in factis consummatis; secunda in nondum perfectis procedit: *ibid. n. 27. p. 706.*

Valor fructuum consideratur secundum mensem Augusti cujusque anni: *tr. 3. l. 7. c. 11. n. 30. p. 238.*

Valor rei frugiferæ regulatur per fructus viginti annorum: *tr. 4. l. 8. c. 9. n. 65. à p. 276.*, & amplius declaratur in *num. seqq.*

Cùm debent restitui fructus consumpti, quodnam tempus inspiciendum, ut illorum valor æstimetur? Prima sententia est pro collectionis, *tr. 9. q. 15. n. 4. 5. p. 62.*: secunda pro consumptionis, *ibi n. 6. 7.*: tertia pro restitutionis tempore: *n. 8. 9.* Nos autem discrimen ponimus inter bonæ, ac malæ fidei possessorem: in primo casu, consumptionis: *n. 9.*; in secundo sub distinguimus inter debitorem in genere, & in specie: in primo sub distinctionis membro, attenditur quanti-plurimi, *n. 10.*; in secundo iterum subdistinguimus in fructibus

consumptis verè, præsumptivevè, & extantibus: in prima parte, quanti-plurimi, *n. 11.*; in secunda condemnationis tempus attenditur, si petiti sunt fructus; æst si petitur æstimatio fructuum, tunc attenditur maius pretium intrà triennium: *n. 12. 13. p. 62.*

Colonus fructuum debitor in specie, de æstimatione quanti-plurimi tenetur: *tr. 9. q. 15. n. 14. p. 63.*, absque interpellationis necessitate: *ibi n. 15.*

Valor fructuum quomodò apud nos probetur? *tr. 9. q. 15. n. 17. p. 63.*

Cætera videsis in verb. *Æstimatio, Æstimatores, Pretium p. 20. 22. & 342.*

Variatio electionis, postquam est facta, an fieri possit, nec nè? *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 247. & 2. seqq. p. 495.*, & amplius in verb. *Electio p. 146.*

Variatio fori quandò concedatur? *tr. 5. c. 4. à n. 6. p. 22.*

Vassalli Regis sunt Ecclesiastici ratione originis, & domicilii: *tr. 6. l. 1. c. 19. n. 6. p. 17.*

Nihil tam regium, ac conveniens est, quàm nobiles, & puros habere vassallos: *tr. 6. l. 4. c. 13. num. 67. 68. p. 223.*

Vassallus vassalli mei, non est meus vassallus: *tr. 7. c. 8. n. 18. p. 54.*

Vassallus in præjudicium domini foro renuntiare non potest: *tr. 7. c. 19. n. 53 p. 212. & c. 4. n. 25.*

Vassalli omnes ad serviendum Regi, ac Patriæ obligati nascuntur: *tr. 9. q. 20. n. 63. p. 94.*; sed remunerandi sunt: *ibi n. 64. p. 94.*

Ubertas unius, quandò cum ubertate alterius anni compensetur? *tr. 3. l. 7. c. 4. n. 44. p. 168. & c. 11. num. 25. p. 238.*

Sicut ob sterilitatem remissio pensionis fit, ita ob ubertatem augeri potest: *tr. 3. l. 7. c. 11. n. 118. p. 246.*, intelligendo ut in *numer. seqq.*

Venditio. Hæreditatis venditor, cùm adhuc teneatur hæreditariis creditoribus, adstringitur inventarium facere,

- cere, &, si non faciat, ultra vires obligatur, & plura alia in *tr. 1. l. 3. c. 7. à n. 1. & per tot. à p. 309.*, & in verb. *Debitorum, ac Emptor p. 111. & 152.*
- Venditio rei communis nequit impediri ab uno ex dominis: *tr. 3. l. 3. c. 4. n. 27. p. 262.*; si empti fuit, ut venderetur, aliàs secus: *ibi n. 41. p. 263.*
- Si adversus venditionem restituatur minor, tenetur pretium cum usuris restituere: *tr. 3. l. 5. c. 11. num. 189. p. 251.*, intelligendo ut in *n. 190.*
- Institor, atque procurator vendere queunt habita fide de pretio: *tr. 4. l. 7. c. 9. n. 19. 20. p. 179.*
- Reliqua in verb. *Emptio p. 152.*
- Venenum nutrit eum, qui cum eo se aluit, ut Mythridati obvenit: *tr. 8. palaestr. 1. lect. 12. p. 53. col. 2. & p. 55. col. 1. in fin.*
- Venia. Veniam ætatis pubes non consequitur ante 20. annum inceptum: *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 135. p. 176. & l. 5. c. 6. n. 65. p. 283.*
- Reliqua vide in verb. *Ætas p. 22.*
- Venter. De curatore ventris, seu posthumi aliqua invenies in *tr. 4. l. 3. c. 3. tot. p. 168.*
- Verba speculum sunt mentis, & cordis: *tr. 1. rubr. part. 1. n. 156. p. 19. tr. 8. palaestr. 1. lect. 12. p. 58. col. 1.*; ideò verbis homo dignoscitur: *ibi in tr. 1. in n. 157. p. 19.*
- Valde verbosus non est eloquens, sed qui rarò loquitur, & meditat: *tr. 1. rubr. part. 1. n. 158. p. 19.*, & qui benè, ac breviter loquitur: *ibi n. 161. p. 20.*
- Revocare est impossibile prolatum verbum: *tr. 1. rubr. part. 1. num. 159. p. 20.*
- Inventa fuerunt verba, ut mentem exprimerent: *tr. 1. l. 2. c. 2. num. 11. p. 178.*
- Verbis de futuro quando lex utitur, non inducit condemnationem ipso jure: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 142. p. 125.*
- De verbis facilè sortitur: *tr. 1. l. 2. c. 1. n. 20. p. 174.*
- Verba quandò dispositionem restringant? *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 50. p. 295.*
- Præcedentia verba in sequentia influunt: *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 51. 52. p. 295.*
- Generalia verba generaliter intelligenda sunt: *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 53. p. 296.*
- Verba naturaliter, & non fictè sunt intelligenda: *tr. 2. l. 1. c. 8. n. 57. p. 79.*
- Fugiendi sunt qui verba quò ad corticem, & non quò ad verum sensum quærunt: *tr. 2. Prolog. vers. Contra qui sacras.*
- Verbum *Relinquo* adjectum certæ rei, non inducit hæredis institutionem, sed legatum: *tr. 2. l. 5. c. 4. n. 63. p. 462. & c. 6. à n. 91. ad 93. p. 478.* Per contrarium, quando adjicitur universitati bonorum, inducit institutionem, & non legatum: *dict. c. 6. num. 94. p. 479. & num. seqq.*, ubi declaratur.
- Verba directà, obliqua, communia quæ sint? *tr. 2. l. 5. c. 6. num. 80. 81. 82. p. 477.*
- Verba contumeliosa quandò vitient institutionem? *tr. 2. l. 5. c. 7. à n. 151. p. 495.*
- Verba quæcumque, & nutus sufficiunt, ut fideicommissum dicatur relictum: *tr. 2. l. 5. c. 15. à n. 5. ad 14. à p. 541.*
- Verba enunciativa regulariter non inducunt obligationem: *tr. 2. l. 7. c. 1. n. 132. p. 691.*; nisi sit in favorem dotis: *ibi n. 133. p. 691.*
- Verba mentem explicant: *tr. 4. l. 4. c. 1. num. 42. p. 235.*; & verba generalia ex mente, & intentione partium restringuntur, ac limitantur: *l. 3. c. 6. n. 40. p. 187.*; non operantur ultra intentionem agentium, sed ad casum cogitatum restringuntur: *ibid. n. 41.*; & generalitas sequens declaratur, ac restringitur secundum præcedentia: *n. 39. p. 187.*
- Qui caret argento, frustra utitur argumento: *tr. 8. palaestr. 2. lect. 15. p. 275.*
- Verba semper in suo proprio significato accipi debent: *tr. 9. q. 38. num. 16. p. 215.*; & secundum verum, ac com-

- manem loquendi usum: *ibi n. 17. & tr. 6. l. 4. c. 13. n. 62. p. 222*, quia usus gravissimus verborum censor est, ac explanator: *dict. q. 38. n. 18. p. 215.*
- In potiori significatu sunt accipienda: *tr. 9. q. 63. n. 36. p. 368.*
- Non attenduntur verò verba, si contractus natura aliud suadeat: *tr. 9. q. 59. n. 50. p. 346.*; quia in contractibus sola, vel saltem potius, mens contrahentium attenditur: *q. 85. n. 16. p. 455. & q. 63. n. 46. p. 371.*; mens quippè dispositionem regit: *ibi n. 17. p. 455.*; licet conditionalis sit: *ibi n. 18.*; & sensui magis, quàm verbis adhærendum: *q. 63. n. 34. p. 367.*; & denique quando contra proferentem, aliumvè interpretanda sint contractus verba? *q. 63. n. 35. p. 368. & q. 74. n. 6. p. 413.*
- Verba restrictiva dispositionem, etiam favorabilem, restringunt: *tr. 9. q. 63. n. 26. p. 367.*; nec ad similia extenduntur: *ibid. n. 27. p. 367.*
- Fidejussionis verba quando modum, quando vè conditionem importent; & quid in dubio? *tr. 9. q. 63. n. 14. 15. p. 365.*
- Verba semper cum effectu intelligi debent: *tr. 9. q. 63. n. 30. p. 367.*
- Verba illa, *que entia vivo for*, an substitutionem conditionalem inducant? *tr. 9. q. 29. n. 37. 42. 47. 71. à p. 170.*; & an impediunt transmissionem? *ibi num. 59. 61. à p. 171.*, & videas verb. *Maioratus p. 276.*
- Cætera in verb. *Interpretatio. p. 223.*
- Verisimilitudo quos effectus producat? *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 46. p. 136.*; verisimile, & inverisimile quid sit? *ibi n. 49.*; verosimile semper attenditur: *n. 48. p. 136.*
- Judex sequi debet quid verisimiliter disponens esset responsurus, si in occurrenti casu interrogari potuisset: *tr. 3. l. 5. c. 3. n. 21. p. 242.*
- Quod inverisimile est in privato, multò magis in Principe: *tr. 9. q. 20. n. 54. p. 93.*
- Veritas definitur: *tr. 8. palaestr. 2. lect. 13. p. 260. col. 1. in pr.*
- Hinc indè agitata, & disputando magis splendescit: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 107. p. 35. & tr. 2. l. 6. c. 6. n. 3. p. 633.*; & quanto magis conteritur, ac opugnatur, tantò clarior, expulsis nebulis, ad lucem progreditur: *ibi in dict. tr. 1. n. 108. 109. tr. 8. palaestr. 2. lect. 13. p. 261. col. 2.*; veritas etenim nimis altercando, facile amittitur: *dict. tr. 1. n. 126. p. 36. tr. 8. palaestr. 1. lect. 22. p. 119. col. 2. in med.*; & faciliùs studio, quàm disputatione invenitur: *dict. n. 126. p. 36.*
- Veritas est indaganda: *tr. 1. l. 2. c. 12. n. 19. p. 264.*; faciliùsque invenitur quærendo, opponendo, & disputando: *l. 3. c. 1. n. 1. p. 277.*; nullo indiget patrono: *ibi n. 2.*; odit moras: *n. 3.*; sed sicut error, cui non resistitur, approbatur; ita veritas, quæ non defenditur, opprimitur: *n. 4. p. 278.*
- Veritas omnia vincit, ac opinionibus prævalere debet: *tr. 1. rubr. part. 3. n. 82. p. 62.*
- Utilius est permittere scandalum nasci, quàm veritatem relinquere: *tract. 1. rubr. part. 2. n. 267. p. 48.*
- Non satis est verum dicere, sed oppositis respondere præcisum: *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 28. p. 292.*
- In Supremis Tribunalibus non attenditur ad scrupulositatem, sed ad veritatem: *tr. 1. l. 2. c. 11. n. 105. p. 253.*
- Veritas per nostrum allegare, vel affirmare tantùm non immutatur: *tr. 4. l. 8. c. 5. n. 26. p. 238.*
- Veritas minimè reticenda: *tr. 6. l. 1. c. 1. n. 16. p. 4.*; nec ob humanos respectus est supprimenda: *l. 4. c. 13. n. 1. p. 209.*; & apud Christianos novos rarissimè invenitur: *l. 2. c. 19. n. 18. p. 62.*
- Etiamsi veritas semper obversari debeat, describuntur verumtamen damna, quæ aliquibus obvenerunt per id, quod eam locuti fuissent: *tr. 8. palaestr. 2. lect. 13. p. 264. col. 2. & p. 266. col. 1. in pr.*

- Veritas dividi nequit: *tr. 9. q. 98. n. 21. p. 514*; & veritati error præjudicare nequit: *q. 80. n. 5. p. 433*; & veritati præsumptio cedere debet: *q. 80. n. 28. p. 436*.
- Versio* in utilitatem alicujus non præsumitur in dubio: *tr. 3. l. 6. c. 45. n. 39. p. 129*; probatur tamen per conjecturas: *ibi n. 43. & seqq. ubi exemplificatur*.
- Vestis præciosæ, & cætera à sponso sponsæ tradita, quando censeantur donata, vel commodata? *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 95. p. 143*.
- Vestis præciosæ describendæ sunt in inventario: *tr. 1. l. 1. c. 10. num. 94. p. 143*.
- Vestis lugubres viduæ intrâ annum luctûs ministrare tenetur hæres mariti: *tr. 1. l. 3. c. 12. n. 89. p. 389*; & dùm dotem ei non restituit: *ibi n. 91*; & non tantum hyemales, sed & æstivas: *n. 90*; & an cum istis vestibus lugubribus sit compensandum legatum immobilium? *n. 93. p. 389*.
- Familiares, officialesquæ Sanctæ Inquisitionis, & eorum mulieres, & filia vestibus sericis uti possunt: *tr. 7. c. 22. n. 1. p. 297*.
- Mechanicis vestes sericæ prohibentur: *tr. 7. c. 22. n. 3. p. 297*. Quia:
- Inter nobiles, & plebæos discrimen dari necesse est: *tr. 7. c. 22. num. 4. p. 298*.
- DD. agentes de vestibus traduntur: *tr. 7. c. 22. n. 5. p. 298*.
- Vifus cum vestibus prohibitis an incidat in pœnas? *tr. 7. c. 22. num. 6. p. 298*.
- Talis quis præsumitur, qualem vestes demonstrant: *tr. 7. c. 22. n. 7. p. 298*.
- Mulier more meretricum ornata meretrix præsumitur: *tr. 7. c. 22. num. 8. p. 298*.
- Hodie sine discrimine vestibus sericis utitur: *tr. 7. c. 22. n. 9. p. 298*.
- Referuntur DD. hodiernos mores carpentes, & damna: *tr. 7. c. 22. n. 10. & 11. p. 299*.
- In vestibus sericis nihil est, quo corpus, aut pudor defendi possit: *tr. 7. c. 22. n. 12. p. 299*.
- Vestis deauratæ ab Imperatoribus prohibita: *tr. 7. c. 22. n. 13. p. 299*; & tantum habentibus imperiale ministerium erant concessæ: *ibi num. 14. p. 300*.
- In nostro Regno indistinctè sunt prohibita: *tr. 7. c. 22. n. 15. p. 300*.
- Qui corporis sui cultui studet, animum, & animam negligit: *tr. 7. c. 22. n. 16. p. 303*.
- Vestium usus absumit, quod reipublicæ debetur: *tr. 7. c. 22. n. 17. p. 303*.
- Plures Imperatores referuntur, qui vestibus sericis non uti sunt: *tr. 7. c. 22. n. 19. p. 303*.
- Deus acerbè reprehendit peregrinas vestes: *tr. 7. c. 22. n. 33. p. 305*.
- Quibus placent peregrinæ vestes, & mores: *tr. 7. c. 22. n. 34. p. 305*.
- Mores peregrinos, externasquæ formas respuere interest: *tr. 7. c. 22. n. 35. p. 305*.
- Satius est mores fidelissimæ vetustatis retinere, quàm externos quærere: *tr. 7. c. 22. n. 36. p. 305*.
- Antiqua tempora in materiâ restaurata desiderantur: *tr. 7. c. 22. n. 37. p. 305*.
- Corporis cultus opes exhaurit: *tr. 7. c. 22. n. 38. p. 305*.
- Fœminas meretrices reddit, & viros transformat in fœminas: *tr. 7. c. 22. n. 39. p. 305*.
- Vestis proprio ordini, & dignitati convenientes gerere oportet: *tr. 7. c. 22. n. 40. p. 306*.
- Mediocritas in vestibus necessaria: *tr. 7. c. 22. n. 41. p. 306*.
- Vestibus nec fulgere, nec sordescere debemus: *tr. 7. c. 22. n. 42. p. 306*.
- Vestis lanæ, & lanæ laudantur: *tr. 7. c. 22. n. 43. p. 306*.
- Ultio. In verb. *Injuria*, & *vindicta* p. 217. & p. 48. reperies.
- Via fraudibus non est aperienda: *tr. 1. l. 1. c. 4. num. 26. pag. 91. l. 3. c. 5. num. 22. p. 305. tract. 6. l. 4. c. 9. num. 14. p. 185*;

p. 185.; nec litibus: *tr. 1. l. 1. c. 6. n. 29. p. 100.*
 Viam *summariam* an habeat chyrographus solummodo subscriptus? Videtis verb. *Assignatio decem dierum* p. 43.
 Via *executiva*. Aspicias verb. *Executio* p. 160. Et quonam in tempore præscribatur? In verb. *Præscriptio* p. 339. reperies.
 Via *ordinaria* tantum superest post subhastationem factam: *tr. 4. l. 8. c. 12. n. 29. 30. p. 295.*
 Vices duarum personarum gerere unus nequit: *tr. 3. l. 6. c. 8. n. 13 p. 15.*
 Vicinus non solum vicinum cognoscere censetur, sed illius gesta scire præsumitur: *tr. 1. l. 2. c. 6. n. 30. 31. p. 204;* & de gestis vicini optimus est testis: *ibi n. 32.*; torqueri potest, si de facto vicini non deponat, nisi factum sit momentaneum, & transitorium: *n. 33. p. 204.*
 Vidua. Vidua dicitur maritum habens inutilem, captivum, banitum, ad triremes condemnatum, per longumve tempus absentem: *tr. 5. c. 5. n. 21. p. 26.*; dummodo non sit inutilis, vel absens, uxoris culpa: *ibid.*
 Vidua reputatur, viduarumque privilegiis fruitur mulier maritum inutilem habens: *tr. 1. rubr. part. 3. n. 9. 10. p. 54.*; & alia in verb. *Orphanus* p. 316.
 Viduarum cura multum commendatur: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 168. p. 691.*
 Vidua infra annum luctus quando usurae dotis, & alimenta solvi debeant? *tr. 1. l. 3. c. 12. à n. 58. p. 385.*
 Orphanus dicitur, qui inutilem habet patrem: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 260. p. 497.*; Ecclesia dicitur viduata pastore quando eum habet inutilem: *ibi n. 261.*; Syndicum habere non dicitur Universitas, quæ inutilem habet: *n. 262. p. 497.*
 Conjux in viduitate permanens censetur esse sub præcedenti matrimonio: *tr. 2. l. 6. c. 12. n. 1. p. 671.*; retinet ho-

norem, conditionem, & mariti privilegia, manet in capite, & possessione casalis, potest exigere debita, & recipere fructus, & potest à creditoribus conveniri: *ibi n. 15.*; & multa alia, super quibus te remitto ad verbum *Caput casalis*. p. 51.
 Vidua Comendatorum à solvendis gabellis non excusantur: *tr. 7. c. 6. n. 5. p. 45.*; similiter Clericorum: *ibi n. 6.*
 Vidua in domo, & matrimonio durare præsumuntur: *tr. 7. c. 6. n. 7. p. 45.*
 Vidua privilegia, & conditionem mariti retinet: *tr. 7. c. 6. n. 8. p. 45.*
 Vidua non tenetur ad solutionem collectarum, ad quas maritus non tenebatur: *tr. 7. c. 6. n. 10. p. 46.*; nec pallidoniam decantare: *ibi n. 11.*; & forum mariti retinet: *n. 12. p. 46.*
 Vidua Senatorum privilegio maritorum gaudent: *tr. 7. c. 6. n. 14. p. 46.*
 Mortuo viro adhuc dignitas viri in uxore resplendet: *tr. 7. c. 6. num. 25. p. 47.*
 Vidua in viduitate persistens est viva imago viri: *tr. 7. c. 6. n. 26. p. 48.*
 Vidua familiarium, officialiumque Sanctæ Inquisitionis privilegio maritorum non gaudent: *tr. 7. c. 6. n. 39. p. 49. Cetera vide in dict. c. 6.*
 Vidua privilegio suo renuntiare non valent: *tr. 7. c. 4. n. 30. p. 28.*
 Vidua contra viduam non utitur privilegio, quando in eodem loco habitant: *tr. 7. c. 23. n. 59. p. 319.*
 Vidua, & orphani habent privilegium trahendi adversarios ad Curiam: *tr. 7. c. 18. n. 16. p. 170. & n. 70. p. 179.*; huiusmodi non possunt trahere familiares: *ibi n. 71. p. 179.*
 Quo ad lites captas etiam privilegium habent: *tr. 7. c. 18. n. 90. p. 182.*
 Vidua potest declinare, quamvis vivo marito foro renuntiasset: *tr. 7. c. 18. n. 95. p. 183.*
 In iudicio divisorio cessat privilegium: *tr. 7. c. 18. n. 99. p. 183.*
 Vidua retinet omnia privilegia defuncti mariti, quæ ratione honoris illi com-

competebant, non ratione Officii: *tr.* 7. c. 6. n. 16. p. 46. *Cætera vide in dict. c. 6. per tot.*

Violatio. Jura pietatis violat, qui dispositiones testamentarias non servat: *tr.* 1. l. 4. c. 7. n. 126. p. 523.; imò reus delicti efficitur: *ibi n.* 127. p. 523.

Vincere. Qui animi affectus vincit, Deo assimilatur: *tr.* 1. rubr. part. 2. n. 203. 204. p. 43.

Si vinco vincentem te, à fortiori vinco te: *tr.* 2. l. 4. c. 9. n. 30. p. 390.

Numquàm gloriosus evalit, qui sine periculo vixit: *tr.* 8. *palestr.* 3. lect. 4. p. 369. col. 2. *in fin.*

Cor proprium vincere, passionesque proprias frænare, fortitudinis innegabile argumentum est: *tr.* 8. *palestr.* 3. lect. 1. p. 341. *in fin.* & 342. *in pr.*

Vinculum duplex fortiùs necit: *tr.* 2. l. 4. c. 1. n. 35. p. 335. *tr.* 9. q. 8. n. 59. p. 32.; & concurrens in unâ, eâdemque persona duplex vinculum, seu qualitas, pro duabus reputatur: *tr.* 2. l. 4. c. 5. à n. 1. ad 8. p. 352.; ac proinde in hæreditatis divisione concurrens cum alio, unum tantùm vinculum habente, duplicem portionem fert: *ibid.* à n. 9., & vide in verb. *Successio*, vers. *Quò ad fratres* p. 442.

An, & quandò attendatur inter fratres, ac cæteros consanguineos duplicitas vinculi? *tr.* 9. q. 84. *tot.* à p. 446.

Cætera videfis in verb. *Maioratus*. p. 276.

Vindicatio. Filii primi matrimonii possunt vindicare bona alienata à parentibus secundò nubentibus: *tr.* 1. l. 4. c. 13. n. 29. p. 658.; & donata uni contemplatione alterius: n. 30.; exceptis arrhis à primo marito habitis: n. 31.

Vindicta. Genus ultionis est maledicta contemnere: *tr.* 1. rubr. part. 2. à n. 270. ad 272. p. 48.; igitur ultio meritò fugienda: *tr.* 8. *palestr.* 3. lect. 18. *tot.* à p. 481.; ultionis enim plurimos, remissionis autem nullos pœnituit: *ibid.* p. 487. col. 2. *in fin.*

Vintena, seu vigesima pars fructuum

bonorum pupilli datur in nostra Lusitania tutoribus, & curatoribus: *tr.* 4. l. 2. c. 10. n. 90. p. 136. & l. 5. c. 5. n. 2. p. 339.; in Hispania decima: *dict. c.* 10. n. 89. p. 136. & *dict. c.* 5. n. 3. p. 339.; in Italia omnes fructus rerum pupillorum nobilium: *dict. c.* 10. n. 87. p. 135.; in Anglia fructus bonorum minorum sunt in Regis dominio: *dict. c.* 10. n. 88. p. 136.

Matri, & aviæ tutoribus (hinc indè secundùm jus nostrum loquimur) vigesima quoque debetur: *tr.* 4. l. 5. c. 5. n. 3. p. 339.; patri curatori bonorum filii etiam de his, quorum usumfructum non habet: *ibi n.* 4.; tutori pupilli, minorisvè culpâ non administranti: n. 6.; tutori, & curatori testamentario, legitimo, vel dativo: n. 7.; filio matris, vel patris curatori: n. 8.; fratri tutori, aut curatori alterius fratris, vel sororis: n. 9. p. 339. l. 6. c. 1. n. 14. p. 4.; licet fructus ad alendum pupillum, minoremvè non sufficiant: n. 10.; & licet tutor, seu curator repudiaverit, vel relictum à testatore legatum acceptaverit: n. 11. p. 339.

Debetur etiam vigesima ex fructibus, quos per factores expensis pupilli, vel minoris administravit: *tr.* 4. l. 5. c. 5. num. 12. p. 340., ubi intelligitur. Quandoque etiam tutori honorario, seu notitiæ causâ dato, debetur vigesima: n. 17.; & quandoque etiam subrogato impediti loco: n. 18.; nec non remoto: n. 19. p. 341.; similiter tutori, curatorivè etiam post finitam tutelam, curamvè gerenti debetur: n. 20. 21.; curatori absentis utique debetur: n. 22.; dato mulieri luxuriosè viventi: n. 23.; curatori, tutorivè infirmo, durante infirmitate, si alius datus non fuit: n. 24.; & non solùm debetur de bonis in Regno, sed etiam extrâ Regnum administratis, si alius ibi datus non est: n. 25.; curatori absentis propinqui, licet pater, vel mater sit: n. 26. p. 341. Seques-

Sequestrario verò non vigesima, sed salarium debetur: *tr. 4. l. 6. c. 9. n. 19. 20. p. 86.*

Executoribus testamenti, ac depositariis: *tr. 4. l. 5. c. 5. n. 26. p. 341. n. 98. p. 347.*; sed salarium unius pro centenariis: *ibi n. 99. p. 347.*

Curatoribus, sicut tutoribus, debetur vigesima: *tr. 4. l. 5. c. 5. n. 27. p. 341.*; igitur debetur furiosi, prodigi, muti, aliorumquè similibus curatoribus: *n. 28.*; si furiosus habens dilucida intervalla probet per notabile tempus administrasse, pro hoc tempore cessabit vigesima; ventris etiam, & captivi curatoribus pro rata: *n. 31.*; pro rata etiam Adjuncto tutori, vel curatoribus: *n. 32.*; coadjutori Episcopi, Regis, vel Ducis: *n. 33.*; alia præter vigesimam referuntur, quæ tutoribus, seu curatoribus solvenda sunt: *n. 35.*; tutoribus, & curatoribus gerentibus pro parte bonè, & pro parte malè, non pro ista, bonè verò pro illa decima, seu vigesima debetur: *n. 36. p. 342. & n. 66. 67. 68. p. 345.*; ex omnibus fructibus, naturalibus, & civilibus, industrialibus: *n. 37.*; ita etiam de fructibus rerum alienari prohibitarum: *n. 38.*; pariliter de sylva cædua, & de arboribus vi ventorum dejectis: *n. 39. p. 343.*; de lapidicinis, & metallorum vennis: *num. 40.*; de glandibus, & similibus: *n. 41.*; de bonis castrensis, vel quasi: *n. 42.*; de pedagogis, portoriis, vectigalibus: *n. 43.*; de piscatoribus, venationibus, annuis redditibus, pecudum partibus: *n. 44.*; de mulctis, & confiscationibus: *n. 45.*; de oblationibus, & distributionibus quotidianis: *n. 46.*; de fructibus pendentibus susceptæ, vel finitæ tutelæ, seu curæ tempore: *n. 47.*; &, si bis, vel amplius in anno fructus legantur, totidem decima, seu vigesima debetur: *n. 48.*; prout itidem si fructus extent, in specie, & non in æstimatione debetur vigesima; debetur etiam

de pecuniis pupilli, Perceptoribus, vel Commendis ecclesiasticis: *n. 52. p. 343.*

Tutori, & curatoribus Clerici vigesima debetur: *tr. 4. l. 5. c. 5. n. 50. p. 343.*; & tutor, vel curator colono inhibere potest, ne, eo inscio, fructus colligat, retineat, & vigesima illorum capiat: *ibi n. 51. p. 343.*

Non debetur tutori, vel curatoribus putativo: *tr. 4. l. 5. c. 5. num. 56. p. 344.*; nec pro tutoribus, seu pro curatoribus: *ibi num. 57.* (hi tamen repetunt expensas necessarias, & utiles, nec non salarium arbitrio judicis taxatum: *n. 58.*); nec tutoribus, & curatoribus invalidè datis: *num. 59.*; nec tutoribus, & curatoribus se esse datos ignorantibus: *n. 60.*; nec tutoribus Regum, Ducum, Marchionum, similibus: *n. 61.*; nec tutoribus non gerentibus, nisi modica sit omisso: *n. 62.*; nec causâ Reipublicæ absentibus tutoribus, nisi per modicum tempus abfuerint: *n. 63.*; nec tutoribus, vel curatoribus fortuito non gerentibus: *n. 64. p. 345.*; licet uni ex pluribus tutoribus à iudice decreta esset administratio, & legatum pluribus tutoribus relictum fuisset, non administrantibus nequaquam vigesima debetur: *n. 65.*; neque remotis ob suspicionem doli: *n. 69.*; nec haud conficientibus inventarium, si id facere tenebantur: *n. 71.*; nec negantibus se esse tutores, vel curatores: *n. 72.*; nec damnatis ratione doli, vel negligentiae fructus, vel interesse debetur: *n. 73.* Una decima, seu vigesima pro omnibus tutoribus debetur; & quomodo inter eos dividatur? *n. 74. p. 345.*

Curatoribus ad lites non vigesima, sed salarium debetur à iudice taxandum: *tr. 4. l. 5. c. 5. num. 75. p. 346.*; similiter curatoribus bonis datis: *ibi n. 76.*; pariformiter coadjutoribus Regis, Principis, vel Ducis minoris: *n. 77. p. 346.*

A quo tempore, & quousque decima, seu vigesima debeat? *tr. 4. l. 5. c. 5. num. 30. p. 341.*

Præfata vigesima debetur, etiam si in instrumento tutelæ dicatur, quòd, eam finitâ, omnia cum omnibus fructibus restituet, nisi pensatè, & animo remittendi verba apposita forent: *tr. 4. l. 5. c. 5. n. 34. p. 341.*

Decedentes in fine anni tutores, curatoresve, ad hæredes vigesima transmittunt: *tr. 4. l. 5. c. 5. n. 53. p. 344.*

Pecunias administratas absque pœnarum incursu retinere queunt ex retentione salarii: *tr. 4. l. 5. c. 5. num. 54. p. 344.*

Vigesima debetur nullo habito respectu ad onera rei: *tr. 4. l. 5. c. 5. n. 55. p. 344. & 346.*

Præter decimam, seu vigesimam tutor, seu curator tanquam tales nihil amplius pertendere possunt: *tr. 4. l. 5. c. 5. num. 78. p. 346.*; nisi rescripto

Principis concederetur: *ibi num. 79.*; vel à propinquis pupilli, adultivè, aut amicis aliquid sponte oblatum sit: *n. 80.*; vel expensas, aut aliquod debitum extrâ tutoris, vel curatoris officium: *n. 81. p. 346.*

Ex thesauro in fundo pupilli, vel adulti invento vigesima non debetur: *tr. 4. l. 5. c. 5. n. 52. p. 346.*; sed ratione inventionis dimidium habet inventor tutor, vel curator: *n. 83.* Ex protocollorum exemplis etiam non solvitur: *n. 84.* Quando solvitur, prius

onera, & expensæ deducuntur: *n. 85. p. 346. & seq.*; ex donationibus semel factis, non ex necessitate, sed

ob prosperum eventum, debetur: *n. 87. 88.* Ex fructibus juris patronatûs itidem non debetur: *n. 89.*; nec

de alimentis patrono egeno debitis, nec ex collationibus, & præsentationibus: *n. 90.*; nec ex ancillarum partibus: *n. 91.*; nec ex rebus pupillo,

vel adulto donatis (secus ex eorum fructibus) *n. 92.*; nec ex rebus illicitè acquisitis: *n. 93.* Ex fructibus au-

tem pupillo, seu adulto, & alteri copulativè, & alternativè debitis, tantum pro rata ad pupillum attinentibus vigesima persolvitur: *n. 94.* Curatori certæ rei an salarium, anve vigesima debeat? *n. 95.* Non debetur renuntianti, & quando renuntiaridicatur? *n. 96.*; nec si pupillum alere promiserit, & omnes ad alimenta necessarii sint fructus: *n. 97. p. 347.*

Usque qualem quantitatem vigesima debeat? *tr. 4. l. 5. c. 5. n. 102. p. 348.*

Ex mercedibus, quas pupillus, vel minor serviendo, famulando, operasve suas locando acquirunt, vigesima haud debetur in nostro Regno: *tr. 4. l. 5. c. 5. n. 103. p. 348.*; quid autem servetur aliis in Regnis? *n. 104. p. 348.*

Ante redditas rationes, nec vigesima, nec salarium debetur: *tr. 4. l. 5. c. 5. n. 108. p. 349.*

Si vigesima in rationibus præstitis non petatur, non rectè postea petitur: *tr. 4. l. 5. c. 5. n. 111. p. 349.*

Cætera in verb. *Decimas p. 116.*

Vinum vetus an cogatur alimentans alimentato porrigere? *tr. 3. l. 5. c. 15. n. 57. p. 460.*

Vino puer nutritus, (nisi infirmitatis causâ, vel aliâ justâ) nunquam pervenit ad bonum finem: *tr. 3. l. 5. c. 15. n. 59. p. 400.*

Aliqua dedimus in verb. *Fructus p. 193.* & in verb. *Solutio*, vers. *Condemnatus ad solutionem p. 430.*

Vir non subjicitur fœminæ, sicut ista viro: *tr. 3. l. 5. c. 3. n. 47. p. 245.*

Cætera vide verb. *Maritus p. 281.*

Virgo Beatissima, Dominaque nostra, est omnium peccatorum Advocatrix: *tr. 3. l. 8. c. 10. n. 26. p. 330.*; omnium spiritualis Mater: *n. 27.*; omnium Regina: *n. 28.*; omnium gratiarum Domini ditissima: *n. 29.*; omnium creaturarum nobilissima: *n. 30.*; omnium Patrona: *n. 31.*; omnis humani generis tutrix: *n. 32. p. 330.*

Virgines etiam ætate maiores, fruuntur

Ooo privi-

- privilegio trahendi ad Curiam adversarios: *tr. 5. c. 3. n. 32. p. 18.*
- Virtutes.* Virtus ipsa sibi satis est præmium: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 264. 265. p. 48. tr. 6. l. 4. c. 12. n. 3. p. 199.*; poscit tamen præmium ob ipsius virtutis ornamentum: *dict. c. 12. n. 8. p. 200.*
- Qui virtute propria decoratur, parentum opprobriis non decoloratur: *tr. 1. rubr. part. 1. n. 58. p. 8.*; verus namque honor est virtus propria: *ibi à n. 59. ad 62. p. 9.*
- Virtutes sunt veræ divitiæ, & non argentum, neque aurum: *tr. 3. l. 5. c. 1. n. 9. p. 219.*
- Virtuti irremuneratæ non creditur: *tr. 6. l. 4. c. 12. n. 9. p. 200.*
- Virtutes meliores sunt maioratus, qui parentes relinquunt liberis: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 12. p. 54.*
- Gratias beneficienti persolvere virtus est omnium maxima: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 20. p. 104. col. 2.*; quod quidem non est gratias agere, sed reponere: *tr. 8. palæstr. 2. lect. 11. p. 235. in pr.*
- Virtus est sui ipsius præmium: *tr. 8. palæstr. 3. lect. 3. p. 354. col. 1. in pr.*
- Vis.* An iudex ecclesiasticus faciat vim procedendo contra laicorum Confraternitates, contravene Monachos, pro reddendis rationibus? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 20. 21. p. 8.*; & an tunc competat recursus ad Coronam? *n. 22. p. 8.*
- Vim minimè facit, qui secundum jus procedit: *tr. 6. l. 1. c. 19. n. 8. p. 18.*
- Ecclesiasticus rejiciendo causas recusationis in iure expressas committit vim: *tr. 6. l. 1. c. 19. n. 14. p. 19.*; secus si non sint in iure expressæ: *ibi n. 15.*; vel si sint frivolæ, aut quæstionabiles: *n. 18. p. 20.*
- Vim vi repellere licet: *tr. 9. q. 56. n. 24. p. 327.*, & vide *Spolium p. 432.*
- Visitatio.* Dum in ea est Visitator, recusari nequit: *tr. 6. l. 1. c. 7. n. 3. p. 7.*
- Vistoria.* Vide verb. *Inspectio*, ac *Visura p. 219. & 474.*
- Visura.* Per occulorum visum, & aspectum magna, & certa fit probatio: *tr. 4. l. 5. c. 3. n. 12. 16. p. 320.*; ista enim probatio cæteras omnes superat: *ibi n. 13. 18.*; & quando admitenda, vel non? *n. 14.*; & rei evidentia sufficit, quamvis testes non concludant, cum visus nunquam censetur exclusus: *n. 15.*; & tam antequam post litem captam potest concedi: *n. 17. p. 320.*
- Cætera aspicias in verb. *Inspectio p. 219.*
- Vita* æstimanda est, ut bonum tantum transiens: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 28. p. 157. col. 2. in med.*
- Nullus, nisi Dominus, vitæ dominus: *dict. lect. 28. p. 158. col. 1. in med.*
- Multum vivere non est bene vivere: *tr. 8. palæstr. 3. lect. 3. p. 358. in med.*
- Luci cerei assimilatur vita: *dict. lect. 3. p. 358. in fin.*; & vitæ brevitatis exponitur in *dict. palæstr. 3. lect. 10. p. 410. in pr. & lect. 13. p. 447. in fin.*
- In publico archivo Respublica Marsellæ venenum servabat, & præstabat ei, qui odio vitam habebat: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 28. p. 158. col. 1. in fin.*
- Reliqua jam dedimus in verb. *Ætas p. 22.*
- Vitia* aliena magis, quam propria exhorremus: *tr. 6. l. 4. c. 8. n. 4. p. 168.*
- Vitium morbus est glutinosus: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 12. p. 58. col. 2.*
- Vivere* ut mortuus oportet: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 292. p. 50.*
- Vivere per gloriam quando intelligantur demortui? *tr. 2. l. 4. c. 6. à n. 105. ad 111. à p. 366.*
- Licet de jure præsumatur quemlibet vivere usque ad centum annorum curriculum; hodiè tamen, inspecto communi vivendi cursu, solummodo ad septuaginta, vel sexaginta annos accedere solent homines: *tr. 2. l. 2. c. 5. n. 91. 92. p. 164.*; & in *n. 93. 94.* accipies quando minori temporis spatio quis præsumatur mortuus: & vide his verb. *Mors p. 293.*
- Vivere quis præsumitur usque ad centum annos: *tr. 3. l. 5. c. 5. num. 3. p. 267.*

- Cætera in verb. *Vita* p. 474.
- Unio divina est, divisio dæmoniaca: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 282. p. 49.*
- Facilis est unio, ubi omnium fuerit una voluntas: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 283. p. 49.*
- Unitas. Unitate res permanent, divisione extinguuntur: *tr. 8. palæstr. 1. lect. 6. p. 20. col. 2.*
- Universitas quæ dicatur? *tr. 5. c. 5. n. 30. p. 27.* Dices, quòd:
- Est plurium collectio: *tr. 6. l. 3. c. 2. n. 5. p. 68.*
- Universitas Conimbricensis, & Ebo-
rensis iisdem statutis reguntur: *tr. 6. l. 2. c. 8. n. 16. p. 38.*
- Quod dicitur respectu unius de univer-
sitate, respectu alterius non subse-
quitur: *tr. 6. l. 3. c. 2. n. 6. 7. p. 68.*
- Universitatem repræsentat maior pars:
tr. 6. l. 3. c. 2. n. 10. p. 68.
- Universitas, Communitas, seu Religio
persona ficta est: *tr. 9. q. 25. n. 10. p. 127.*;
an recusari valeat? Videas verb. *Re-
cusatio* p. 376.; an excommunicari, &
singuli ex eâ? *q. 99. n. 32. p. 524.*
- Cætera in verb. *Communitas, Emphy-
teusis, & Habitus* p. 82. 148. & 204.
- Unus homo, una res, quòd diversis
respectibus judicari debeat? *tr. 1. l. 2. c. 10. à n. 3. p. 233.*
- Unus hæres, consors, condominus, &
similes, quòd possint agere in so-
lidum absque cæterorum concursu?
Diximus in verb. *Actio* p. 5.
- Unus, & idem duarum personarum vi-
ces gerere nequit: *tr. 3. l. 6. c. 8. n. 13. p. 15.*
- Vocatio specialis generalem vocationem
restringit: *tr. 2. l. 4. c. 14. num. 34. 35. p. 425.*
- Voluntas, & iussus testatoris non sem-
per observatur: *tr. 1. l. 1. c. 5. n. 4. 5. 7. 8. p. 94.*
- Testatoris voluntas conjecturata suffi-
cit: *tr. 1. l. 1. c. 5. n. 9. p. 94.*
- Ultima voluntas est deambulatoria us-
que ad mortem: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 9. p. 508. tr. 2. l. 1. c. 11. n. 6. p. 94.*
- Jura pietatis violant, qui testatoris vo-
luntatem non implent: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 126. p. 523.*; imò delictum commit-
tunt: *ibi n. 127. p. 523.*
- Voluntas contrahentium non minùs ex
actu valido, quàm ex actu invalido
colligitur: *tr. 2. l. 7. c. 15. num. 30. p. 777.*
- Testatoris voluntas sequenda, prout
venator leporem sequitur: *tr. 2. l. 1. c. 4. n. 54. p. 32.*
- Imperfecta voluntas quòd dicatur?
tr. 2. l. 5. c. 7. à n. 85. ad 99. p. 490.
- Abrogare, tollere, aut mutare eam,
num valeat Princeps? *tr. 2. l. 2. c. 6. à n. 42. ad 46. à p. 169.*
- Voluntas testatoris tanquàm lex ser-
vanda est: *tr. 3. l. 5. c. 3. à num. 2. p. 238.*
- Voluntas ex verbis elicitur: *tr. 9. q. 85. n. 19. p. 455.*
- Morientium voluntas, ac desideria col-
ligi queunt ex arbitrio viventium:
tr. 9. q. 29. n. 2. p. 162.
- Instituentis voluntas non tantùm ex
verbis expressis, sed etiam ex con-
jecturis colligitur: *tr. 9. q. 29. n. 9. p. 164.*; quod testator verisimiliter res-
pondisset, pro scripto habetur: *q. 29. n. 55. p. 174. & q. 51. n. 5. 6. p. 286.*
- Ad exclusionem etiam ex tacita volun-
tate, & conjecturis devenitur: *tr. 9. q. 29. n. 54. p. 174.*
- Voluntas instituentis totum regit, sem-
perquè sequenda: *tr. 9. q. 29. num. 79. p. 181.*
- Expressum non solùm dicitur illud,
quod comprehendit, sed etiam ad
quod dispositio extenditur: *tr. 9. q. 29. n. 76. 77. p. 180.*
- Mens, & voluntas testatoris apparens
ex conjecturis magis, quàm verba
attenditur: *tr. 9. q. 51. n. 3. p. 286.*; &
eam sequi tenemur: *ibi n. 4. p. 286.*
- Non sufficit testatorem aliquid velle,
nisi illud disponat: *tr. 9. q. 51. n. 7. p. 287.*
- De Principis voluntate disputare sacri-
legii est instar: *tr. 9. q. 20. n. 1. p. 87.*

- ubi n. 2. quòd de ejus mente disputa-
re possumus.
- De mandantis voluntate quomòdò con-
stare debeat? *tr. 9. q. 24. n. 8. 9. p. 118.*
- Vota. Votum definitur: *tr. 3. l. 5. c. 18.*
n. 10. p. 429.
- Vota defuncti an teneatur hæres adim-
plere? Realia intrà vires hæreditatis:
tr. 1. l. 2. c. 11. n. 87. p. 251.; persona-
lia nec intrà vires: *ibi n. 88.*
- Vota de meliori bono Deo factò non
obligant infantem ante septennium;
benè vero pupillum proximum pu-
bertati: *tr. 3. l. 5. c. 6. n. 87. p. 283.*
- In votis minor ad instar maioris habe-
tur: *tr. 3. l. 5. c. 8. n. 70. p. 308.*
- Parentes, tutores, curatoresquè an vo-
ta ab impuberibus emissa irritare va-
leant? *tr. 3. l. 5. c. 18. tot. à p. 427.*
- Vota habent de jure communi in causis
Procuratores fiscales: *tr. 6. l. 2. c.*
14. n. 5. p. 52.; de jure autem nostro
præsentes tantùm adsunt tempore
votorum, & votantibus contradice-
re queunt: *ibi n. 6. 9. 11. à p. 52.*
- Deploratur prava voventium, & Re-
gularium in electionibus intentio: *tr.*
6. l. 3. c. 16. n. 9. 10. p. 112.
- Utilitas publica primò, & principaliter
inspicienda: *tr. 6. l. 4. c. 14. n. 24.*
p. 243.; & semper prævalet utilitati
privatæ: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 88. p. 478. tr.*
3. l. 4. c. 4. n. 25. p. 185. & l. 5. c. 2. n. 19.
p. 227. tr. 6. l. 6. c. 16. n. 8. 9. p. 376. tr.
8. palæstr. 1. lect. 6. p. 31. col. 1. & 2.; &
si justa est, & secundùm Dei legem,
est præferenda favori Ecclesiæ: *ibi in*
tr. 1. cap. 6. n. 89. p. 478.
- Utilitas spiritualis est præferenda tem-
porali: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 90. p. 479.*
- Quatuor modis publica, & privata uti-
litas considerari potest: *tr. 1. l. 4. c. 12.*
n. 46. p. 637., & *ibid.* invenies, quod
primus respicit utilitatem in commu-
ni; secundus primariò particularem,
secundariò publicam; tertius nullam
particularem, totam communem;
quartus publicam, quæ principaliter
est privata.
- Utilitas negotii gesti ex partium asser-
tione non pendet, sed ex communi
hominum judicio, juxtà rerum, tem-
porum, & personarum qualitatem
metienda venit: *tr. 4. l. 6. c. 3. n. 64. p. 33.*
- Utile negotium est, quod contractus
tempore speciem utilitatis habebat,
licèt aliquo casu secùs emerferit: *tr.*
4. l. 6. c. 3. n. 65. p. 33.
- Utile per inutile non vitiatur in divi-
duis: *tr. 9. q. 24. n. 54. p. 124. & q. 67.*
n. 1. p. 386.
- Quod mihi prodest, & tibi non officit,
teneris facere: *tr. 9. q. 39. n. 16. p. 222.*
& q. 99. n. 25. p. 523.
- Usucapio quid sit? *tr. 2. l. 8. c. 13. n. 2. p.*
837., & vide verb. *Præscriptio p. 339.*
- Usufructuarius dicitur procurator in
rem propriam: *tr. 9. q. 13. n. 4. p. 53.*
- An à proprietatis domino possit pro-
pria authoritate expelli? *tr. 9. q. 13.*
n. 7. 8. 9. p. 54. Ei competit jus locan-
di, & interdicta recuperandæ posses-
sionis: *q. 13. n. 1. p. 53.*
- Usufructuarius an, quandò, & quo-
modò, teneatur inventarium conficere,
multaque hùc spectantia, vi-
desis in verb. *Inventarium*, vers. *Qui*
teneantur conficere inventarium in fin.
sub vers. *Usufructuarius p. 226.*
- Mulier, relicta omnium bonorum usu-
fructuaria, censetur hæres instituta
cum onere substituendi: *tr. 1. l. 2. c.*
11 n. 146. p. 258.; & an teneatur in-
ventarium conficere? *l. 3. c. 9. n. 9.*
p. 335.
- Usufructuarius, sive universalis, sive
particularis, propria authoritate bo-
na capere non potest: *tr. 1. l. 4. c. 2. n.*
10. p. 424.; nec proprietarius illi tra-
dere cogitur, antequàm inventarium
conficiat: *ibi n. 11.*; sed usufructua-
rius, qui de testatoris, hæredisvè li-
centiâ bona possidet, in mala fide esse
non dicitur: *n. 12. p. 424.*
- Usufructuarius tenetur præstare cautio-
nem de utendo, fruendo arbitrio boni
viri; & quare; & quod hæc cautio re-
mitti nequeat à testatore: *tr. 1. l. 4. c. 2. n.*

13. p. 425.; hæres tamen proprietarii præfatam cautionem remittere valet: *ibi n. 14*; remitti autem nequit cautio in usufructu per contractum constituto: *n. 15.*; sed testator per viam contractûs in testamento celebrati remittere valet: *n. 17. p. 425.*

Usufructuarius, tum particularis, tum universalis, ad debita constituentis usufructum non adstringitur, sed constituentis hæres: *tr. 1. l. 4. c. 2. n. 25. p. 427.*; etiamsi testator iussisset debita per usufructuarium solvi: *n. 26.*; aliter verò est in usufructuario universali: *n. 29.* Quæ quidem regula multifariam *in numer. seqq.* extenditur, restringitur, ac intelligitur, quò te manu ducimus, ne in longum faciamus iter.

Usufructuarius, estò universalis, reputatur legatarius: *tr. 1. l. 4. c. 2. n. 27. p. 427.*

Pater non privatur usufructu quando illum iudicio matris habet: *tr. 1. l. 4. c. 13. n. 21. p. 656.* Potest dimittere usufructum sibi competentem: *l. 4. c. 13. n. 89. p. 664.* Ei non acquiritur usufructus quando eâ lege sic constituitur: *ibi n. 82. p. 663.*; sed nec ideò definit esse administrator: *num. 83. p. 664.* Ei etiam invito usufructus non acquiritur: *n. 84.*; nec usufructus hæreditatis, quam filius sine consensu ipsius patris adivit: *num. 85.*; nec quando usufructus filio relinquitur, quia etiam tunc patri non acquiritur: *n. 86.*; nec ex rebus filii à Principe gratiosè concessis: *n. 87.*; nec in rebus, quæ ex lege filiis deferuntur ob parentum delictum: *n. 88.*; nec in beneficialibus filii: *num. 92. p. 664.*

Usufructuarius est pater in omnibus bonis filii regulariter, mobilibus, immobilibus, adventitiis, maioratûs, emphyteuticis, fœudalibus, clericatûs intuitu acquisitis, comitatûs, ducatûs, & cæteris: *tr. 3. l. 2. c. 1. à n. 30. ad 44. p. 27.*

Pater emancipans filios retinet adhuc dimidium partis usufructûs bonorum adventitiorum tantum, quæ ipse emancipationis tempore habebat: *tr. 3. l. 2. c. 6 n. 18. p. 67.*

Usufructuarius, finito, vel amisso usufructu, rationem reddere domino constringitur: *tr. 4. l. 7. c. 7. à n. 1. p. 163.* De dolo, lata, & levi culpa tenetur: *ibi n. 32. p. 166.*, & in *num. seqq.* exemplificatur. Expensas magnas de suo facere non tenetur: *n. 78. p. 169.*

Finitur usufructus patris, finitâ patriâ potestate: *tr. 3. l. 2. c. 1. n. 47. p. 28.*; ideò per emancipationem, & matrimonium finitur de jure nostro: *ibi n. 48. 50. & seqq. p. 28.*

Usurarius manifestus quis appelletur? *tr. 2. l. 3. c. 5. n. 119. p. 289.*

Usuræ dotis post moram non debentur ut usuræ, sed succedunt alimentorum loco: *tr. 1. l. 3. c. 12. n. 55. p. 384.*; quod extenditur etiam ad hæredes matris, vel avi, in quibus ratio legitimæ, alimentorumvè viget: *ibi n. 56. p. 385.*; secluso casu, quò dos loco legitimæ non succedit: *n. 57. p. 385.*

Licet hæres non constringatur solvere usuras à defuncto promissas etiam cum juramento, *tr. 1. l. 1. c. 2. n. 63. 64. pag. 82.*; tamen extortas per defunctum cogitur restituere: *n. 65.*; aliternum teneatur intrâ, ultravè hæreditatis vires in hoc casu, si inventarium non conficiat? *num. 66. 67. p. 82.*

Hæredes viri an adstringantur solvere usuras dotis, vel alimenta viduæ post annum luctûs, si ipsa habeat undè se alat? *tr. 1. l. 3. c. 12. n. 58. & 59. p. 385.*, ubi resolvitur negativè, & in *numer. seqq.* multa hac de re.

Fiscus nullatenus ad usuras tenetur, ad quas confiscatus tenebatur: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 66. p. 572.*; verum enim verò, si cum mora retineat, ad damnum emergens, & lucrum cessans obstringitur: *n. 67. p. 572.*

Administrator, qui pecuniam ad certum usum deputatam in proprios usus convertit, ad illius usuras obligatur: *tr. 1. l. 4. c. 10. n. 24. 25. p. 590.* Idem procedit in administratoribus publicis: *ibi n. 30. p. 591.*

Usuræ sunt prohibitæ de jure divino, & humano: *tr. 2. l. 7. c. 2. num. 35. p. 694.*

In judiciis tamen bonæ fidei etiam non conventæ usuræ debentur: *tr. 2. l. 8. c. 21. n. 11. p. 863.*; debentur itidem dotis promissæ à die contracti matrimonii: *l. 7. c. 2. n. 36. 37., & num. seqq.* multa dignissima visu super his usuris dotis *usque ad n. 59.*

Sine mora regulari, regulariter non debentur: *tr. 2. l. 8. c. 21. n. 31., intelligendo ut in n. 32. p. 864.* Sed multoties adhuc sine mora regulari debentur: *ibi n. 12. p. 863.*

Usuræ lucri cessantis, & damni emergentis, ut debeantur quinque postulantur requisita, de quibus in *tr. 2. l. 8. c. 21. à n. 26. p. 864.*

Usuræ coacervatæ non possunt excedere fortem: *tr. 2. l. 7. c. 2. n. 44. p. 695;* secus est in usuris dotis: *n. 45.*

An fidejussor teneatur ad usuras? Respice verb. *Fidejussores p. 180.*

An cohæres, cui à cohærede non fuit soluta portio in divisione adjudicata, possit eam petere cum usuris, quando portio, quæ debetur, fuit assignata in pecunia, aliavè re de suâ naturâ infructifera? *tr. 2. l. 8. c. 21. tot. à p. 862., ubi n. 1. resolvitur affirmativè.*

An depositarius, qui moram facit in restituenda pecunia deposita, teneatur ad usuras? *tr. 2. l. 8. c. 21. n. 16. 17. p. 863.*

An procurator, qui pecunias mandantis exigit, & in suos usus convertit? *tr. 2. l. 8. c. 21. num. 18. 19. p. 863.*

An conductor, qui tempore debito locatori pensionem non solvit? *tr. 2. l. 8. c. 21. n. 20. 21. p. 863.*

An tutor, qui pecunias pupillares, vel in suos usus convertit, vel occiosas tenuit? *tr. 2. l. 8. c. 21. n. 22. 23. p. 863;* & ad omnia videlicet etiam *ibi num. 24. 25. p. 863.*

An oblatio, seu depositum pecuniæ debitæ usurarum cursum extinguat? *tr. 2. l. 8. c. 21. à n. 33. ad 35. p. 864.*

Usuræ ut sistant, tenetur debitor depositum sortis realiter facere: *tr. 3. l. 6. c. 24. n. 13. p. 56.;* & quando sufficiat oblatio verbalis? *ibid. n. 14. p. 56.*

An obligare minores, Ecceſiam, aut dominum valeant tutores, Prælati, & administratores pro pecuniis ad usuras, aut cambium ab eis acceptis? *tr. 3. l. 6. c. 45. tot. à p. 124.*

Depositarius quando teneatur per id, quod cum pecunia deposita negotietur? *tr. 3. l. 7. c. 6. n. 48. p. 180.*

Ad usuras regulares obligatur tutor pecuniam minoris palam, & bona fide mutuam accipiens; ad maiores verò tenetur si clam in suos usus convertat: *tract. 3. l. 7. c. 9. num. 13. p. 192.*

Usuræ justæ apud nos reputantur ad sex, & quartum pro centenario: *tr. 3. l. 7. c. 9. num. 64. p. 189.;* sed non data stipulatione sunt inter non mercatores ad rationem quinque procentum; & inter mercatores, & negotiatores illud, quod ex defectu negotiationis amiserunt: *dict. c. 9. n. 65. p. 198.* Sed hodie aliter.

Tutor, curator, & quilibet administrator an ad usuras obligetur, si sit in mora restituendi residuum? *tr. 4. l. 8. c. 16. n. 21. 30. 31. à p. 326.;* & an aliquando ad usuras usurarum teneatur? *n. 22. p. 326.* Negans pecunias habere pupillares, & de mendacio convictus, non data justa causa, ad usuras obstringitur: *l. 4. c. 13. n. 16. p. 295.;* prout similiter si à creditoribus interpellatus non solverit: *n. 35. p. 297.* Sed quid juris apud nos super usuris erga tutores, & curatores? *l. 8. c. 15. n. 23. p. 316.*

Victus victori quandò (tùm communi, tùm nostro jure attento) ad usuras adstringatur? *tr. 4. l. 8. c. 16. n. 29. 31. p. 327.*; & quandò ad damnum emergens, vel lucrum cessans? *n. 30. p. 327.*

Ad usuras procurator constringitur, si pecunias domini fœnori dederit: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 28. p. 21.*

Ut usurarum cursus evitetur, sufficit dominum, & minorem interpellare, ut cum autoritate curatoris recipiat, estò depositum, & realis obligatio non fiat: *tr. 4. l. 1. c. 9. n. 4. p. 82.*; sicut & similiter cessat usurarum cursus quoties quis paratum se offert rationes reddere: *ibi n. 9. p. 83.*

Usuræ sex, & quatuor pro centum inter quos (seclusâ lege novissima de 1757.) licitæ sint? *tr. 9. q. 42. n. 21. p. 246.*

An malæ fidei possessor ad usuras fructuum teneatur? *tr. 9. q. 16. n. 18. & seqq. & n. 25. à p. 64.*

An metum inferens? *tr. 9. q. 16. num. 2. p. 64.*

An ad interesse lucri teneantur? *tr. 9. q. 16. n. 3. 5. 7. 12. 16. 18. à p. 64.*

An colonus ad usuras pensionis? *tr. 9. q. 16. n. 4. p. 64.*

Hæres, defuncti alienationem revocans, ad usuras pretii tenetur: *tr. 9. quest. 50. num. 15. 16. 17. 19. à pag. 284.*

An minor vendens? *tract. 9. quest. 60. n. 18. & seqq. p. 355. & q. 79. n. 11. 13. 14. p. 430.*

Pœnarum usuræ non debentur: *tr. 9. q. 16. n. 9. p. 65.*; nec accessio accessionis: *ibi n. 10. p. 65.*; nec usuræ usurarum: *ibi num. 11. p. 65.*, & videfis verb. *Fructus, ac Interesse p. 193. & 221.*; nec usuræ, seu interesse fructuum legitimæ, nisi interpellatio à solito negotiari interveniat, ut diximus in verb. *Fructus p. 193.*

Legatario post moram pecuniæ legatae debentur usuræ: *tr. 9. q. 16. n. 24. p. 66. & q. 36. n. 2. 3. p. 202.*

Non debentur ex fructibus accessoriè, vel officio judicis debitis: *tr. 9. q. 16. n. 26. p. 67.*, ubi *n. 26.* quid in fructibus pecuniæ, vel pretii.

Nec absque stipulatione debentur etiam in favorem minorum, damno non interveniente, lucrovè cessante: *tr. 9. q. 36. n. 4. p. 203.*

Usurarum materia peccaminosa est: *tr. 9. q. 42. n. 8. p. 244.*; ast de jure canonico ex mora debentur: *q. 16. num. 6. p. 65.*

Ufus. Bellandi artem docent, qui sæpè militant: *tract. 1. l. 1. c. 12. num. 63. p. 169.*

Per contrarium usum in judicio contradictorio approbatum, non verò per non usum, tollitur jus: *tr. 6. l. 4. c. 11. n. 10. p. 197.*

Privilegium, quo quis largè uti potest, ex stricto usu restringitur: *tr. 7. c. 24. n. 96. p. 337.*

Privilegium ex contrario usu amittitur: *tr. 7. c. 24. num. 63. p. 333.*; sive actus contrarius sit factus à Principe, sive à persona particulari: *ibi n. 64. p. 334.*

Privilegium ex contrario actu ignoranter gesto non amittitur: *tr. 7. c. 24. n. 66. p. 334.*; nec quando non recordatus de privilegio actum contrarium fecit: *ibi n. 68.*; nec quando in privilegio adest decretum irritans: *n. 69.*; nisi privilegium solum favorem privilegiati concerneret: *n. 70.*; nec quando cum protestatione contraria actus fit: *n. 71.*; vel quando actus contrarius effectum non sit sortitus: *n. 72.*; vel quando ex non usu alius læditur: *num. 74. p. 335.*; aut quando ex dispensatione actus contrarius fit: *n. 73. p. 335.*

Privilegium ex stricto non usu amittitur, quando non venit casus utendi largè: vide in verb. *Consuetudo, Contraventio p. 95. & 99.*

Reliqua ad hoc verbum spectantia, in verb. *Consuetudo, & Practica p. 95. & 335.* jam dedimus,

Ufus-

- Ufusfructus* non censetur prohibitus, administratione prohibita; nec è contra: *tr. 1. l. 4. c. 13. n. 74. p. 663.*; in multis enim casibus interdicitur *ufusfructus*, & non administratio: *ibi n. 76. p. 663.*
- Ufusfructus* bonorum filiorum, & filiarum existentium sub sacris paternis ad patrem spectat: *tr. 2. l. 7. c. 2. n. 4. p. 642.*
- Ufusfructus*, soluto matrimonio, ad eum, ad quem res, & proprietas pertinet, attinet: *tr. 2. l. 7. c. 8. n. 63. p. 739.*
- Ufusfructus* quando pro certo tempore relinquitur, pro tempore residuo ad hæredes transit: *tr. 4. l. 7. c. 7. n. 12. p. 164.*
- Quibus in casibus pater *ufumfructum* amittat? *tr. 4. l. 5. c. 11. n. 5. 6. & seqq. p. 401.*
- Ufusfructus* rei par est: *tract. 9. q. 10. n. 9. p. 45. & q. 11. n. 4. p. 47.*; & res immobilis reputatur: *q. 10. n. 10. p. 45.*; & *ufusfructus* datur, cum quis manu propria fruitur: *q. 13. num. 6. p. 54.*
- Quomodo cognoscatur an *ufusfructus*, anve certa quantitas donata sit? *tr. 9. q. 10. n. 11. p. 45.*
- Ufusfructum* in bonis filii an maritus absque uxore remittere possit? *tr. 9. q. 1. n. 13. p. 4.*; nec in rebus dotalibus *ufumfructum* constituere potest: *q. 1. n. 3. 5. p. 8.*; nec alienare, aut vendere prohibitus: *ibi n. 2. 3. p. 9.*; commoditatem tamen an constituere queat? *q. 13. n. 19. p. 55.*; an emphyteuta possit? *q. 11. n. 1. 2. 4. p. 46. 47.*; & an contrà faciens in commissum incidat? *q. 12. num. 1. 2. 16. p. 49. & seq.*
- Ubi cumque lex alienationem rei prohibet, etiam prohibita est constitutio *ufusfructus*: *tract. 9. q. 2. n. 2. 4. p. 9.*
- Nuda commoditas quando intelligatur concessa? *tract. 9. quæst. 13. num. 17. p. 55.*
- Impropria donatio est *ufusfructus* constitutio: *tr. 9. q. 12. n. 16. p. 50.*
- Quomodo *ufusfructus* finiatur? *tr. 4. l. 7. c. 7. num. 9. & seqq. p. 164.*; quid si actum sit, quod ad hæredes transeat? *ibi n. 10.*; quid si Communitati, Collegio, Civitati relictum sit? Per centum annos durare censetur: *n. 11.*
- Mortuo proprietario *ufusfructus* non extinguitur: *n. 47. p. 167.*; præterquam si in rebus fœdalibus, emphyteuticis, maioratûs, & similibus constitutus sit *ufusfructus*: *n. 48. 49. p. 167.*
- Morte *ufusfructuarii* finitur *ufusfructus*: *tr. 2. l. 6. c. 9. n. 13. p. 658.*
- Uxor privilegiis marito concessis gaudet: *tr. 2. l. 6. c. 1. à n. 73. ad 86. à p. 593.*; fruitur eadem nobilitate, utitur iisdem insigniis: *ibi n. 83. p. 594.*; potitur privilegio marito concessio super collectis: *n. 84.*; gaudet immunitate: *n. 85.*; & restitutione in integrum: *n. 86. p. 594.*
- Sine concessu tamen mariti nequit contrahere: *tr. 2. l. 6. c. 2. n. 57. p. 606. tr. 9. q. 50. n. 1. 12. 17. à p. 283.*; nisi mulier sit posita, aut præposita (sciente, & patiente viro) alicui officio, mercantiæ, aut tabernæ: *tr. 2. l. 6. c. 2. n. 120. p. 611.*; vel nisi contractus uxori, & marito proficiat: *ibi num. 121.*; vel nisi mulier communi opinione pro vidua reputaretur: *num. 122. p. 611.*
- Neque potest eleemosynas dare sine licentiâ viri: *tr. 2. l. 6. c. 2. num. 55. p. 606.*; nisi sint parvæ, & præstitæ mendicantibus ad portam: *ibi num. 56. p. 606.*
- In iudicio super immobilibus nequit stare uxor sine consensu, & autoritate mariti; nec è contra: *tr. 2. l. 6. c. 2. num. 51. & à n. 103. p. 605.*; nec in possessoriis, & violentiis: *ibi n. 53. p. 606.*; nec sufficit licentia tacita, aut præsumpta: *n. 54.* Potest tamen uxor stare in iudicio sine autoritate mariti, si iste est absens, & absentia diù

- diū duratura: *l. 6. c. 2. n. 114. p. 610.* ;
 vel quando maritus est furiosus, aut
 bannitus: *n. 115. p. 611.* ; vel quan-
 do agit pro libertate viri, aut pro
 eo redimendo à carceribus: *n. 116.* ;
 vel in causis possessoriis: *num. 117.* ;
 vel quando actiones sunt tempore
 perituræ: *n. 118.* ; vel quando uxor
 exercet præparatoria iudicii: *num.*
119. p. 611.
- Ad debita ante contractum matrimo-
 nium per maritum contracta non te-
 netur uxor: *tr. 2. l. 6. c. 3. n. 44. p. 616.*
- Uxor an possit petere partitiones bo-
 norum illicò, ac maritus fuit in
 Sancto Officio incarceratus, quin
 spectet sententiam? Verbum reddit
 negativum *tr. 2. l. 6. c. 7. num. 37. 38.*
p. 644.
- Quibus in casibus uxor adstringatur se-
 qui maritum? *tr. 2. l. 6. c. 8. à n. 72. p. 653.*
- Privilegium Regi concessum, ad uxo-
 rem non extenditur: *tr. 7. c. 5. n. 4.*
p. 34.
- Militum privilegia ad eorum uxores
 non extenditur: *tr. 7. c. 5. n. 5. p. 34.* ;
 nisi militia dignitatem annexam ha-
 beat: *ibi n. 6. p. 34.*
- Uxores Clericorum, & militum trium
 Ordinum privilegio maritorum non
 gaudent: *tr. 7. c. 5. n. 7. p. 34.*
- Princeps legibus solutus est, sed non
 ejus uxor: *tr. 7. c. 5. n. 8. p. 34.*
- Privilegium non solvendi gabellam ma-
 rito concessum, ad uxorem non ex-
 tenditur: *tr. 7. c. 5. n. 9. p. 35.* ; nisi
 bona sint communia, vel privile-
 gia ob nobilitatem mariti concessa:
ibid.
- Uxor, & vir sunt correlativa: *tr. 7. c.*
5. n. 14. p. 35.
- Lex, seu statutum loquens de viro, de
 uxore intelligitur: *tr. 7. c. 5. n. 15.*
p. 35.
- Privilegia uxori concessa viro non com-
 municantur: *tract. 7. c. 5. n. 16. p. 35.*
- Uxor Regina Regem maritum non con-
 stituit: *tr. 7. c. 5. n. 17. p. 35.*
- Uxoris nobilitas maritum nobilem non
 reddit: *tract. 7. c. 5. num. 18. p. 35.*
- Uxores familiarium, Officialiumquè
 Sanctæ Inquisitionis privilegio mari-
 ti gaudent: *tr. 7. c. 5. n. 19. p. 35. &*
c. 27.
- Uxor etiam ad domum non traducta,
 mariti forum fortitur: *tr. 7. c. 5. n. 20.*
p. 36.
- Uxor est socia humanæ, divinæquè
 societatis: *tr. 7. c. 5. n. 21. p. 36.*
- Viri pars corporis est, & una cum eo
 caro: *tr. 7. c. 5. n. 22. p. 36.*
- Unum corpus jure divino in illis est:
tr. 7. c. 5. n. 23. p. 36.
- Per matrimonium æquè forum, atquè
 originem perdit uxor: *tr. 7. c. 5. n. 29.*
p. 36.
- Uxor ejus soli est, de quo est vir: *tr. 7.*
c. 5. n. 30. p. 36.
- Comprehenditur in statutis loquenti-
 bus de civibus: *tract. 7. c. 5. num. 31.*
p. 36.
- Per contrarium non comprehenditur
 in loquentibus de forensibus: *tr. 7.*
c. 5. n. 32. p. 36.
- Uxores viri nobilitate, & radiis mari-
 torum coruscant: *tr. 7. c. 6. num. 36.*
p. 49.
- Ab uxore, committens stuprum post re-
 stitutam dotem, dos repeti potest:
tr. 7. c. 6. n. 38. p. 49. Vide dict. cap. 5.
per tot.
- Uxor Senatoris ejus privilegiis fungi-
 gitur: *tr. 7. c. 5. n. 56. p. 40.* ; & scho-
 lasticorum: *ibi n. 55.* ; & nobilium: *n.*
57. ; & Clericorum cum declaratio-
 ne, de quâ *ibi n. 53. p. 39.* ; & mi-
 litum trium Ordinum militarium: *n.*
48. & 49. p. 38. & 39. & n. 52. p. 39. ;
 & quò ad uxores militum: *num. 58.*
pag. 4.
- Cætera videsis in verb. *Alienatio, Dos,*
Maritus, ac Fœmina p. 24. 137. 281.
& 189.
- Multa alia hîc exarare poteram, & non
 inutilia, circa mulierum pertimen-
 das fallacias, & uxorum plurimi pen-
 dendas prærogativas, quæ sparsa to-
 to in opere reperiuntur; verum enim

verò , cùm si in istis gratus , in il-
 lis insipidus videretur , reticere est
 opus , & qui cupidus fuerit , legen-
 do inveniatur , & quod diligat , &
 quod aufugiat , & omnia æqua lan-
 ce trutinando , quid maioris ponde-
 ris videbitur , vel spernet , vel am-
 plectetur.

X

Xenia nequeunt recipere à parti-
 bus iudices , & Officialies justi-
 tiæ : *tr. 2. l. 8. c. 25. n. 101. p. 874.*
 Nil amplius dicis ? Nil ; quia jam ma-
 num de Tabula.

FINIS.

PROTESTATIO.

SI quid Orthodoxæ fidei, Christianis moribus, Regni legibus, justisvè consuetudinibus adversans ignoranter scripsi, adeò indictum velim, ut Catholicæ Ecclesiæ corrigendum fideliter submittam, Fidelissimo Regi nostro delendum suppliciter offeram, & melius sentientibus expungendum humiliter exhibeam. Ulyssipone 10. Februarii ann. 1763.

Antonius Moreira Pegas.

PROTESTATIO

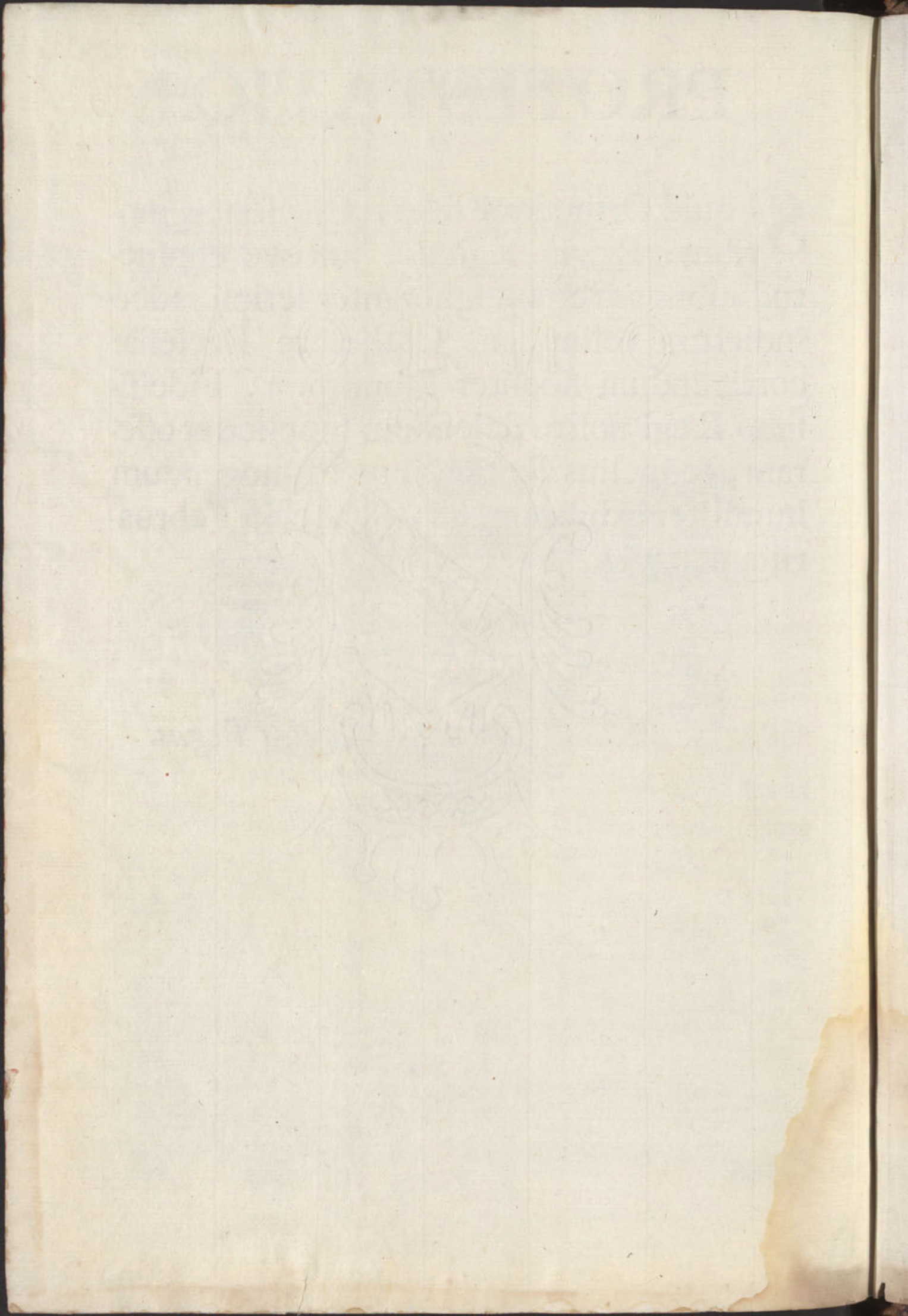
Si quis Orthodoxe fidei Christianae no-
 ribus, Regni legibus, iustisq; con-
 trahiendis aduersus ignoranter scriptis, adeo
 indictum velim, ut Catholicae Ecclesiae
 corrigendum fideliter submittam, fidelis-
 simo Regi nostro delendum suppliciter offe-
 ram, & melius sententibus expungendum
 humiliter exhibeam. Ulyssipone 10. Februa-

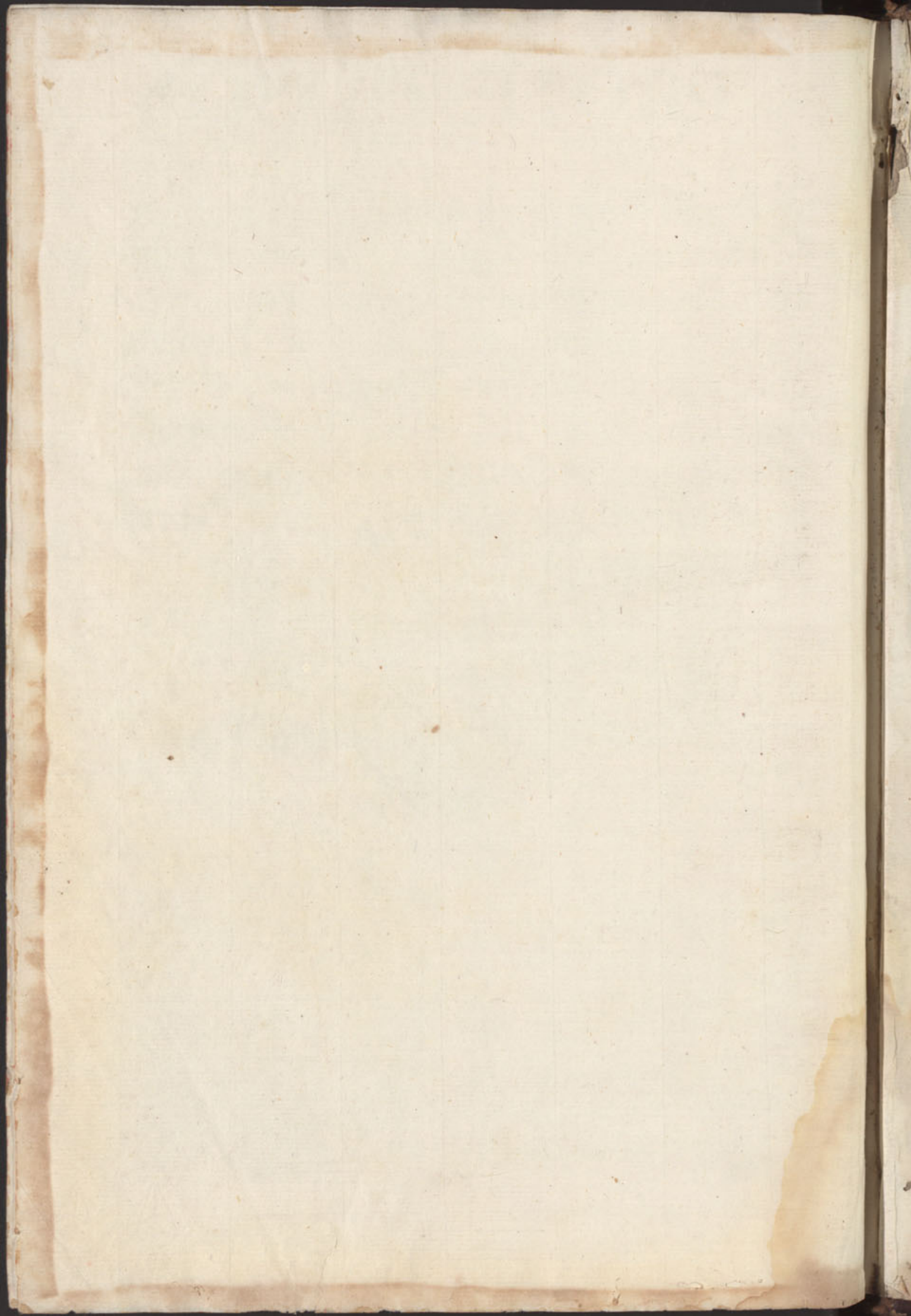
rii anni 1763.

Antonius Mariae Pegas.

ROYAL CANADIAN MOUNTED POLICE

V. O. R. M. O.

GUERR
INDEX
GENER

1534
Gaba
1534